

Analiza si consideratiile
politologului american

C. W. Forester

asupra

Miscarii Legionare

in

Istoria Romanilor

Editura Studii Istorice Românești
1993

Analiza si consideratiile
politologului american

C. W. Forester

asupra

Miscarii Legionare

in

Istoria Romanilor

Editura Studii Istorice Românești
1993

Domnule Editor,

Apelul cititorului dvs. Mărghișan. în ediția din Decembrie 1992 a determinat următorul răspuns.

Răspunsul are următoarele două Motto-uri:

*"The scurvy and craven ciocoiu
Has moved from the manor into a bank with steel door,*

.....
*Whatever the plough draws from the rich soil,
The ciocoiu seizes with knawish tricks,*

.....
*One fine day he will rob even of roads and sky,
The ciocoiu,
The usurer,
The banker."*

Aron Cotruș

(quoted from MITRANY D. — *Land and Peasant in Romania.*)

"The evil scenario (that is Communism) spewed everywhere social strife, animosity and unparalleled brutality which instilled FEAR in humanity...

Nightmare has ended,"

Boris Yeltsin

(Speech before the American Congress in 1992)

Christmas .92

Stimate Domnule

Apelul dvs adresat celor care pot expune bazele Miscarii Legionare (mai departe mentionata ca LM) reprezinta a state de spirit care este raspindita in Romania. Timp de 62 ani, monarchia, partidele , politice , dictatura militara, au concurat intr-o actiune politica unica: au glorificat toate actiunile lor, care de fapt au dus la actuala situatie dezastroasa a natiunii si au concurat in a acoperi LM cu toate invinuirile de a fi produs toate dezastrele tarii.. In acest fel s-a creat o situatie unica: in timp ce toate organizatiile politice care detineau puterea desi nu aveau confirmarea publica a puterii lor, ataca o grupare politica, foarte populara acum 50 ani si care in ultimii ani a fost de nenumarate ori interzisa , prigonata membrii ei ucisi sau fortati sa se exileze iar familie lor persecutate pina in a treia generatie.

Este normal ca multi sa se intrebe de ce aceasta atitudine este inca folosita in Romania, unde toate autoritatile politice care detin puterea, partidele de opozitie, fostul monarch Mihai H./Hohenzollern/ si tot soiul de comunisti stalinisti, dejisti, ceausescisti, iliescieci, reformati sau dizidenti, nu fac altceva decit sa arunce tot soiul de invective, contra LM. Iar unul din faptele recente cele mai ciudate consta in republicarea calomniilor ^{ecitate} sub dictatura lui Antonescu. calificat de secretarul de stat american Cordell Hulo drept 'Hitler puppet'.

*

Dorinta dvs de a cunoaste adevarul asupra LM nu poate folosi nici o publicatie existenta in Romania.

Evaluarea LM este limitată sau la perioada scurtă în care a fost acceptată într-o poziție minoră în primul guvern Antonescu, când el nu vinduse încă țara lui Hitler, sau la manifestări ale unor oameni care deși erau încadrați în LM, nu se transformaseră suficient ca să practice stare de spirit legionară.

Fenomenul legionar nu poate fi considerat și evaluat în cadrul acestor limitări. El face parte din istoria poporului român și aprecierea lui

trebuie făcută în cadrul unei analize a istoriei poporului român;

Aci însă apare o piedică de netrecut: nu există nici o istorie critică a evenimentelor politice, sociale și economice din România.

Lucrări ca cele ale lui Iorga, Xenopol, Giurestii-cei doi sau trei-otetea, și alții sunt simple lucrări de cronicari - așa cum a fost

caracterizat Iorga de istoricul american H Seton-Watson. / oameni care au acceptat versiunea oficială a conducătorilor lor contemporani fără nici un comentariu. /

Cine dorește să cunoască istoria României și istoria LM trebuie să folosească numai lucrări străine, care au comentat critic evenimentele.

Și aci, trebuie observat un fapt: toți istoricii americani, englezi sau francezi care au scris istoria României au avut contacte numai cu oamenii care aveau puterea, adică 'ciocoi', -după cum marturisesc ei în introducerile cartilor lor. De aceea, majoritatea acestor istorici accepta multe din calomniile difuzate de 'ciocoi' dar în general, menționează abuzurile acestei caste suprapuse a ciocoilor.

Henry L. Roberts care a analizat destul de profund unele aspecte ale istoriei române. El a apreciat astfel LM :

!-

Romanian writers of various political beliefs have sought, understandably enough, to prove- by calling the Legion a tool either of the Germans, or intriguing police chiefs and politicians, or of a class- that it represents the Romanian people. Granted that the Romanian people are not by nature fascist beasts, nevertheless the Iron Guard cannot be written off as a superficial phenomenon. In its way it was the nemesis of all the false constitutionalism and pseudo- democracy which have been observed in the course of recent Romanian history' ROMANIA, 1949 Arden B. Baker /
Evaluarea Lui Roberts implica cunoasterea obiectiva a trecutului romanesc. Un sumar extrem de concis va defini acest trecut.

*

Melting-pot-ul care a determinat formarea poporului roman, a rezultat din amestecul a doua popoare, Dacii si Colonisti romani.

Toti istoricii ignora un fapt real ,caracterizind cetatenii romani care s-au asezat in Dacia,

In primul secol al erii crestine, imperiul roman era extins nu numai in jurul Marii Mediterane dar si dincolo de tarmurile acesteia. O majoritate de straini, adoptasera nu numai cetatenia roman dar practica starea de spirit a Latinilor. Cind unii din acestia si-au manifestat dorinta de a se aseza in Dacia. o tara bogata , ei au fost alesi dupa spiritul lor combativ. Dacia nu era numai o tara bogata dar si o tara de granita, asteptindu-su mereu la invazii straine. In plus o buna parte din cetatenii romani erau fosti militari care au primit pamint in Dacia. Toti cei ^{ce} au venit au ajuns cu dorinta de a 'aseza' in Dacia sa lucreze si sa ramina acolo ca agricultori sau orice alta activitate care le asigura existenta.

Cind trupele romane au parasit Dacia, dupa aproximativ două secole, ele au lasat acolo un nou popor latin ca stare de spirit, practicind setul de valori latin si vorbind limba latina, Unitara, fara dialecte tribale asa cum exista in toate celelalte tari latine, Italia, Spania si Portugalia. Cititorul român va ramine uimit sa afle ca Franta nu este o țară latină. Francezii sunt un popor germanic latinizat tarziu, dupa caderea imperiului roman, in secolul 8. Timp de cincisprezece secole, Românii au suferit neumarate invazii, si influente străine. Ciudat este că nici una din aceste influente sau invazii nu au reusit sa altereze structura sau starea de spirit/ stăte of mină/ a românului. El a rămas român praticind setul de valori latine.

In tot acest timp citeva fenomene au caracterizat viata Romanilor. Ei au acceptat crestinaarea in mod individual, fara munca unor predicatori straini sau la ordinul domnilor, lor, cum au facut majoritatea popoarelor vecine si europene..

Crestinaarea românilor a fost usurata de faptul ca religia dacica era bazata pe conceptul uni zeu unic, care rasplatea viața etică cu un acces la o viața de apoi.

Țările românești nu au cunoscut institutia feudalității, care a dominat in multe tari europene. De aceea, in tarile romanesti nu a existat o clasa aristocratică, fundata pe evaluarea unor fapte militare deosebite.

In tot acest timp, societatea romaneasca a fost o societate egalitara/ R.W. SETCN WATSON-History of the Romanians/ cea mai buna istorie a Romanilor/, cu o larga mobilitate sociala, orizontala si verticala. Armatele romane erau de fapt militii nationale si nu

grupe înarmate și conduse de lideri militari feudali.

În tot acest timp, Românii au demonstrat o atitudine clară în politica externă: ei nu au purtat niciodată războaie agresive, dovadă a unor instincte imperiale. În schimb, Românii, singurul popor nativ în estul european, a fost victima agresiunii tuturor vecinilor săi, popoare venite din alte colțuri ale planetei.

*

Marsul victorios al Turcilor, ultimii invadatori ai Europei, a dus la războaie sângeroase între Romani și Turci. Cu toate eforturile făcute, Românii și-au dat seama că nu pot rezista ultimei navele și au acceptat un protectorat turcesc, care consta între altele la plata unui tribut în bani și livrarea unor produse agricole și vite.

Protectoratul turc a determinat o modificare substanțială în structura societății române.

Domnitorii nativi, ^{și} ~~desi~~ ^{și} români sau romanizati, erau de fapt marionete turcești. Grijă lor esențială consta în plata tributului. De aceea ei s-au înconjurat de număr^u de romani care au acceptat rolul de a-l ajuta de domn să adune impozitele care acopereau tributul și livrarea produselor naturale. Cu timpul acest grup de funcționari domnești a format o castă, beneficiind de prerogative și privilegii. În avelas timp acest grup a început să preia pământul agricol, proprietate satească.

Mihai Viteazul în lupta lui se a deveni domnitor al tuturor romanilor a emis o lege care a modificat substanțial condiția satenilor. Ei au devenit serbi obligați să muncească pe domeniile membrilor noii caste.

Legea a determinat o diviziune socială, a așezarata prapastie între două grupe sociale distincte: casta conducătoare / ruling caste/ și masa poporului roman/grassroots/. Prapastia a crescut constant, dar, în timpul în care domnitorii aveau încă un dram de sânge român, asupra masei ^{poporului} nu a atins forme îngrozitoare.

La sfîrșitul sec. 18, Turcii au decis să elimine domnitorii români și să-i înlocuiască cu Greci din Fanarul Constantinoplean.

Noua perioadă a început în istoria românilor, perioada fanariotă.

În timpul acestei perioade, domnitorii greci au adus cu ei numeroși alți greci, ruși sau oameni dornici să se îmbogățească. Ei ajutau

domnitorii greci să adune impozitele. Treptat, acești străini s-au căsătorit cu femei din fosta castă și au format un soi de castă compusă din greci-români, turci și arnăuți. Căstă a devenit 'de facto' castă conducătoare, recunoscută de Turci și de Ruși, noi competitori în subjugarea poporului român.

Imperiul rus, un imperiu fără ieșire la oceane, a început să caute un drum atât spre mare, Mediterana, cât și spre mijlocul Europei. România era o țară ideală care corespundea telurilor imperiale rusești. Era o platformă turnantă care oferea trupelor rusești teren perfect pentru realizarea obiectivelor imperiale.

Un sir aproape nesfîrșit ^{de războaie} (ruso-turcești), în mare parte desfășurate pe teritoriul românesc, au permis rușilor să ocupe de mai multe ori România/ patrușprezece ori/. De fiecare dată trupele rusești au ucis populație civilă, au violat femei au jefuit cât au putut mai mult. Kutusov, un generalissim rus, informat de jafurile trupelor sale a comentat clar/(je ne leur laisserai que les yeux pour pleurer/

/ R.W Seton Watson op cit/.

La sfirsitul uni astfel de razboi, rusii au mituit un delesat turc Moruzi, grec fanariot, - familia lui a devenit una din cele mai puternice familii ale castei conducatoare din Romania, care acceptat sa sa cedeze Rusiei Basarabia/ R.W.SETON-WATSON, op cit/.

In urma unui acord ruso-turc, turcii au decis sa nu mai trimita greci fanarioti ca domnitori in tarile romane, si in schimb tarile sa fie conduse de domnitori paminteni.

Din nefericire, acesti domnitori, provenind din casta greco-romano-albanza, etc. au continuat sa foloseasca serviciile membrilor castei conducatoare formata in timpul fanariotilor.

Impilarea masei poporului a devenit atat de crunta incit un membru al 'talpii tarii' TUDOR VLADIMIRESCU, s-a ridicat contra institutiilor formate in timpul fanariotilor si castei conducatoare.

Istoria oficiala a Romniei afirma ca Vladimirescu s-a ridicat numai contra grecilor si menşalitătii fanariote.

R.W.WATSON a reprodus manifestul lui Vladimirescu/op.cit/'Romanians, - Watson a apreciat manifestul ca avind un caracter popular, democratic/ the hour has come to shake off the yoke of the Ciocoi /sic/ and of the Phanar: follow me and I will put an end to their plundering and restore to you your rights and your national government. No law can prevent you from returning evil for evil. If a serpent crosses your path, hit it and kill it, for it will probably endanger your life. But the dragons- our ecclesiastical and political chiefs- who have devoured our rights, how long, shall we let them suck our blood, how long shall we remain their slaves? '

Watson a subliniat faptul ca Vladimirescu s-a ridicat contra sistemului oligarhic, conditie confirmata si de P.Seicaru.

Reacția ciocoilor .la prima revoluție cu aspect social din România, nu s-a limitat la măcelărirea lui Vladimirescu. Ei au întocmit o lege care a fost înmănată guvernatorului rus din România, care la rîndul său a înaintat proiectul țarului care l-a semnat imediat. Legea aplicată în ambele țări românești, sub numele de Regulamente Organice, a stabilit caracterul social și statal al României pînă în zilele noastre. De aceea nu este surprinzător, că numele guvernatorului rus Kisselev, care a aplicat aceste regulamente, a fost și este venerat de oligarchia română veche și modernă. Regulamentele au instituționalizat diviziunea socială a societății române în două grupuri distincte: prima castă, minoritatea socială care avea dreptul de a conduce exclusiv statul și restul societății care era aservit social, politic și economic castei conducătoare. Căta beneficia de prerogative și privilegii, în timp ce masa poporului nu avea decît obligații.

Regulamentele au decretat două condiții precise: satenii erau obligați să presteze munca obligatorie pe domeniile ciocoilor care au dobîndit dreptul exclusiv să stăpîneasca teritoriul agricol; a doua condiție a dat castei să organizeze un aparat de stat total dependent de căta conducătoare.

Istoricul american D Mitrany, în analiza sa meticuloasă /THE LAND AND PEASANT IN RUMANIA/ a apreciat că Regulamentele au modificat condiția tradițională a Romanilor din yeomen- or farmer, în serfs. condiție care nu a fost, Oficial, modificată abia în 1918 prin acordarea dreptului de vot. decît

Nici un istoric român nu a menționat faptul că România a fost singura țară europeană care timp de două secole a menținut o adîncă diviziune socială.

care a permis unui grup social minoritar, casta conducătoare, să exploateze salbatic masa poporului roman, supus unui regim de constantă umilintă, servitucine and eradicarea oricarui simt de demnitate umana. Timp de un secol, poporul roman a luptat pasnic sau violent, să-și rascumpere libertatea, demnitatea și să-și asigure practica setului de valori traditional caco -roman. Toate încercările nu au adus rezultate pozitive, pînă la apariția mișcării legionare/LM/.

*

Aplicarea regulamentelor organice, a determinat, pe de o parte înasprărea condițiilor de viață a grassroots și pe de altă parte organizarea unui sistem social/^{unic} în Europe, asigurînd castei conducătoare aprobarea pentru 'spiritul democratic și binefacător' al castei care se sacrifică pentru a educa poporul roman.

D. Mitran/op cit/ a caracterizat situația din România astfel:

'Very rare were the voices to condemn such maltreatment of the mass of the people, and no heed was paid to them at all. The interest and ambition of the ruling class were absorbed in a frenzied pursuit after the trimmings and trappings/ forme exterioare, superficiale/ of civilization.' R.W. Seton-Watson /op.cit/ a caracterizat situația socială și calitățile celor două grupe sociale astfel: 'But it would also seem as if some of the qualities essential to constructive political life had been lacking to the Romanian ruling class counteracted the amazing virility and persistence of type to which Romanian peasant owes his survival through centuries of oppression.'

*

The 1848 revolution in Muntenia showed the popular despise and hate of the common Romanian against the social and political conditions.

Pînă la urcarea pe tron a lui Cuza si numirea ca prim ministru a lui Mihai Kogalniceanu, condițiile sociale s-au înrăutățit.

Cuza si Kogalniceanu, desi membrii ai castei conducatoare au luat masuri pentru a reda maselor populare demnitate, proprietate si educatie. Kogalniceanu a emis o circulara prin care 'he urged the priests and peasants to pray God may help them to level up the society to lower the highly placed and raise the humble/Mitrany. op. cit/

In viata politica din acea vreme aparuse o noua forta politica, un fel de sucursala a ciocoilor, o grupare minuscule, la inceput incluzind, populatie urbana, membrii ai aparatului de stat si copii de vechili. Ei aveau fie proprietati agricole destul de mari sau bani si s-au organizat intr-un fel the plutocratie, folosind numele de partid 'liberal', atunci la moda in Europa. Legati prin interese si origina sociala de casta ciocoiasca, liberalii si-au unit fortele cu cele ale ciocoilor si au constituit faimoasa 'coalitie monstroasa' care l-a fortat pe Cuza sa abdice si care a determinat eliminarea lui Kogalniceanu din istoria politica romaneasca.

Imediat coalitia a lansat ideea ca Romanii sunt incapabili sa aiba un domitor pamintean si au decis sa angajeze un print strain care sa la asigure pozitia social dominanta castei ciocoiesti. Dupa o scurta cautare au ales un print Hohenzollern, din faimoasa familie de briganzi medievali.

Noul print, mai tarziu rege, Carol I, este evaluat de istoriografia romana ca un model de rege, bun organizator, demn, onest si omul care a dobindit independenta nationala.

De fapt, Carol a fost angajat cu conditia sa 'inghete' orice progres social sau democratic.

Conservatorii si liberalii au constituit o noua casta ,largita ,care a condus tara pina in 1918, alternind pozitia de conducere a tarii. O noua constitutie a dat lui Carol drepturi autocrate si el a condus tara impartind puterea cu cele doua partide.

Carol a inteles repede sistemul care ii permitea sa se imbogateasca. El a acceptat investitori straini in Romania care trebuiau sa-i plateasca un comision gras, sau in limba romana un'spert'. El a fost amestecat in scandalurile Strusberg/cale ferata/ Hallier/ portul Constanta/ fortificatiile din jurul Capitalei, si linia Focsani Namoloasa,^a/tramvaielor din Bucuresti si altele mai marunte.Cea mai mare afacere a fost aceea a'domeniilor regale'. Casta ciocoiasca a daruit lui Carol un domeniu de 118,000 acri, a suprafata uriasa din paminturile publice , proclamind ca in acest fel Carol devenea 'primul satean'. In fapt el a fost si s-a comportat mereu ca un mare mosier prusac, exilat intr-o tara a carui limba nu a cunoscut-o niciodata bine, si care nu a intilnit niciodata un satean adevarat.

In ceea ce priveste independenta,Carol nu a avut nici un merit. Ostasii romani care au murit la Plevna si Grivita au dobindit independenta, carea fost facilitata si de dorinta tarilor vestice de a stavili inaintarea rusilor spre Dardanele.

In ceea ce priveste politica externa, Carol a incercat sa alinieze politica externa a Romaniei in sfera imperialismului german.

Cea mai caracteristica atitudine a Lui Carol a fost modul in care a masacrat satenii care s-au revoltat in mai multe rinduri contra ciocoilor. Mitrany/ op cit/ reproduce un ordin al Corpului doi de armata care a ordonat 'that the repression to be carried through to its end-shooting the villagers and burning their houses- even where the rising had subsided.'

Recunoștința poporului român pentru activitatea regăsească a lui Carol I a devenit clară în ultimele zile când regele își da sfârșitul. Bucureștenii au acoperit zidurile palatului regelui cu afișe 'DE ICHIRIAT'. Ferdinand, noul rege a devenit faimos prin activitatea 'romantică' a soției sale, care l-a făcut să devină încornoratul no. 1, în lumea monarhistilor mondiali. El a fost un rege slab, 'hypnotized by Brătianu' /R.W. Seton-Watson, op.cit/ a simplă marionetă în mâinile celui mai sinistru om politic din România, Barbu Știrbey, amantul cel mai statornic al soției sale /T. Elsberry. MARIE OF ROMANIA/ care a dominat și controlat toată viața politică în 1914-1927 și mai târziu între 1940-46, amestecat în cele mai tenebroase acțiuni. El a fost omul care a inițiat terorismul ca metodă de stat pentru a stavili acțiunile anti-oligarchice.

Mihail H. și istoricii români, oficiali, /Iorga și alții/ afirmă că Ferdinand a fost 'întregitorul' națiunii române.

În fapt, el a admis că România să intre în războiul din 1914, fără să aibă armamentul modern necesar, în baza unui plan de război, care redactat de șefii statului major nu a ținut seama de o stare de fapt vizibilă oricărui student în arta militară: România trebuia să facă față unui dublu front în timp ce planul a prevăzut numai un singur front. Când trădări, insuficiențe în pregătirea militară, lipsa oricărei organizații logistice, a dus la dezastrul din 1917, Știrbey a propus și familia regală ^{a acceptat} să încheie un tratat de pace cu Germania prin care înfeudă țara complet Germaniei economic și politic. Țara își pierde frontiera naturală, dar își păstrează monarhia hohenzollerniană. Schimbarea condițiilor de pe frontul din Vest a anulat pacea ruso-română.

incheiata la Buftea ,domeniul lui Stirbey.

In ceea ce priveste calificativul de 'intregitorul' folosit recent de Mihail H. Mitrany, a apreciat corect faptul istoric al reintregirii.

'Romania itself was enlarged with three new provinces, not conquered by feats of arms, but detached from Russia and Austro-Hungary by their own revolutionary action.' /Mitrany. D, op. cit/

Ferdinand este de asemenea creditat cu faptul ca a facut o revolutie sociala, acordind votul universal si improprietarierea satenilor. Cele doua reforme nu au determinat nici o ameliorare in conditia grassroots sau in structura social politica oligarhica.

Improprietarierea satenilor a avut un aspect total ineficient. Reforma cerea re-transformarea sateanului dintr-un secular rob intr-un fermier modern capabil sa -si organizeze -si exploateze pamintul sau ca un mic antreprenor. El nu a primit nici un instructaj in acest sens, nu a primit seminte, vite sau alt echipament agricol. Ca atare a trebuit sa se indatoreze la una din bancile mici care au fost parte a retelei bancare organizate de casta ciocoiasca ,care acorda credite la mari dobinzi.

In ceea ce priveste alegerile, ele au devenit curind model in Europa ca fiind masluite/rigged/ fie prin falsificarea numaratorii voturilor, fie prin declararea satelor presupuse advarsre drept 'contaminate' sau prin activitatea trupelor de batausi./bullies / care snopeau in batai pe adversarii castei.

Mitrany a evaluat corect: 'The land reform had not solved the social problem'. Totusi, nici Mitrany nici alt istoric roman sau strain, nu a sesizat marele fenomen social izvorat din aceste reforme, ridicarea unei generatii revolutionare.

In fapt, perioada post belica a adus

o modificare substantială în componenta castei oligarhice și a vieții politice.

Partidul conservator a dispărut și partidul liberal a rămas singurul partid politic important în România. Puterea statală a început să fie controlată de o camarilă regală condusă de Regina Maria și Barbu Știrbey, și controlată public de Ionel Brătianu, primul ministru. Citeva mici partide activau dar ele nu reprezentau cercuri politice specifice ci erau simple coterii personale ale unor politicieni ambicioși, înclinați să asculte orbeste ordinele lui Știrbey-Brătianu.

Fără îndoială, proprietatea agrară a determinat membrii castei să organizeze noi surse de venituri. Profitând de integrarea în economia națională a unor întreprinderi industriale din Transilvania, casta a decis să accelereze un proces de industrializare și finanțare. Acest proces nu era bazat pe institutia unei piețe libere, munca liberă și atragerea valorilor creative naționale în acest proces. Statul, încașator al veniturilor publice devenea sursa principală de finanțare și producție, iar contribuabili săteni principalii exploatați.

Mitrany. /op cit/ a evaluat situația astfel: 'the ruling class was driven to exploit its own people. The people had to be bled for the good of the state.... The latest land reform has thus given the ruling class merely another opportunity to prove their lack of interest in the fate of the peasantry'.

Jaful deschis al muncii sătenilor a stîrnit un adînc sentiment de revoltă în rândurile noilor generații, admiși în sistemul educațional. Putini analiști au dedicat un interes procesului evolutiv al cunoașterii acestor generații, care aflau treptat de condiția politică a României în lumea modernă, -

Treptat au aflat ca Romania era singura tara din Europa condusa de o casta oligarhica ,patronata de o monarchie straină si o camarila condusa de un personaj odios.

Corneliu Codreanu, un tinar avocat, obligat sa-si apere demnitatea si libertatea contra abuzurilor castei, achitat intr-un proces cu rasunet national a plecat in Occident. unde a trait un timp in mijlocul populatiei obisnuite ,nu printre membrii aristocratiei. Intors in tara, el a simtit toate problemele majore ale Romaniei si treptat, a incercat sa le sintetizeze si sa le exprime politic. Casta si camarila nu erau straine de tot ce se intimpla in tara. In anul 1923, camarila a legiferat faimoasa lege Mărzescu, care dupa modelul comunist a pedepsit orice gind, nu fapt de a confrunta structurile oligarhice, calificate drept 'ordinea de stat.' In acelaș timp o noua constituie a dat regelui Ferdinand puteri 'quasi-dictatoriale ' /Mitrany, op cit; Roberts, op cit./

Ambelē masuri au deschis calea spre folosirea fortei. adica a terorismului statal. Dar moartea prematura a lui Ferdinand si a lui Ionel Bratianu a eliminat rolul camarilei si a lui Stirbey si luarea unor masuri teroriste mai grave.

Partidul national-taranesc a profitat de slabirea puterii regale si a camarilei si prin mari manifestatii populare a speriat regenta care a chemat partidul la putere. Alegerile efectuate sub acest partid ^{din Romania} au fost singurele libere /si au asigurat o mare majoritate parlamentara partidului.

Imediat cee au luat puterea, national-taranistii au demonstrat cea mai rapida integrare in casta oligarhica, .H Prost./DESTIN DESTIN DE LA ROUMANIE si LOGIO, G. C. RUMANIA, ITS HISTORY, POLITICS . au lasat

pagini memorabile asupra modului cum national-taranistii au jefuit tara. In timpul dictaturii liberale, politicienii au furat cit au putut din bugetul statului. Unul dintre ei, Constantinescu, a folosit metoda de a trece de la un minister la altul si statea in fiecare pina ce epuiza toate posibilitatile. El a devenit atit de cunoscut incit perecula de 'PORCU' nu mai cerea nimanui sa-i pronunte intreg numele. National taranistii s-au facut celebrii prin metoda de a vinde investitorilor straini tot ce se putea vinde si ei incasau sperturi denumite elegant 'comisionae' la fiecare contract.

Un alt fenomen a caracterizat guvernarea lor: numarul de transfugi, oameni care au luptat putefnic pentru partid pina au preluat puterea si au devenit cunoscuti. Apoi, au inceput sa-si comercializeze pozitia inalta din partid pentru una corespunzatoare in alt partid. In timpul guvernarii lui Carol si mai tarziu sub comunisti, national-taranistii au dat cel mai mare numar de transfugi/ numiti de Iorga 'fripturisti'/ Revista 'politico-satirica INCOTRO?' a reportat o discutie cu Argetoianu cel mai cinic politician roman, care i-a denumit 'tucalari', modelul lui fiind Ion Pangal, astazi marele mason din Romania si Soneriu. National-taranistii au fost incapabili sa rezolva criza economica

aguta. Atunci Iuliu Maniu, seful partidului, a avut prima sa inspiratie din lantul altora, care au nenorocit tara. El a rechemat pe Carol sa vina in tara sa sa salveze tara.

Inspiratia lui Maniu a ignorat istoria vietii lui Carol. Crescut de un preceptor elvetian homosexual, si in umbra unei mame care alimenta cronica mondena prin aventurile ei, Carol nu a avut nici un criteriu de viata morala. In timpul razboiului s-a indragostit de o tinara -membra din oligarchie, a fugit cu ea in Rusia unde a luat-o de nevasta. Deoarece, Maria si Sitrbey s-au opus categoric

acestei casatorii si au cerut lui Carol sa divorteze de sotia sa. Carol, abia a asteptat aceasta cerere , a divortat de sotie si a plecat intr-o calatorie in jurul lumii in cursul careia s-a remarcat prin betiile si mitocaniile lui.

Nizi Lambrino, fosta lui sotia a nascut in Franta un baiat care a fost recunoscut de justitia franceza drept copil legitim al lui Carol II, avind prioritate in a ocupa tronul Romaniei, daca poporul ar dori sa mentina aceasta monarchie.

Intors in tara, Carol si-a gasit imediat o alta aventura, in sotia unui capitan Tempeanu, Elena. cunoscuta mai tarziu sub numele ei de fata, Lupescu . Ea a evitat multa vreme sa foloseasca numele de Elena si folosea numele MAGDA, mentionat adeseori de presa internationala. Majoritatea comentatorilor straini nu mentioneaza numele sau rolul ei in guvernarea lui Carol II, si amintesc numele ei dar nu rolul ei in guvernare. Motivul este clar: mentionarea numelui ei ar alimenta un spirit antisemit. Lupescu fiind 'evreica.'

Realitatea istorica este alta: Lupescu s-a nascut in Romania, dintr-o casatorie mixta intre un evreu si o austriaca catolica . Ea a fost botezata copil fiind in religia ortodoxa , a facut scoala la Minastirea Pitar Mos din Bucuresti , si s-a maritat cu un roman ortodox. Conform traditiilor ortodoxe, crestine, orice necrestin botezat in religia ortodoxa capata cetatenia si etnicitatea poporului in care s-a nascut. Codrenliu Codreanu a fost casatorit in Focsani de un preot evreu botezat, fapt istoric ignorat de toti cei ^{ce} il blameaza ca 'antisemit' ..

In plus, in ciuda rolului ei in guvernare, Lupescu, spre deosebire de ultimele doua regine din Romania , a dus o viata etica corecta

fară să alimenteze cronică scandalosă a presei internaționale.

Domnia lui Carol I a stîrnit un interes deosebit în comentatori vestici, dornici să cunoască și să comenteze contemporaneitatea. Între acești straini JOHN GUNTHER, un jurnalist american, faimos prin spiritul său critic, și cartile numeroase relatînd vizitele sale în toate colturile lumii, a lasat pagini unice despre România, în volumul INSIDE EUROPE, cap.XXVII -CAROL LUPESCU AND ROMANIA.

"Rumania, a rich country, 18.800.000 strong, is ruled by king Carol, who in turn is ruled by Elena Lupescu. The land swims in oil, smothers in grain and timber, though much wealth has been lost by the depredations of corrupt politicians". Toti comentatorii straini, adversari ai LM, au mentionat 'coruptia' sa o trasatura caracterisitica oligarchiei/. The capital, Bucharest is a tinsely sort of little Paris where the main street, Calea Victoriei, flutters with silken skirts and the leather trappings of gay carriages transporting perfumed, corseted officers. Here wealth produced by sweating and starving peasants is spent on tsuica, on caviar from Danube sturgeons on huge red strawberries from the Transylvanian hills.

For three generations. Romania was ruled by a family of hereditary semi-dictators: it was a Bratianu who peddled the Romanian crown around the courts of Europe and brought back Carol's grand uncle as country's first king. The policy of Bratianu was that of the Turks suzerains and Phanariot Greek concessionaires whom had preceded them - despoil the land with artful greed. No country in Europe has been so corruptly manipulated and exploited. Backsheesh was the national watchword. After the war came a land reform. The peasants to buy seed and tools, borrowed money at interest rates of thirth, forty, even

fifty percent. But they could not sell the glut of grain the land has produced. As a result, agrarian bankruptcy ruined them in thousands and the agricultural debt became, per capita, the highest in the world. The finances were paralyzed. the budget deficit mounted out of sight and in the ornate streets of Bucharest, money flowed like silk in the hands of a corrupt and chosen few.

There is a cruel little joke about Romania. 'Mania' means madness. 'Kleptomania' means madness to steal. 'Romania' means madness to steal applied to a nation.'

Eugen Weber, un istoric american nascut in Romania din simul unei minoritati dominante, si adversar hotarit al LM, a comentat astfel situatia Romaniei : 'In Romania, as in Algeria and Peru, master and worker belonged figuratively and sometimes, literally to different nations... All this is only a specific illustration of the general fact that the identification of government and people, so characteristic of Western political theory, and (sometimes) structure was not respected in Romania even in the breach, let alone in observance.'

*

Multi romani vor ramine uimiti cind vor citi textele mentionate. Crescuti si educati sub regimuri comuniste, ei si-au imaginat un trecut diferit. In acest trecut, un fel de 'ARCADIA' toti conducatorii tarii au fost cei mai cumsecade oameni care s-au preocupat numai de binele tarii si poporului. De aceea sunt inca romani, care cred ca Mihai H are dreptul sa revendice tronul tarii iar fenomenul legionar a fost un fel de rau social care trebuie sa fie eliminat. In realitate, deplina cunoastere a trecutului roman

va permite tuturor romanilor sa-si adune zindurile si puterile sa elimine structurile oligarchice, sa elimine manipularea istoriei si sa scape din actuala conditie, ca cea mai inapoiata tara europeana care continua sa practice comunismul sau sa viseze sa restaureze monarchia, cea mai dezaastroasa institutie statala a Romaniei moderne.

Domnia lui Carol II este cea mai putin cunoscuta din punct de vedere istoric.

Istoricii mentioneaza aceasta domnie ca fiind aceea a lui Carol II. GUNTHER a fost singurul care a definit corect domnia. Ea a fost de fapt domnia unui cuplu, Lupescu-Carol. Lupescu conducea din umbra iar Carol era cel ^{care} aparea in public.

Gunther, care i-a intilnit pe amindoi, a apreciat ca Lupescu a fost din cele mai remarcabile femei ale epocii, Conditie confirmata de modul in care ea a reusit sa organizeze the establishment (structura statala si sociala) si infrastructura corespunzatoare pe baze atat de solide incit comunistii au putut inlocui numai virfurile conducatoare si sa guverneze tara folosind rindurile statale inferibare si infrastructura.

Gunther, a caracterizat pe Carol ca 'a half-Hohenzollern', nu prea intelligent si care nu vorbea bine romaneste. Caracterizarea lui, de fapt numai repetata dupa presa internationala si confirmata de el, a fost ca acest rege a fost 'A ROYAL RAPSCALLION'. Ramine la latitudinea oricarui cititor sa gaseasca cea mai adecvata traducere in dictionarul englez-roman. Petru noi, el a fost nu numai o canalie sau un tivalos ci si singurul conducator de tara din secolul 20, -in afara de Stalin- care a folosit terorismul de stat ca sa-si

elimine adversarii.

Din pacate, toti comentatorii omit sa mentioneze ca cuplul Lupescu-Carol a devenit o tripleta, prin integrarea lui Mihai H., in guvernarea tarii.

*

Lupescu-Carol au decis sa elimine toate partidele politice traditionale si sa introduca un sistem monarchic absolut. Cei doi au lucrat sistematic, caci Maniu, care a atacat cuplul nu a mentionat nicicind activitatea lor anti-democratica sau jaful tarii, ci numai faptul ca Carol nu era casatorit cu Lupescu.

In acelaș timp, cuplul a stabilit ca straturile superioare ale oligarchiei trebuie sa-si piarda autoritatea exclusiva in conducerea tarii. Ei au constituit o camarila, cu o organizare similara cu Mafia. Seful camarilei avea o autoritate suprema sa organizeze ierarhic rindurile inferioare care trebuiau sa execute fata comentarii ordinele primite. Un grup politic subordonat camarilei includea toti transfugii partidelor politice care acceptasera noul rol al monarchiei. Hugh Seton Watson a caracterizat astfel atitudinea membrilor castei oligarchice: '... a privileged class lacking all sense of social responsibility, whose most brilliant members were ready from one day to the next to betray their principles in exchange for the spoils of the office and the royal smile... The process of decay has gone further in Romania than in other parts of Eastern Europe.'

Toate structurile statale, adica armata, politia, sistemul judiciar, aparatul financiar, educativ, eta. au fost instruite sa inteleaga ca exista un sistem de comanda/chain of command/ in virful caruia se afla regele si toti trebuiau sa execute fara murmur orice ordona el.

Un grup special de politie. jandarmaria, a primit o misiune particulara- sa controleze prin forta, orice manifestare politica, sa impiedece orice manifestare comentind regalitatea. si sa omoare pe toti cei ^{ce} indraznesc sa atace public modificarea infrastructurii social-politice. Un alt grup in cadrul justitiei militare a inclus ofiteri care au acceptat sa condamne la inchisoare pe toti adversarii oligarchiei.

Lupescu-Carol au reusit sa organizeze cel mai bun sistem propagandistic care a existat in Romania ^{pana} la venirea comunistilor. Conscienti de faptul ca intelligentsia/intelectualitatea/ romana a depins permanent de fondurile Oligarchiei sociale si statale, ei au accentuat aceasta dependenta. Ei au ales ca sef al intelectualitatii pe Nicolaie Iorga, a carui profesie principala a fost aceea de politician si a doua profesie, aceea de 'cronicar' - un model de fripturist. Eugen Weber a lasat un portret clar al acestui om. Iorga si-a inceput viata politica ca anti monarchist, a infintat impreuna cu A.C.Cuza primul partid antisemit in Romania, apoi a devenit un stilp al camarilei Maria-Stirbey, si la venirea lui Carol, a devenit omul de casa a lui Carol. Weber nu a stiut sau nu a mentionat si alte fapte ca acela ca Iorga a fost primul om politic care s-a adresat lui Lupescu cu numele de DOMNITA. nume preluat de toti fruntasii politici. Iorga a fost omul care a condus propaganda anti-nationalista si a condamnat permanent orice activitate anti-oligarchica sau care revendica justitia sociala, obiectivul principal al propagandei LM. Iorga a avut avantaje financiare serioase datorita acestei activitati. Guvernul platea toate cheltuielile diverselor scoli patronate de Iorga in Franta, Italia, la Valenii de Munte si diverse salarii pentru multiplele sale functiuni, profesor universitar, director de scoli

etc.,

Activitatea lui Iorga a ilustrat mentalitatea oportunistă și fripturistă/intelectualității române caracterizate astfel de Hugh Seton-Watson, op cit/: The Romanian intellectual is an excessively sceptical and critical person. He resented the censorship of the press, which until 1938 had been able to publish vitriolic polemics. He derived some small consolation from jokes whispered at coffee-house tables. But however much he cursed the regime, he was grateful to it for one thing: It stood between him and the great, dirty, primitive, disinherited masses whose 'Bolshevik' (calificare oligarhica care denunța LM ca mișcare comunistă) desire for Social Justice threatened his comforts.

*

Lupescu-Carol au obținut adeziunea unui grup de politicieni care să le îngăduie să formeze o echipă guvernamentală. Șeful acestei echipe a fost dintru început Armand Calinescu, una din cele mai caracteristice figuri de lider al unui grup oligarhic. El s-a născut cu un trup debil și o față urâtă, și a pierdut un ochi într-un accident când era tânăr. Toate imperfecțiunile fizice erau compensate de o mintă strălucită, acel gen de minte care este organizată să distrugă, nu să creeze. Membru important la partidului național-tărănesc, , a schimbat la venirea lui Carol apartenența lui politică devenind 'omul' lui Lupescu-Carol. Cuplul mafiotic au asociat pe Calinescu cu Gavrila Marinescu, un militar născut să omoare și să jefuiască. În timp ce Calinescu a luat din fondurile publice sume rezonabile, Marinescu a jefuit cât a putut în calitățile sale succesive de ministru al ordinii publice sau prefect de poliție

in Bucuresti. El a infiintat un impozit special platit de oricine avea o treaba la institutiile la care functiona el, pentru 'recladirea institutiei'. Prin chestorul Parizianu, el incasa sume de bani pentru 'protectia bordelurilor din Bucuresti. Dar cea mai mare 'afacere' Marinescu a facut-o cind a fost trimis in Septembrie 1939 sa controleze intrarea in Romania a refugiatilor polonezi cautind refugiu de prigoana nazista. El a 'dijmuit' pe toti refugiatii luind sume uriase in devize straine sau bijuterii. Calinescu-Marinescu au primit sarcina sa controleze orice miscare sau tendinta de a comenta jaful banului public si terorarea carlista.

Actiunea de destramare a vietii politice interne s-a desfasurat intr-un ritm lent la inceput, dar care s-a accelerat datorita nemulțumirii publice.

Poate parea ciudat unui observator contemporan lipsa de critica a partidelor politice a activitatii anti-democratice a lui Carol. Explicatia este simpla; Lupescu-Carol au destramat partidele politice dar nu structurile statale si sociale oligarchice, ci numai au stabilit pozitia dominanta a monarchului in distribuirea venitului national. Lupescu-Carol au fost constienti de faptul ca LM- / Miscarea legionara- este o miscare puternica care putea polariza nemulțumirea publica. De aceea au luat masuri contra LM la putin timp dupa ce au sosit.

La ordinul lui Lupescu-Carol. un guvern 'democratic' national taranesc, a decis dizolvarea LM, ION MICHALACHE, singurul om politic roman carea denuntat sistemul politic din Romania ca 'oligarchic' in 1920 (Mitrany, op.cit) ca ministru de interne a semnat decizia de dizolvare. Justitia civila a anulat decizia.

Un an mai tarziu, guvernul Iorga- Argetoianu, a dizolvat din nou

LM. dar decretul nu a putut sa-si ajunga scopul.
Deoarece, nici national-tăranistii, nici Iorşa nu au reusit sa rezolve criza economica a tarii şi nici să mărească numărul investitorilor straini, sursa de venituri pentru Lupescu-Carol, cuplul mafiot, a facut un tirg cu liberalii, pina atunci tinuti in afara cimpului guvernamental. Duca seful liberalilor a acceptat sa formeze un guvern liberal, dar a acceptat de asemenea sa se duca la Paris sa obtina 'investitura' sa ca sef de guvern, ^{fapt} care a reinviat practica fanariota. Duca a obtinut investitura, precum si promisiunii de noi investitii dar numai cu respectarea obligatiei de a dizolva LM, considerata de establishment-ul francez ca fiind contra unei aliante folosind numai interesele franceze si nu si cele romanesti.
Duca s-a executat constiincios si a dizolvat LM. Actiunea a fost efectuata cu mare brutalitate, optsprezece mii de persoane fiind arestate si o jumatate de duzina de oameni fiind ucisi/ E. Weber.
op. cit/ Unul din candidati in campania electorala, care fusese batut si arestat, si-a asociat doi prieteni, si au asasinat pe Duca.
Lupescu-Carol au decretat o 'stare de asediu' si au cerut procurorilor militari sa trimita in judecata unei curti martiale, nu numai pe cei care l-au asasinat pe Duca, ci si pe Corneliu Coăreanu, si un grup de fruntasii legionari ca autori morali ai asasinatului.
Deoarece intre fruntasii legionari se afla si generalul Cantacuzina Granicerul, curtea militara a fost compusa numai din generali.
Lupescu-Carol au facut tot soiul de presiuni pe linga judecatorii militari sa condamne pe fruntasii legionari dar judecatorii au refuzat. Ei au constatat ca in baza dovezilor prezentate asasinii au actionat motivati de resentimente personale.
Hotarirea curtii martiale a aratat cuplului mafiot ca nu tot

aparatul de stat este dispus sa execute orbeste ordinele primite .
Atunci ei au hotărât sa incetineasca măsurile contra LM, si au ales
ca prim ministru, unul din cei mai importanți membri ai oligarchiei
si remarcabil fripturist, Gh-Guță Tătarascu. El a slujit constiin-
cios pe Lupescu - Carol, pe Antonescu si insfirsit pe comunisti pina ce
acestia, scirbiti de oportunismul si lasitatea lui, l-au inchis impreuna
cu toti ceilalti membri ai oligarchiei care i-au servit pe comunisti.
Timp de aproape patru ani, liberalii si Tatarascu au stiut sa profite
de conditiile internationale care au usurat criza economica . Toate
partidele politice au continuat o activitate redusa , fara sa critice
monarchia sau jaful banului public. Codreanu a reorganizat LM intr-un
partid politic oficial- Totul Pentru Tara.

In acest timp, Lupescu-Carol au consolidat sistemul mafiotic,
si au concediat pe seful camarilei, Puiu Dumitrescu, care a fost inlocuit
cu Ernest Urdareanu. poreclit curind MURDAREANU. O separare clara
a inceput sa se manifeste intre sistemul mafiotic si aparatul de
stat. Calinescu controla establishment-ul politic iar Urdareanu
masurile financiare, adica jaful. Lupescu-Carol, asa cum a mentionat
H. Seton - Watson: "He (adica Carol) and his friends, the 'camarilla'
grouped around Mme Lupescu. had a firm hold on the economic machine.
A large part of the Romanian industry, including textile, sugar and
armament industry , was the king's private property."

IN acest timp LM a reusit sa mareasca mereu numarul membrilor mis-
care a devenit
carii ~~devenind~~ o miscare de masa, fenomen mentionat de toti
comentatorii straini. " But the masses ... were merely oppressed
and dissatisfied. They wanted merely the simple things that no one
would give to them; more food, more freedom and more justice".

(H Seton Watson .op cit), Tot Seton Watson a remarcat : "... the majority

of the most 'advanced' regat intellectuals, enthusiastic worshippers at the shrine of French culture, ended by becoming lick-spitter Yes-men ...' / op cit. /

Intre 1934 si 1938, viata politica din Romania a trait o viata aparent calma.

Partidele politice traditionale, treceau printr-o perioada de ajustare de la domnie absoluta, ca memore ale oligarchiei, si noua ordine mafiotica, iar mafia isi consolida puterea si marea avere personala a regelui.

Grandomania lui Carol era manifesta in modul in care imbraca mereu uniforme militare si se fotografia in atitudini martiale. Putini isi aduceau aminte ca el fugise din Romania in timpul razboiului si nu si-a facut niciodata datoria ca soldat roman. Propaganda iorghista impuia capetele romanilor cu accentuarea calitatilor deosebite ale lui Carol: destept, priceput, preocupat numai de binele tarii. Intr-o zi o alta campanie il prezenta ca 'primul satean al tarii'.

In acest timp. masa poporului roman devenea din ce in ce mai sensibila la opresiunea oligarchica si la minciuna guvernamentala care incerca sa acopere decaderia constanta a tarii si a demnitatii individuale.

Un trecut, probabil ca si astazi, Bucurestii au fost ceea ce se numeste aci. 'a rumor mill' - o moara de stiri. Era imposibil ca un secret sa fie ascuns publicului. Toate cafenelele comentau zilnic ce se intimpla in palatul regal, sau in cercurile politice, sau la Jockey Club. Doi mari afaceristi, Malaxa si Ausnit, au organizat un sistem de a dezvolta unele aspecte ale unei industrii nationale iar fiecare noua ramura industrială

eliberațiuni sau transfera o parte a veniturilor în contul 'C' la Banca Națională de unde banii erau transferați mai departe la Banca Generală și apoi în bănci străine.

În timp ce puțini se îmbogățeau, somajul, mai ales cel intelectual, ajunsese la cifre impresionante. Tineretul care absolvă facultățile avea de ales între a se încadra în aparatul de stat și a deveni opresor al grassroots sau să încerce să-și încropească o existență oarecare în marginea procesului economic, care era total controlat de minorități. Weber redă cifra uluitoare în lucrarea sa.)

Foarte puțini puteau să-și deschidă un drum în profesii libere căci orice debut în astfel de profesii necesită sume apreciabile pentru chiria unui birou, mobilă, aparatură, cheltuieli pentru existență până la formarea unei clientele, etc. Băncile, controlate de minorități nu acordau credite decât membrilor minorităților sau oligarhiei. Condițiile "Complexe politice, sociale, economice, minciuna care era difuzată de toată presa controlată de minorități sau oligarhie, au creat o stare de tensiune care a determinat mulți tineri și apoi bătrani să considere critic starea țării lor.

Miscarea legionară a cărui activitate era orientată spre introducerea unui sistem democratic real, abolirea oligarhiei și abuzurilor, corupției și jafului și introducerea unor structuri bazate pe principiile justiției sociale, a atras cel mai mare număr al celor nemulțumiți de ce se întâmpla în țara lor.

Calinescu și Marinescu, apărătorii principali ai mafiei regale au devenit conștienți de faptul că LM a devenit o mișcare de masă și au decis să întocmească un plan pentru uciderea lui Cătreanu. Ei credeau, așa cum au crezut toți politicienii monarhisti, național-

taranisti, socialisti, liberali sau comunisti. ca eliminarea sefilor LM va duce la absorbirea legionarilor in cadrul oligarchiei.

Ei nu au inteles ca intre 1934-35, Miscarea Legionara, a simbolizat fenomenul legionar, initiat de Vlacimirescu si ^{de} toti cei care au contestat oligarchia, coruptia, brutalitatea si venalitatea ei.

Cei doi au supus planul lui Carol care i-a sfatuit sa mai astepte.

Sfirsitul anului 1937 a adus un eveniment neasteptat. Guvernul Tatarascu a implinit termenul de patru ani si a trebuit sa se prezinte in alegeri.

Aceste alegeri erau controlate de guvern atat prin folosirea bitei cit si prin masluirea voturilor de catre presedintii sectiilor de votare, toti magistrati de cariera, dependenti de oligarchie.

Cu toate eforturile facute, Tatarascu nu a putut obtine o majoritate parlamentara si a demisionat. Legiunea a obtinut, 16% din voturi un rezultat ireal caci toti observatorii legionari la sectiile de votare au apreciat peste treizeci si cinci la suta din voturi.

Alarmati de aceste rezultate, Lupescu-Carol au hotarit sa foloseasca teroarea pentru a-si asigura controlul absolut al tarii. Au incredintat formarea unui nou guvern lui Octavian Goga, a carui sotie Veturia era una din prietenele intime ale lui Lupescu. Guvernarea Goga a fost un dezastru, caci membrii partidului sau, s-au decat la unele excese care au determinat un boicot national al minoritatilor.

La scurt timp dupa ce Goga a fost numit prim ministru, el a fost concediat si Carol a declarat ca regimul parlamentar constitutional a fost desfiintat si inlocuit cu o dictatura regala. Un nou guvern prezidat de patriarhul Miron Cristea a fost instalat, Cristea fusese santajat de Lupescu care reusise sa-si procure fotografiile compromitacate ale unei legaturi pe care patriarhul o avusese cu sotia

doctorului Nasta.

În noul guvern Calinescu avea postul de ministru de interne iar Victor Iamanci, ministru de justitie, ambele posturi fiind importante în aplicarea terorii.

Partidele politice au fost desfiintate dar era evident ca toate masurile erau îndreptate contra LM. Coăreanu a lansat o circulara prin care anunta legionarilor ca activitatea politica a miscarii inceteaza caci nu intelege sa duca o lupta politica in care forta si nu lezeza primeaza.

În același timp, el a trimis scrisori tuturor oamenilor politici care acceptasera masurile lui Carol. Între cei care au primit scrisori a fost si Iorga care a fost numit 'consilier regal'. La ordinul cuplului mafiot, Iorga a cerut procurorilor militari sa-l trimita în judecata pe Coăreanu pentru 'insulta'. Un tribunal militar

l-a condamnat rapid pe Coăreanu la șase luni închisoare. El a fost imediat încarcerat la Jilava în cea mai întunecata si umeda celula.

În acest timp, în baza unui ordin semnat de Calinescu, în toata tara au fost arestati sute de legionari sau simpatizanti care au fost internati în lagare organizate special pentru legionari. Romania

a fost singura tara europeana care avea un regim parlamentar care a infiintat lagare de concentrare după sistemul nazist si comunist.

Un fapt care nu este mentionat în nici o istorie a poporului roman

Un procuror militar a intocmit acte false în baza carora Coăreanu a fost trimis în judecata altui tribunal militar pentru tradare.

Judecat tot rapid, si lipsit de avocatii care îl aparau normal si

care erau închisi în lagare, Coăreanu a fost condamnat la zece

ani închisoare si mentinut tot la Jilava.

Intr-o lucrare a unui istoric comunist Florea Nedelcu, publicata in 1970, acesta a afirmat ca sentinta de condamnare a lui Codreanu a insemnat si condamnarea finala a Miscarii legionare. Atit acest Nedelcu, cit si toti oamenii politici din Romania, traditionalisti sau comunisti de tot soiul, uita ca in Noiembrie 1940 o comisie speciala alcatuita din cei patru presedinti ai celor patru sectii ale Inaltei Curti de Casatie si Justitie si prezidata de primul presedinte la acelei curti, D Lupu, a acceptat cererea procurorului general al acelei Curti Negoiescu si a celor doi avocati, primul reprezentind pe d-na Lilica Codreanu, sotia lui Codreanu iar al doilea Miscarea Legionara, si a dispus anularea condamnarii lui Codreanu si implicit a miscarii legionare si l-a reabilitat pe CORNELIU CODREANU. Este uimitor ca nici astazi, cind este o libertate relativa permitind publicarea unor acte si documente privitoare la istoria Romaniei, nimeni nu publica procesul reabilitarii lui Codreanu rezumind procesul verbal al sedintei care este mult mai clar decit mentiunea acestui proces in cartea lui Horia Sima care a relatat informatiile dupa stiri ziaristice.

*

Arestarea lui Codreanu, dizolvarea LM si arestarea si internarea a sute de oameni fara formele legale a declansat o avalansa de evenimente care astazi par de necrezut.

Carol avea nevoie de bani si de aprobarea tarilor vestice pentru folosirea terorismului pentru eliminarea adversarilor sai. Propaganda sa abila si personalitatea lui Iorga convinsesera politicienii vestici ca legionarii sunt unelte ale nazistilor si ca in cazul razboiului iminent se vor alatura lui Hitler.

În toamna 1938, Carol însoțit de fiul său Mihai H, au vizitat la început cu drepturi egale în conducerea mafiei regale, au vizitat la început Anglia și apoi Franța. În ambele țări Carol și Mihai au solicitat bani 'pentru înarmare'. Ei au fost refuzați politicieni căci oamenii politici vestici știau că mafia regală avea nevoie de bani ca să-și mărească conturile în bancile străine. Dar, oricât ar parea de necrezut, totii oameni politici vestici, care în țara lor nu își pot permite să aresteze un om fără forme legale și în nici un fel să execute un om fără judecata legală, au dat aprobarea lor pentru exterminarea lui. Pentru Franța aprobarea corespundea politicii tradiționale franceze, care în frica permanentă a unei agresiuni germane și-a cautat constant alianțe în Europa estică care să forțeze Germania să lupte pe două fronturi în cazul unui război. Lumea vestică a rămas uimită când în 1515 regele Francez Francis I a încheiat o alianță cu Turcii, considerați păgani contra împăratului german Carol V. Carol avea nevoie însă urgentă de bani și de aceea, spre surprinderea lumii vestice, s-a dus la Hitler. Împreună cu Mihai H, Carol a declarat lui Hitler că el este dispus să integreze România în sistemul economic german dacă Germania este de acord ca el să ia măsuri care să asigure controlul absolut al vieții politice. Hitler încântat de propunere, a acceptat imediat. Ajuns la granița țării, Carol a ordonat lui Ghalinescu să execute planul de asasinare a lui Cătreanu și a unui grup de legionari condamnați la închisoare.

Ordinul lui Carol-Mihai H a însemnat folosirea terorismului ca metoda de guvernare. O analiză comparativă cu terorismul de stat practicat de alte națiuni, situează România în fruntea țărilor care

au folosit terorismul de stat atat prin numarul de asasinat cit si prin metodele brutale folosite in asasinat. Doc Duvalier Haiti care a organizat faimoasele bande de asasini Ton-Ton Macoute a ordonat asasinat dar ^{nu} a ordonat profanarea trupurilor celor asasinati. Modul in care au fost asasinati Codreanu si ceilalti legionari, descrise de Florea Nedelcu ca 'executarea sentintei capitale' si relatat numai partial de E. Weber, a ilustrat mentalitatea Hohenzollerniana care a dominat atat sub Carol I cit si sub Carol II.

Codreanu si ceilalti au fost strangulati conform unei metode utilizata in Spania-garrot- apoi impuscati in ceafa si in sfirsit, trupurile celor asasinati au fost dizolvate in acid sulfuric.

Aceasta a fost prima parte a asasinatelor. Apoi a urmat o incercare de a difuza public stirea ca cei asasinati au fost ucisi ^{pentru ca} sau incercat sa fuga de sub escorta si ca in defintiv toti erau condamnati la inchisoare pe termen lung.

Trebuie mentionat ca in aceste asasinat au fost inclus tot guvernul legal al tarii, prezidat de patriarchul tarii, toata conducerea corpului de jandarmi care a antrenat pe jandarmii ucigasi cum sa execute aceste acte si toata magistratura militara, care a acceptat sa semneze actele care justificau comunicatul oficial ca cei omoriti ar fi incercat sa fuga de sub escorta.

Si un alt fapt a fost clar. NIMIC UN OM POLITIC MARCANT, INCEPIND CU MANIU, BRATIANU, VAIDA VOEVOD, AVERESCU, A.C, CUZA, NU A PROTESTAT CONTRA FOLOSIRII ACESTOR METODE NECUNOSCUTE TARILOR CIVILIZATE.

Faptul ca aceste asasinat^e nu au determinat nici un fel de atac din partea asa zisei opozitii a dictaturii regale, a determinat

utilizarea crimei pentru 'lichidarea' legionarilor pe tot cuprinsul țării.

O echipă specială a prefecturii de poliție din București, condusă de comisarul Ionel Dumitrescu și incluzând o majoritate de politisti membri ai minorităților, au comis neamărate crime. Astfel, Victor Dragomirescu, un strălucit membru al conducerii legionare, a fost ars de viu cum au fost, de asemenea arși Nicoleta Nicolescu, sefa tinerețului feminin din LM, un locotent Dumitrescu și prietenii săi care pregăteau un atentat contra lui Carol, studenta Tatiana Grecu a fost violată cu coada unei mături și nemaiputând suporta tortura s-a aruncat de la o fereastră a etajului patru al prefecturii și și-a zdrobit capul, un avocat care apăra unele procese ale legionarilor a fost bătut măr în aceeași prefectură, un student, Făgădăru a fost torturat și în cele din urmă, pentru că a refuzat să admită fapte pe care nu le comisese, anchetatorii i-au tăiat un picior pe viu cu un ferestru obisnuit. Pe lângă aceste fapte notorii au fost nenumarate alte cazuri în care legionari marunți au suferit aceleași torturi și indignități. Culmea terorismului a fost atinsă după asasinarea lui Calinescu. Asasinii lui Calinescu, împreună cu citiva oameni care nu aveau nicio vină directă în comiterea asasinatului, au fost duși, cuza ce se predase-
ră voluntar, la locul asasinatului unde au fost împușcați în ceafă metoda uzual sovietică, și expusi în acel loc public pentru câteva zile. În aceeași noapte, în fiecare județ din țară - 71 județe - un număr de cel puțin trei persoane au fost trezite din somn, duse în piața orașului capitală de județ și împușcați în ceafă și apoi expusi la locul executiei timp de câteva zile. În unele orașe, cum a fost la Husi, membrii ai minorităților au urinat pe cadavrele celor ucisi.

Reactia politicianilor a fost inexistenta. Toate crimele nu au produs nici un comentariu ca si cind nu ar fi existat. Comentatori istorici straini mentioneaza ca au fost masacre- dar nici un istoric vestic nu a condamnat aceste masacre (termenul 'masacre' este utilizat de majoritatea istoricilor vestici). Denise Basdevant TERRES ROUMAINES, a exprimat in mod plastic toata indiferenta vestica fata de masacrarea a mii de oameni nevinovati: ...La Garde de Fer abattait à son tour Calinesco. En apprenant la nouvelle, Carol dans un excès de rage fit tuer sur place une quinzaine de Légionnaires dont les corps restèrent exposés plusieurs jours à l'endroit où le premier ministre avait trouvé la mort. Plusieurs centaines d'autres furent exécutés en province.'

Toata lumea civilizata si mai ales romanii ar trebui sa se intrebe, ce fel de oameni au format elita conducatoare romana si ce fel de aparat de stat avea Romania in a patra decada a secolului 20. Un prim ministru a primit ordinul unui rege sa omoare fara judecata sute

si mii de oameni, si mii de ofiteri de jandarmi si politie precum si alte mii de politisti mai marunti au primit ordinul de a ucide cetateni, care nu aveau nici o legatura cu asasinatul lui Calinescu..

Si mii de procurori, care conform legilor in vigoare erau obligati sa ancheteze si aresteze pe toti cei care au comis aceste crime nu au facut nimic. Dupa/cum nici un politician roman, marcant sau comun, nu a criticat aceste crime nici atunci si nici astazi.

Atitudinea tuturor acestor oameni care jurasera sa respecte legile tarii au creat o stare psihica care a dominat si domina viata politica romana. GROAZA. Orice om care a considerat posibilitatea de a contesta sistemul oligarchic, coruptia, ilegalitatea si abuzul

si masluirea adevăratului. a trebuit sa se gîndească că va fi omorit si familia lui distrusă. Acest gînd a fost prezent in mintea oricărui roman cu incepere de la perioada masacrelor si pînă astazi. Din punct de vedere istoric, trebuie mentionat ca un singur martor al evenimentelor, care a avut un rol important in aceste masacre, Mihai H, a declarat recent ca tatal sau a fost obligat sa ia 'masuri nu prea aspre contra legionarilor'. Este evident ca Mihai H trebuie sa precizeze cite alte mii de morminte ar fi fost necesare sa atraga evaluarea de 'masuri aspre'.

In ultimul an al domniei sale, Carol a incercat toate posibilitatile de a-si pastra tronul, considerînd toate modalitatile de compromis. Istoria ilustreaza ca toate sistemele de guvernare, in special monarchice, care folosesc teroarea, termină violent. Domnia singeroasa a lui Lupescu-Carol s-a terminat intr-un mod 'bland', căci cei doi au fost salvati de oligarchia traditionala. In acel ultim an, Hitler a inceput sa nu mai aiba incredere in Carol iar prabusirea frontului francez a determinat o schimbare totala a politicii oligarchiei.

In timpul domniei lui Lupescu-Carol, oligarchia a 'cultivat' trei generali, intre altii, care prezentau calitati necesare sa conduca tara: Radescu, Argesanu si Antonescu. Radescu a reusit sa determine prima defectiune intre legionari angajînd pe Mihai Stelescu intr-o dizidență. Actiunea, amplificata de presa oligarchica, nu a dat rezultatele dorite si Radescu a intrat intr-o perioada de somnolenta politica, pina ce a fost redescoperit de KGB ca fiind un adversar hotarit al LM. si numit prim ministru de Mihai H.

Prima actiune guvernamentala a lui Rădescu a constat in predarea unui mare număr de legionari KGB-ului. Rădescu s-a opus mării influenței comuniste in țară nu ca un naționalist ci alarmat ca oligarchia își va pierde influența in afacerile statului. Argesanu a devenit sluga umilă a lui Lupescu-Carol și a devenit calau al tineretului roman.

Antonescu a fost o creatură și un sprijinitor al oligarchiei, dar el avea ambiții personale.

Când Carol a simțit că nemulțumirea populară îi poate amenința viața, el a însărcinat pe Antonescu cu formarea guvernului, fiind convins că Antonescu va obține sprijinul oligarchiei pentru a-și mentine tronul. Antonescu a refuzat să sprijine pe Carol care a fost obligat să părăsească țara. Dar Antonescu l-a lăsat să încarce un tren cu 42 vagoane cu tot soiul de tablouri, mobila, bijuterii etc .

*

Antonescu a primit sprijinul oligarchiei și al lui Stirbey, prompt întors din exil și ocupând rolul de mentor politic al Lui Mihai H. Sarcina lui a constat in compromiterea LM și a noului său sef, Horia Pima. Si de asta data Antonescu și-a aratat firea sa adevărată. El a încercat să preia conducerea miscării legionare, una din metodele traditionale ale oligarchiei care credea ca odata ce seful miscării este înlocuit, legionarii vor urma orbeste pe noul sef. A doua metodă a constat in calomnierea miscării și recrutarea unor defectori, prin tot soiul de mijloace.

*

Conform cu planul stabilit cu conducerea oligarchiei, Antonescu a format un guvern mixt, compus din politicieni, membri ai

oligachiei si legionari.

Horie Sima, seful miscarii a facut aceiasi gresala pe care a facut-o si Codreanu: nu a conceput ca un general poate fi un dusman al ceasului din care s-a nascut.

Timp de patru luni, cota durat aceasta guvernare mixta, ministrii lui Antonescu au adunat data asupra unor actiuni comise de legionari si de nelegionari care incalcau legile in vigoare.

Dintru inceput a fost evident ca intre Antonescu si LM era un dezacord principial. Legionarii voiau sa realizeze obiectivul principal al miscarii, justitia sociala, iar Antonescu lupta cu toata puterea sa impiedece realizarea acestui obiectiv.

De asemenea legionarii voiau ca toti cei care acceptasera sa fie calai ai legionarilor sa fie pedepsiti conform legilor in vigoare, iar Antonescu nu voia ca sa fie pedepsiti sculele ucigasilor legionarilor, caci astfel de masuri ar fi limitat ajutorul aparatului de stat in distrugerea LM.

Un numar de criminali au fost arestati si inchisi la Jilava. O comisie speciala prezidata de Eugen Banescu consilier la Inalta Curte de Casatie si Justitie, trebuia sa ancheteze si sa intocmeasca actele de trimitere in judecata a celor vinovati. Lucrind cu o incetineala neobisnuita, Banescu a intirziat trimiterea in judecata a celor arestati- un numar mic din numarul total de peste cinci mii inclusi in asasinate. La un moment dat, Banescu a comunicat ca el este hotarit sa elibereze pe cei arestati 'pina se linistesc spiritele'.

Svonuri si contra svonuri agitau Bucurestiul anuntind si accentuind diferentele intre Antonescu is LM. Atunci un grup de legionari care pazea toti criminalii inchisi la Jilava, tulburati de desgroparea

trupului lui Codreanu inmormintat într-o curte a închisorii, la vederea
modului în care trupul lui a fost profanat, au intrat în celulele
criminalilor carliști și i-au ucis.

Majoritatea comentatorilor străini acceptând teza oligarchiei și a
Antonescienilor, că la Jilava se aflau 'detinuți politici', menționează
asasinatele ca fiind asasinatele unor detinuți politici. În fapt, toți
cei uciși au fost criminali ordinari, care au ucis oamnei fără judecată.
În aceeași noapte, două grupuri de presupuși membri ai mișcării
au asasinat pe Iorga și Madgearu.

Asasinarea celor doi a fost și este încă considerată ca o crimă neobis-
nuită.

În ceea ce privește asasinarea celor de la Jilava, o distincție trebuie
facută. În timpul unei revoluții cei incluși în acest eveniment
comit acte 'neobisnuite', multe expresii ale unor simt^uăminte refulate.
Asasinatele nu aveau nici o justificare legală, dar din punct de vedere
etic, revoluționar și național, aveau toate justificările. Sunt crime
care sunt judecate sub aspect istoric nu sub aspectul legal imediat.
În ceea ce privește asasinarea lui Iorga și Madgearu, se poate spune
deschis că nu au avut nici o justificare, nici legală nici etică, nici
politică.

Asasinarea lui Iorga a întunecat reala apreciere a acestui super-
fripturist, carierist, și 'ass kisser'. El a fost omul care a justificat
aplicarea terorismului ca metodă de stat și a aprobat, implicat,
toate masacrele a mii de oameni nevinovați. În sistemul juridic
american și cel român, Iorga a fost un 'accomplice by association'
la toate crimele comise de Lupescu-Carol, Mihai H. El a fost unul
din cei mai mari bugetivori ai țării. Dacă el ar fi fost în viața

la intronarea comunismului, este sigur ca ar fi urmat exemplul marelui sau competitor, M. Sadoveanu si ar fi fost in fruntea cozii de inscriere in partid. De altfel, asa cum a inregistrat si tiparit istoricul comunist Florea Nedelcu./cp cit/ Iorga, oportunist etern, a avut contacte strinse cu partidul comunist in timpul domniei singeroase.

Madgearu, a fost victima unei razbunari personale a unui Stefan Cojocaru fost student la lui Madgearu.

Cu ocazia unui act de violenta comis de unii pretinsi legionari, Codreanu a lansat a circulara in care a dezavuat actul, mentionind ca in orice miscare politica exista oameni buni si oameni rai. Un conducator de miscare politica nu poate fi facut responsabil pentru acte contrarii obiectivelor miscarii.

Cei doi sefi ai grupelor de asasini, Traian Boieru-Iorga- si Stefan Cojocaru- Madgearu- au actionat din propria lor initiativa. si dupa ce au facut crimele nu au urmat legea legionara: oricare comite un astfel de act, se preda justitiei pentru a-si primi peceapsa. Boieru a fugit peste granita, iar Cojocaru a avut o existenta ciudata. A facut un tirg cu guvernul si a fost achitat in procesul asasinatelor apoi a fugit in Germania, s-a intors sub regimul comunist, a stat liber un timp. apoi a fost arestat si in inchisoare a avut o atitudine controversata.

*

Hitler aflind de tensiunea existenta intre Antonescu si LM, a invitat pe Antonescu si Sima la o intrevvedere. Hitler, preocupat de razboiul eventual cu Rusia, avea nevoie de aliatii. Sima nevoind sa angajeze tara in activitati naziste, a refuzat sa se duca.

In schimb, Antonescu s-adus si

a făcut un targ cu Hitler: a acceptat sa încadreze România si armata țării in acțiuni naziste, cu condiția ca Hitler să aprobe eliminarea LM din guvern, si eventual sa ordone armatei germane in Romania sa ajute in aceasta actiune.

Intors in Romania, Antonescu a inlocuit toti prefectii legionari cu prefecti militari - ca si Carol - si a inlocuit ministrii legionari. Majoritatea comentatorilor vestici califica actiunea lui Antonescu drept lovitura de stat (coup d'etat). Weber spune ca legionarii s-au opus la aceasta coup d'etat. In schimb, toata literatura comunista, oligarchica si antonesciana a calificat intrecut si acum aceasta rezistenta drept 'rebeliune'. Daca cineva ar avea curiozitatea sa deschida codul penal din acea vreme ar vedea ca actiunea lui

Antonescu era ilegala si Antonescu trebuia trimis in judecata pentru lovitura de stat contra unei parti a guvernului.

*

Guvernarea lui Antonescu sprijinita de toata oligarchia romana si de tot aparatul de stat, a fost una din cele ^{mai} singeroase si anti-nationale din istoria Romaniei.

Antonescu a fost vinovat de lovitura de stat in cadrul caruia peste o mie de persoane - cele mai multe fiind trecatori curiosi sa asculte discursuri - ucise in cele doua ambuscade din Piata teatrului National si din fata Prefecturii de politie;

2/ Antonescu a fost vinovat de publicarea Cartii infame 'Pe Marginea Prapastiei', folosita si astazi de oligarchiile comuniste, monarchiste si republicata sub actualul guvern neo-comunist;

3/ Antonescu a fost vinovat de masacrele de la Iasi din Iulie 1941;

4/ Antonescu a fost vinovat de masacrele de la Odesa comise dupa atentatul partizanilor contra cartierului trupelor romane la Odesa;

5/Antonescu a fost vinovat de asediul Odeșei-una din cele mai singeroase lupte din războiul contra Sovietelor. Odeșă fusese de multă vreme depășită de trupele germane și române, dar Antonescu avea nevoie de o victorie militară ca să se auto-proclame 'maresal'. În această acțiune au pierit inutil 70.000 soldați și ofițeri români și mulți au devenit invalizi;

6/ Antonescu a fost vinovat de înființarea lagarelor de la Sărata, în care au fost trimisi toți legionarii, bănuiții legionari și toți cei care au votat deschis în contra guvernării sale în referendumul public. În aceste lagare, legionarii și dușmanii lui Antonescu, toți cei care aveau grade militare erau degradati, și trimisi în linia întâia pe front în unități alcătuite din cei menționați și infractori de drept comun. Cifrele statistice indică că în războiul sovietic au pierit 500.000 ostași, majoritatea fiind legionari sau prietenii lor;

7/Antonescu a fost vinovat de declararea războiului contra Sovietelor. Istoria ilustrează că toate țările mici, incluse voit sau nevoit, în războaiele statelor mari, plătesc oalele sparte. Țările mari își revin repede chiar dacă au fost învinse, dar cele mici trebuie să plătească pentru pierderile materiale și mai ales în pierderi mari în vieți de oameni.

România este și va fi o vecină a Rusiei și ca atare nu trebuie să fie parteneră a nici unui stat care se războiește cu Rusia.

Oligarchia română nu a înțeles nici când că România modernă trebuie să lupte pentru un statut internațional de neutralitate. De asemenea, istoria ilustrează că România a beneficiat de sprijin contra Rusiei numai când alte mari puteri au slăbit puterea militară a Rusiei. România trebuia să aștepte desfasurarea războiului și mai ales

sîrșitul acestuia și să ceară conferințelor de pace înăpoierea Basarabiei.

Antonescu nu a intrat în războiul contra Rusiei pentru a recobîndi Basarabia, ci pentru ^{ca} a integrat România în sfera alianțelor naziste.

În Ianuarie 1941, Antonescu a acceptat rolul de marioneta a lui Hitler. / Quinlan P. Clash over Romania/ - Cordell Hull ^{secretarul} de stat american l-a calificat pe Antonescu drept 'Hitler puppet'.

Faptul că Antonescu a declarat război țărilor vestice a stabilit pentru România statutul de țară inamică! .

8/Antonescu a primit comanda frontului militar din Sudul Rusiei, dovadă că el era de fapt un general nazist.

9/Antonescu a fost vinovat că a bagat România într-un război cu o armată fără moral, fără armament modern și un grup de ofiteri cu o bună pregătire politică dar nu militară.

În timpul războiului, cînd trupele române luptau în stepele nogaica sau uzbeca, sau în Nord Caucaz, artileria și infanteria trebuiau să facă un uz restrîns de muniție căci România nu avea capacitatea de a produce muniția necesară și nici mijloacele să trimită muniție pe front.

Cînd divizia 18 a fost trimisă din Crimeia la sud de Stalingrad în Noiembrie 1943, soldatii aveau pantaloni de drill și izmene scurte, fapt care le-a redus considerabil puterea de luptă.

Sunt exemple din cele ce se întîmplau în Rusia necunoscute poporului român și celor care-putini de altfel - il glorifica pe Antonescu.

De exemplu, toți soldatii și mulți ofiteri de rezervă se întrebau, ce cautau 'la mama dracului în stepele rusești'. În linia întâia erau oameni care erau saturați de război și mizerie.

În fața Stalingradului, înainte de încercuire un capitan comandînd

o companie de infanterie cu un mare numar de detinuti de drept comun trimisi la reabilitare, statea mai tot timpul in spatele frontului spunind ca ii este frica sa stea intre soldatii sai, care se auto-mutilau impuscându-se in picior sau mina.

Generalul Dragalina, comandantul corpului 6. armata avea o flotila de patru van-uri: una era dormitorul lui personal, un alt van era plin cu sampanie din Crimeia, un altul cu mancare si al patrulea avea patru 'cadine' patru rusoaice care acceptasera sa-l serveasca personal pe general.

Romania avea o singura divizie de tancuri cu un numar de cincizeci si doua de tancuri mijlocii. Divizia fost fortata sa intre in lupta si a fost distrusa complet intr-o jumatate de ora.

10/Antonescu a fost vinovat pentru ca a inclus Romania intr-un razboi agresiv. Niciodata Romania nu a dus razboaie agresive, spre diferenta de toti vecinii sai.

11/Antonescu a fost vinovat ca a permis jefuirea: Bucovinei, Basarabiei-reginiei numita Transnistria. Diferiti 'ciboci' noi sau vechi au primit drepturi de proprietate asupra diferitelor fabrici sau domenii agricole. Sucursala Ford in Romania a capatat dreptul sa exploateze o mare fabrica in Odesa. Noveanu, un legionar oficial, dar de fapt a crypto -cioc, a capatat doua fabrici in Cernauti pe care le-a folosit atat de bine incit la sfirsitul razboiului avea o fabrica de ghete in Bucuresti, o casa palat in Parul Jianu si o mosie mare langa Ramnicul Sărat. Tot soiul de afaceristi foliau in Odesa, spre marea surpriza a celor care se intorceau de pe front in Romania. Tranvaie din Odesa au fost gasite la Timisoara si Galati.

.*

ACTULM DIN 23 AUGUST

Campania pentru refacerea oligarhiei traditionale si patronata de monarchie, duce o campanie sustinuta pentru justificarea pre^utariei Rusiei Sovietice.

Aceasta campanie ignora fapte istorice evidente care ilustreaza aspectele ascunse poporului roman.

1/ Actul din 23 August 1944 a fost opera colectiva a tuturor membrilor oligarhiei traditi^uonale, a monarchiei si a aparatului de stat, toti luptin^uda sa^u-si salveze po^uzitiile avute timp de citeva secole.

A fost o coalitie clara intre liberali. national-taranisti, care si-au anexat doua partide inexistente: partidul comunist, o agentura sovietica care^u avea mai putin de una mie membrii, si partidul socialist, minusc^ula coterie. Mihai Marculescu, fost functionar in serviciul cifrului condus de Niculescu Buzesti, unul din cei mai importanti membri ai oligarhiei si, amanunt evitat de toti cei inclusi in tratative, ginerele lui Barbu Stirbey, a publicat o brosur^ua la Paris in 1983 'ARMISTITIUL SI CONSECINTELE LUI. El constata ca 'armistitiul' a fost caracterizat printr-o insuficienta organizare a tratativelor si prin lipsa de hotariri in luarea deciziilor.

Brosura este oarecum partinitoare caci il glorifica pe Niculescu-Buzesti, nu mentioneaza rolul real al lui Stirbey in politica romanesca si considera ca prezenta unu politician de talia lui

Ien Bratianu-batrinul ar fi fost necesara. Eltima afirmatie indica lipsa de cunostiinte autentice asupra activitatii acestui om politic care a consolidat oligarhia si puterea ia politica.

Intre amanuntele relatate de Marculescu, el arata ca asa^{215a} misiune romana la Cairo, condusa de Stirbey, nu a avut nicicind relatii directe cu puterile vestice ci a avut rolul de a inregistra hotaririle luate

ce aliati. Misiunea romana la Cairo a avut contacte numai cu delegatii aliati pe linga guvernul yugoslav in exil.

2/Barbu Stirbey a fost considerat de Maniu si Bratianu, ca cel mai potrivit ambasador in relatiile cu tarile vestice.

Barbu Stirbey nu a avut niciodata un partid politic sau partizani. El a fost seful oficial la camarilei regale sub Ferdinand, liderul neconstestat al oligarchiei si impreuna cu Ionel Bratianu—erau cumnati—au condus in mod dactatorial Romania intre 1918-1927.

Liderii politici romani din acea vreme au crezut ca meritul lui, de a fi fost amantul principal al reginei Maria, era un merit care va indupleca pe oamenii politici vestici. Ei au gresit, asa cum au gresit Stirbey si Ionel Bratianu, cind au trimis pe Maria la conferinta pacii de la Versailles in 1919, crezind ca ea va indupleca lumea vestica in favoarea Romaniei. Elsberry/op cit/ a mentionat in cartea sa ca atitudinea nepolitica a reginei fata de Wilson, presedintele USA, a determinat o reactie negativa a acestuia fata de Romania.

Asa s-a intimplat si cu Stirbey. El nu a fost considerat ca un ambasador calificat pentru diplomatii vestici, iar pentru rusi el a reprezentat cel mai bun om pentru a obtine tot ceea ce voiau ei.

Liderii politici romani nu au cunoscut si nici nu i-a interesat nicicind bazele unei politici externe romane, determinata de realitatile geografice ale tarii si atitudinea tarilor vecine fata de Romania. Maniu nu a cunoscut deloc istoria relatiilor romano-

ruse si nu a apreciat pericolul rus pentru Romania. El nu a cunoscut deloc politica engleza fata de Romania si mai ales faptul ca in 1943, numai tarile anglo-saxone aveau cea mai

mare

greutate în războiul contra Germaniei. Anglia și Statele Unite nu aveau o idee justă despre România și situația ei geografică și importanța teritoriului României atât pentru imperialistii ruși cât și pentru adversarii acestuia.

În secolul 19, Anglia a avut constant o atitudine ostilă față de România. Urcarea pe tron a lui Carol I și politica germanofilă a acestuia, și politica francofilă a politicienilor români au situat România în afara cerului de interese imediate ale Angliei. România era inițial o parte a imperiului turc și Anglia era interesată în menținerea acestui imperiu. Când România a devenit independentă, diplomații englezi au fost uimiți să întâlnească un popor latin într-o mare slava. În general, englezii nu uitau că patru secole au fost o colonie română, fapt care atrage un resentiment general contra popoarelor latine. Apoi, înrobirea politicii externe române față de Franța, dușmana seculară a Angliei, sau Germaniei, a îndepărtat atenția diplomației engleze spre alte popoare. Între cele două războaie mondiale, diplomația engleză a favorizat prietenia poporului maghiar față de prietenia română.

În plus, comportarea morală relaxată a reginei Maria, și atitudinea lui Carol I, a adâncit sentimentul de desgust al omului de rând englez pentru români. Carol I a fost clasificat curent ca un playboy, sau royal rascalion sau cad, iar vizita mamei sale în USA, unde ea s-a comportat mai degrabă ca o artistă într-un show hollywoodian, a format impresia în Washington, care aștepta vizita primilor diplomați români ca aceștia să folosească roșu de buze și să poarte corsete/ Cuinlan. op.cit/. Ziaristul american Sulzberger, care a vizitat România, a raportat că armata română era condusă de ofiteri 'perfumed and corseted', observație repetată

Si de istoricul militar american Baldwin R.W.

Rusii au fost incintati de alegerea lui Stirbey ca principal delegat la cererea de incetare a ostilitatilor. Ei stiau ca in 1917, Stirbey a fost autorul pacii de la Buftea.

Trupele romane si guvernul erau inghesuite in nordul Moldovei, iar restul tarii era ocupat de trupe germane, austro-ungare, bulgare si turcesti. Caderea tarismului a determinat debandada trupelor rusesti din Moldova si pericolul ca si restul tarii sa cada in miinile germanilor. Atunci Stirbey a determinat pe Maria si Ferdinand sa ceara pace, o conditie acceletata de faptul ca armata germana raspindea manifeste criticind oligarchia romana.

La tratativele de pace, Germania a cerut si obtinut cedarea tuturor frontierelor naturale si incadrarea Romaniei in sistemul economic german, adica un statut de semi-colonie. Guvernul roman a acceptat pacea dar a intarziat semnarea tratatului pina ce aliatii vestici au obtinut victoria. Imediat, guvernul roman a declarat din nou razboi

Germaniei si a intrat in tratativele de pace ca un beligerant. Faptul istoric a ramas: Romania si-a tradat aliatii.

Aceiasi situatie a aparut si in 1943. Cind oligarchia romana si Antonescu au vazut ca Germania pierdea razboiul, au deschis tratative de pace, tradindu-si in modata aliatii initiali.

Dintru inceput Romania nu trebuia sa intre in razboi ca aliata nazista, ci sa astepte rezultatul final, victoria aliatilor cind putea sa ceara retrocedarea teritoriilor abandonate de Carol II. Nu este sigur ca ar fi obtinut dreptate, dar cel putin nu ar fi platit pretul grev al: 'capitulării neconditionate', prezentata ca 'armistitiu'.

Romania a fost obligata sa trimita 12 divizii sa lupte pentru Rusia Sovietica, sa plateasca despagubiri de razboi uriase si sa predea

KGB-ului pe toti 'criminalii de razboi' adica sa livreze rusilor pe toti aceia care au fost trimisi sa lupte in Rusia, cei mai multi contra vointei lor.

Pe langa aceste conditii Stirbey, cu aprobarea liderilor oligarchiei, a acceptat cererea rusilor de a le preda toti legionarii inchisi de Antonescu dupa lovitura de stat din 1941. Toti acesti legionari au suferit torturi morale si fizice caracteristice metodelor rusesti, si cei care au supravietuit au fost eliberati abia in 1964.

Citeva luni mai tarziu, Radescu, dusman inversunat al LM, a precat KGB-ului toate fisele legionarilor, simpatizantilor si unora banuiti de a simpatiza cu LM.

3/ Actul din 23 August a insemnat, pentru orice student in istorie universala, pierderea suveranitatii nationale, distrugerea infrastructurii morale si economice, anihilarea sentimentului demnitatii nationale si individuale si deschiderea unor noi oportunitati pentru toti oportunistii si carieristii.

Pentru Rusia, H Seton-Watson a evaluat astfel situatia in lucrarea sa: "The East European Revolution": Romania 'a change of front, together with the Teheran decision not to open a front in the Balkans- (totally ignored by Stirbey si aliatii sai, n.a.) decided the fate of Central Europe, decided that the Soviet Union should dominate the whole region, that its new order should be a communist new order. Generalissimo Stalin therefore has good reason later to award to king Michael the highest Soviet decoration, the Order of Victory.'

Seton Watson continua ^{cu} ceva complet ignorat de actualii sprijinatori ai monarchiei: "Having suffered some half a million casualties fighting for Hitler, the Romanian army now suffered a further 150.000 fighting against him."

Ceea ce acesti spriginitori uită, dar istoria care ^{nu} uită și nu iartă, a consemnat ca Mihai H a semnat un decret care a legalizat executarea imediata, fara drept de apel al tuturor condamnarilor la moarte a celor care s-au opus abuzurilor trupelor sovietice și a refuzat sa-l gratieze pe Antonescu si altor condamnati de tribunale militare pentru activitati ~~din~~ timpul razboiului.

4/ Sperantele liderilor oligarchiei ca vor putea mentine controlul vietii publice in Romania, s-au dovedit curind desarte.

Rind pe rind, toti liderii au fost eliminati din viata politica, inchisi in inchisori unde au murit in batai sau de foame.

Mihai H a parasit Romania si a abandonat tronul Romaniei. El sustine astazi ca a fost fortat sa abdice.

Istoria nu cruta. Easternman (op cit) biograful autorizat al lui Lupescu Carol a consemnat ca Mihai, fiind mostenitor al tronului, aflind ca cei doi vor sa paraseasca Romania, si-a exprimat dorinta sa plece cu ei, dar a ramas in tara numai la insistenta lui ^{Lupescu} care l-a cerut sa accepte sarcina de a fi rege. Probabil ca sa pastreze tronul pentru cei doi care plecau.

4/ Actul din 23 August nu a adus nici un avantaj Romaniei care a fost obligata sa plăteasca despăgubiri de razboi mai mari decit cele platite de Ungaria sau Slovacia, țări care au participat in razboiul nazist contra Rusiei Sovietice.

*

Istoricii vestici considera ca dominatia sovietica in Romania a inceput abia in 1946. In fapt, Armata rusa a ocupat tara si KGB-ul a controlat viata publica in Romania imediat dupa 23 August. KGB-ul a organizat rapid un nucleu al viitorului partid comunist si a inceput sa adune adeziuni ale tuturor fripturistilor din partidele

pe care i-au grupat în dizidențe înglobînd artificial- numeroși membrii. Grupe masive de țigani au fost plătiți să manifesteze pe străzi, cerînd eliminarea din viața publică a fascistilor. Din păcate, țiganii care au erau familiari cu termenul 'fascist', strigau din rasputeri 'Jos farmacistii'. Ei primiseră portrete ale lui Karl Marx să le plimbe pe străzi, dar nefiînd familiari cu numele lui Marx și nici cu fața lui, ei strigau 'vrem pe Iorga în guvern'.

Atenția KGB-ului era îndreptată contra legionarilor și simpatizanților legiunii. Eugen Cristescu, directorul secției/legionare din Siguranța antoneșciana, a fost angajat consultant pentru identificarea legionarilor nu numai membrii ai singurei organizații politice anti-comuniste, dar și adepți declarați ai nationalismului/defensiv, de supraviețuire, care a caracterizat tradițional ^{pe} totii români.

O lozinca a devenit obligatorie pentru toți cei care au făcut cozi ^{la} casa între în noul partid comunist: 'Jos cu dușmanii poporului'.

Comunistii au decretat ca 'poporul' este dependent de elita socială comunistă și toți care sunt contra elitei comuniste, sunt 'dușmani ai poporului'. Această lozinca a fost semnul de luptă al noului rasism social, plaga secolului 20.

Un 'tribunal al poporului' a fost numit și închisorile umplute cu oameni nevinovați trimisi acolo fie de ministrul național-tărănist N. Penescu, fie a grupul Schraier.- Nicolski, care funcționa în Ministerul de Interne. Un grup mare l-a format unii funcționari ai guvernamentului Transnistriei și între cei arestați era o femeie Consuela, dactilografă, considerată ca fiind vinovată de toate crimele din lume. de care ea o biată femeie nu avea nici o cunoștință.

O luptă a început între partidele 'istorice', adică partide-

le care au certificat agentura sovietica si au acceptat sa formeze un guvern de coalitie cu agentura. Toti fripturistii, carieristii, "ass kissers and lickspittlers" s-au imbulzit sa se inscrie in acest zisul 'partid comunist', de fapt caravanul agenturii sovietice. Intelectualii nu s-au lasat mai prejos si s-au aliniat curind sa se inscrie in partid sau numai chiar sa aiba dreptul sa-i elogizeze sefii. Intre cei mai remarcabili noi inscrisi au fost M. Sadoveanu, Parhon, Gh. Calinescu, Iorgu Iordan, Al. Graur, Otetea, Arghezi, etc.

*

In doi ani agentura sovietica a reusit sa clarifice pozitia lui Gheorghiu Dej ca cel mai serios competitor pentru postul de monarh absolut, si sa trimita in inchisori majoritatea celor care se opuneau rolului acestui grup de straini si instrainati.

Gheorghiu Dej, ajutat de specialisti sovietici numiti 'consilieri', a reusit sa gaseasca elemente in politie si jandarmerie, care

sa execute orbeste ordinele lui Dej, o serie de muncitori, incapabili

de a munca profesionala onesta, au fost recrutati, trimisi in scoli speciale care in sase luni au eliberat diplome permitind acestor

'elevi' sa ocupe posturi de judecatori, in administratie, banci, etc.

Sub Gheorghiu Dej s-a institutionalizat "the chain of command"

sistemul care obliga pe orice subordonat sa execute orbeste ordinele monarhului absolut.

Noi membrii sau simpatizanti ai agenturii, dintre intelectuali

au acceptat rolul de invatatori ai unui numeros grup de pseudo-

intelectuali ca sa-i invete ideologia marxista, de fapt, cea mai

anti-stiintifica teorie din domeniul stiintelor social-politice.

Giocarii neo-fanarioti au acceptat sa ajute in orice mod noi ciocoi,

in timp ce acei care au refuzat au fost dati afara din casele lor.

Sefii

partidelor politice au facut concesii si actiuni uluitoare. Dinu Bratianu. a acceptat sa ceara Lui Mihai H sa nu se opuna nici unei cereri a comunistilor, iar Michalache a prezentat un program electoral in care sugera ca Romania sa devina un stat 'tăranesc'. Propunerea era 'total nejustificata' caci toata lumea se indrepta spre industrializare, iar Michalache voia sa tina progresul social in loc. Maniu a mers si mai departe: dupa 26 ani de viata politica romaneasca, in care a predicat diverse idei, in alegerile din 1946, primul deziderat al partidului national-tăranesc a fost: DREPTATE SOCIALA. Din pacate nici un membru la acestui partid nu a mentionat ca acest deziderat a format primul deziderat al Mișcării Legionare. Dupa alegeri care conform traditiei electorale din Romania, au fost masluite, toate partidele ^{nationale} au fost eliminate si liderii lor arestati si majoritatea celor inchisi au murit de foame sau batai. Cu incepere din 1946 guvernul comunist nu a mai avut nici un fel de reticenta in distrugerea fizica si morala a oricarei rezistente. Regimente nou infiintate, in care au fost instruiti soldati ca sa ucidă ^{pe} toti cei care se opun 'poporului' adica elitei comuniste. Majoritatea cadrelor acestor regimente au fost recrutate din cadrele fostului corp de jandarmi. Zeci de mii de oameni au fost arestati si trimisi in lagare, in inchisori, la Canal si mai tarziu in Baragan, sau la Periprava la cules de stuf. Alte zeci de mii au fost trimisi in domiciliu 'obligate' in diferite colturi ale țării. Intre 1946, si 1954, au fost inchisi, fara judecata sute de mii de persoane, barbati, femei si tineri, unii copii, si multi dintre ei au murit fie in torturi, fie de foame, fie de boli netratate. Un fapt ciudat a aparut in ultimii ani in cadrul

exilului românesc și pe o scară extrem de redusă, în țară. În ultimii ani ai monarhiei ceausesciene, majoritatea relicvelor castei neo-fanariote, care așa cum după recunosc ei însuși, nu au mai fost folosiți de Ceausescu. Ei s-au auto-exilat sau a rămas în țară ca 'dizidenți'. Cei auto-exilați, cunoscând mentalitatea americană care considera ca creșterea numărului de dizidenți va duce la prăbușirea comunismului, -i-a primit cu brațele deschise și le-au asigurat slujbe bine platite. Ei s-au angajat într-o acțiune de constantă depreciere a lui Ceausescu și o absolută amnezie a regizului Gheorghiu Dej.

În Statele Unite și Canada, acești 'dizidenți' care nu au renunțat la ideologia comunistă, s-au organizat în grupări active, toate sprijinite de o agenție centrală, Academia Româno-Americană. După uciderea lui Ceausescu, 'dizidenții' și-au divizat eforturile în trei grupări: 1/ prima susține guvernul neo-comunist, discutând chiar eventualitatea ca unul dintre ei să devină prim-ministru; 2/ alta grupare susține eforturile lui Mihai H, să revină în România; 3/ a treia grupare a organizat și participă activ la formarea partidului, de model marxist-o alianță între intelectuali și muncitori, cu excluderea lui grassroots, partidul Acțiunea Civică. Toate grupările din exil și din țară au trasaturi comune. Toti difuzează ideea că în toată istoria contemporană română, grassroots a avut o viață bună. Liderii politici și regii au fost mereu interesați în îmbunătățirea vieții satenilor. Tot ce s-a realizat în România nu a fost făcut de popor ci de liderii liberali sau national-taranisti. Nimeni nu aminteste de corupția castei ciocoiesti, subliniata de toti analistii străini, abuzuri, cruzimea castei și abuzurile și imoralitatea regilor și reginelor Hohenzollerniede, de cruzimea

... lui. Antonescu sau Gheorghiu Dej sau Iliescu.
In schimb, toti dizidentii, toti educati in timpul domniei lui Dej, denunta legionarii pentru toate relele cauzate de sistemul oligarhic, monarchic si comunist. In ultima vreme, dizidentii ataca din ce ce mai violent regimul Ceaurescu. Din punct de vedere statistic si istoric, perioada ignorata de dizidenti, perioada Gheorghiu Dej, a fost cea mai abuziva, singeroasa si distructiv social. In aceasta perioada s-a dezvoltat teoria unui "crasism social" - cine nu sprijinea regimul si pe stalinist, Gheorghiu Dej, era un "social outcast" - un proscris social, 'un dusman al poporului' reprezentat exclusiv de Gheorghiu Dej, in fapt un simplu 'guvernator' acreditat de autocratul stalinist din Moscova. In perioada Ceaurescu si cea carea urmat dupa uciderea acestuia, GROAZA sadita de Carol II, continuata si accentuata de Antonescu, a atins proportii neintilnite nici in perioada fanariota. Intrebat de ziaristi, cum poporul ceho-slovac accepta comunismul, Churchill, a spus: 'Five per cent are scum and 95 percent are cowards'. Romanii nu au fost si nu sunt 'cowards' ci pragmatici. Ei au invatat in decursul vietii lor ca popor, traind intr-o regiune cutreerata de multe popoare straine, ca fata de violentele comise de straini sau instrainati, nu exista decit o singura metoda: sa eviti orice contact cu autoritatea statala si sa nu ai pareri care auzite pot declansa urgia faradelagilor autoritatii.

*

Dorinta Dvs de a cunoaste 'crima' comisa de legionari si pe care o comit mereu de trei sferturi de veac, este normala si onesta. Raspunsul insa implica o localizare in istorie a LM, care este, in fapt numai apogeul unei

mişcări populare, expresie a obiectivelor grassroots și condusă în Vechiul Regat de Tudor Vladimirescu, care a contestat dreptul castei ciociesti să conducă națiunea: și în Transilvania de Horia, Cloșca, Crisan și Avram Iancu, care au contestat dreptul castei maghiaro-germane-secuiești dreptul de a conduce țara cu exclusiunea majorității naționale românești.

*

Înțelegerea unei mișcări sociale, populare, de masă, care nu este inspirată de nici o ideologie străină, care luptă să obțină redresarea înjustițiilor sociale, și un statut de demnitate națională-asa cum a fost Mișcarea Legionară, necesită un studiu complex, istoric, social și politic și unele cunoștințe de bază a științelor politico-sociale, așa cum sunt practicate în țările vestice, și nu 'politologia marxistă'. Acest minim de cunoștințe includ: oligarchie-controlul social-politic-economic al societății și națiunii de o castă socială minoritară; ochlocratie, controlul vieții politice de grupări turbulente; justiție socială: adică dreptul fiecărui individ de a fi un participant liber al vieții sociale, statale, economice; oportunități egale prin abandonarea privilegiilor și prerogativelor; și în fine, justiție distributivă a beneficiilor naționale; democrație: proces incluzând toți cetățenii țării în procesul evolutiv, național și mondial; proprietate individuală, dreptul fiecăruia de a-și păstra produsul muncii sale; castă, grup social constituit și consolidat pe aderență religioasă, avere sau funcțiuni statale (cazul României); clasă socială, grup social selectat în evoluția procesului social, economic sau politic; sistem judiciar care să nu permită condamnarea unui om fără judecată;

elitism: grupare politica incluzind nationali si minoritari. care datorita unei educatii superioare sau datorita conditiei sociale a parintilor sau averii acestora, se considera ca au drepturi speciale in a conduce tara lor; mobilitate sociala, fluiditate sociala, caracteristica modelelor democratice, permitind tuturor cetatenilor sa poata trece dintr-un grup social in altul egal sau superior: democratie parlamentara: sistem democratic in cadrul caruia toti cetatenii isi aleg in mod liber reprezentanti care sa activeze sa realizeze doleanțele alegatorilor, cautind sa obtina un acord al majoritatii populare in compromis si nu prin forta; autoritarianism: forma de guvernament care conduce o natiune prin forta sau teroare; autocratie: guvernament condus si controlat exclusiv de o persoana sau clica; totalitarianism: control exclusiv al vietii sociale, nationale, economice de un grup social minoritar, de obicei revendicind sprijinul unei ideologii declarate infailibila; lupta de clasa: dreptul unei clase sociale minoritare de a revendica controlul total al vietii sociale, economice si politice, drept justificat de teoria marxista. In ciuda pretentiilor sovieto-comunistilor, ca teoriile marxiste sunt 'stiintifice', atit analize comparative, stiintifice cit si timpul, au demonstrat ca teoriile marxiste sunt antistiintifice, inaplicabile si daunatoare progresului social, politic si economic.

*

*

*

Orice analiza a evenimentelor politice din Romania dupa uciderea lui Ceausescu, este stupefiata de aspectele generale ale vietii politice din Romania.

O puzderie de partide politice revendica dreptul de a conduce tara. Nici un partid nu ofera insa un program sau un plan eficient.

Toate partidele politice declara că sunt, într-un fel sau altul, reprezentanți legali fie ale unor partide din trecutul românesc, -liberal, național-tăranist, socialist și alte organizații politice, anulate fie de evenimentele istorice, fie de lipsa unor lideri responsabili, fie dintr-o atitudine ambivalentă față de doctrina sovieto-comunistă, or față de lipsa de perspectivă a unei politici românești. Orice analiză obiectivă a forțelor politice din România actuală, indică ca nici un partid politic nu reprezintă a 'constituency'-un mediu electoral, cu obiective politice clare.

Activitatea politică a partidelor sau a unei prese deslănțuite, plină de aroganță semidoctului, se rezumă la invective personale, acuzații imperfecte și mai ales o completă ignorare a tuturor problemelor esențiale create de prabusirea ideologică a sovietismului comunist. Toate partidele politice din România au însă o atitudine comună: denunțarea legionarismului ca formă cea mai dăunătoare politică din România.

Toate publicațiile anti-legionare editate de Antonescu sunt republicate, comemorări ale loviturii de stat Antonescienă-naziste calificată drept 'rebeliune' ocupă pagini întregi în ziare.

'Dizidenți' comunisti ca Doina Cornea, Băcanu, Manolescu, Haica. și alții colindă lumea vestică unde declară ca în România există 'pericolul' ca legionarii să revină în viața politică. Președintele țării, membru marcant în administrația Gheorghe Dej, vinovată de masacre de tip stalinist, declară ca nu 'poate uita violenta 'rebeliunii' legionare, deși în acea vreme avea numai zece ani și nu trăia în București, unde Antonescu a lichidat FIZIC, Mișcarea Legionară cu ajutorul trupelor naziste.

condamnarea permanentă a "legionarismului" ilustrează trei condiții:
prima, spaima castei conducătoare de a constata reapariția unei
 mișcări politice care să conteste controlul vieții sociale și politice
 de casta oligarhică și care să militeze pentru desființarea abisului
 social care separă grassroots de casta conducătoare; a doua,
 desființarea privilegiilor și prerogativelor, -traditionale- de
 care beneficiază casta conducătoare; și a treia, denunțarea tratatului
 de "prietenie" ruso-sovietic-roman, care este de fapt, acceptarea
 de către actuala conducere politică a României a statutului de
 colonie rusă.

*

Pentru un analist critic al modificărilor din Europa estică, după
 prăbușirea oficială a imperiului sovietic, unele condiții din
 România singularizează această țară într-un plan straniu.

De exemplu, România este singura țară din estul european care nu
 a produs un lider anticomunist sau o mișcare anticomunistă.

Nu numai atât, dar la ora actuală, nu există în România nici un
studiu critic al comunismului. Mai mult, ideologul principal
 al agenției sovieto-comuniste în România, Brucan, continuă să
 domine gândirea intelectualității contemporane.

De altfel, intelligentsia care nu a produs nicicând un sistem
 articulat de gândire care să reprezinte, ca în majoritatea țărilor
 libere, esența telurilor naționale, este din ce în ce mai alienată
 ca oricând. Totii liderii intelligentsia, sunt incluși într-o vastă
 activitate politică care să le permită oficial, să aibă un control
 efectiv al vieții politice în societatea românească, organizată
 după un model marxist. Intelectualii au format un partid politic
 care este "o alianță" între două grupe sociale, intelectualii

si unele grupe de muncitori- adica un macel marxist, clasic.
Caracteristic pentru lipsa unei activitati anticomuniste, este activitatea 'organizata' a auto-exilatilor, in mare majoritate intelectuali, care au parasit Romania in timpul lui Ceausescu. Toti acestia sprijina regimul neo-comunist si ataca constant legionarismul. O carte semnata de un oarecare Vlad Georgescu-^p Istorie a Romaniei- comentata intr-o anexa- si sustinuta de asa zisa Academie Romano Americana in exil, a rezumat ideile politice ale acestor exilati-^s mentinerea abisului social din Romania si reinstalarea oficiala a sistemului oligarchic in Romania. Acest MANIFEST DESTINY al exilatilor a anuntat cea mai senzationala manifestare politica din Romania post-ceausesciana.-o manifestare care a fost probabil 'in the making' cu mult timp inainte: refacerea 'monstruoasei coalitii' care a fortat pe Cuza sa abdice.. Ultimele alegeri din Romania a evidenciat aceasta coalitie care a inclus toate ramasitele partidelor -fantoma- istorice, /masoni- in Romania spre diferenta de Statele Unite masoneria a fost si este o organizatie supraelitista- /dizidenti comunisti, neo comunisti, cejisti, paukeristi, Botnariuc-Bochnaras, si Vasile Luca prieteni, comunisti oportunisti- gen Stefan Constantinescu si ... monarchisti. Aceasta 'monstruoasa coalitie' s-a prezentat in alegeri, intre altele cu telul de a reintrona monarchia, adica pe Mihai H, unul din principalii arhitectii ai distrugerii infrastructurii sociale din Romania si partenerul tatalui sau in masuri nu prea aspre spre a stavili faradelegile legionarilor". Cum era de asteptat, coalitia nu a reusit sa determine un entuziasm printre alegatori, care au preferat sa voteze partida Iliescu, care cel putin nu minte si nu ascunde activitatile trecute. . . .

dar prefera sa nu le comenteze.

Ultima conditie stranie, specifica Romaniei actuale, consta in renegarea unui nationalism romanesc.

In timp ce toate natiunile din Europa estica isi afirma identitatea etnica ca un blazon care a permis natiunilor sa supravietuiasca si a revendice acces in comunitatea internationala, toti liderii politici omit sa mentioneze identitatea etnica romana. De care se pare ca se rusineaza. Fiecare lider vizitind tari vestice tine sa afirme ca este desgustat de trecutul 'nationalist' si ca doreste sa fie orice, numai roman. nu.

Mihai H, campion al acestui sentiment, in declaratiile recente nu numai ca a condamnat nationalismul, dar a afirmat categoric. ca reintors pe tron, va chema numai investitori straini sa puna tara in functiune - declaratie ilustrind nu numai dispretul 'regal' pentru poporul roman evaluat ca ignorant, dar si incapabil sa evolueze.

Stefan Constantinescu, seful coalitiei, comentind rezultatele alegerilor a declarat-asa cum a mentionat New York Times, ca alegerile au demonstrat ignoranta alegatorilor romani. Surprinzător, un ziar din exil, cu o moderata linie nationalistă, a făcut aceiasi evaluare.

*

*

*

Analiza critica si comparativa a Miscarii Legionare si a legionarismului necesita o divizare a subiectului in cinci capitole:

- 1/ Situati^ua general^a a Romaniei, care a determinat apariti^a si activitatea Miscarii;
- 2/ Substanta Miscarii Legionare; si rolul ei in viata politica din Romania
- 3/ Programul Miscarii Legionare;

- 4/ Șefii Mișcării Legionare și legionarii:
 - 5/ Invinuirile aduse contra Mișcării Legionare.
- *

Situatia generala a Romaniei Care a determinat aparitia si activitatea Mișcării Legionare.

Sfirsitul anului 1918 a generat evenimente care au modificat substantial conditia tarii numita politic si geografic, ca ROMANIA. In fapt, o mica natiune est europeana, monarchie- singura monarchie straina in Europa estice- si un regim 'parlamentar' alesut din doua corpuri, Camera Deputatilor si un Senat.

Oficial, o democratie parlamentara. Romania era condusa de o casta oligarhica si o monarchie autocrata. Majoritatea poporului, (the grassroots) marea masa a 'omului de rind' nu avea drepturi politice, access in sistemul educativ national, si imensa amajoritate a satenilor nu aveau paminti lucrau ca serbi pe moșile latifundarilor. Prabusirea imperiilor rus si austro-maghiar a permis populatiei romanesti, majoritare in Transylvania, Bucovina si Basarabia sa se adune in mari adunari populare si sa decida sa se uneasca cu ceea ce era numit Vechiul Regat.

Castă oligarhica din Romania nu a inteles ca romanii care au trait in noile regiuni. au trait in conditii de viata diferite si necesitau o perioada de adaptare si integrare. Liderii politici, in special liberalii, au considerat noile regiuni ca simple portii de teren care mareau teritoriul national iar noile populatii, simple valori numerice care mareau numarul celor care erau controlati de casta. Casta a mers si mai departe: a redactat evenimentele istorice ca fiind planuite si realizate de liderii politici din Vechiul Regat si dinastia regala, ignorind total vointa populara si liderii politici.

regionali, majoritatea oameni cu vechi activități politice care au alimentat dorința de reunire cu România.

Noile regiuni au necesitat mari grupe de funcționari statali și locali.

Asta oligarhică a procedat în acest domeniu ca un latifundiar: a ignorat resursele umane locale și a trimis în noile regiuni toți

marginalii serviciilor statale, studenți sau ofiteri demobilizați.

O strictă gradare a interesului guvernamental pentru noile regiuni

a devenit clară: Transilvania a devenit primul obiectiv al tuturor

afaceriștilor care aveau legături suspuse; Bucovina, un interes

limitat, iar Basarabia și Dobrogea au fost considerate ca balasturi

neinteresante, lăsate la discreția unor guvernatori abuzivi.

Aceste condiții au creat o stare efervescentă în relațiile dintre noile regiuni și Vechiul Regat.

Starea de efervescentă era tot atât de acută în Vechiul Regat.

În timpul războiului, asta și monarhia au fost obligate să promită încetarea stării de șerbie, vot universal și pământ pentru săteni.

Un parlament, în care nu era un singur sătean, a votat toate aceste reforme. Legile continând aceste reforme aveau atâtea portite

încît mulți latifundiași au putut să-și păstreze o mare parte a

domeniilor lor (un caz clar a fost acel al 'prințului Brancoveanu' din Oltenia).

Reforma electorală a fost dintru început o farsă. Alegerile presupuneau o campanie electorală prealabilă. Guvernul însă avea dreptul să

declare sate sau regiuni întregi 'contaminate' fapt care dădea

dreptul jandarmeriei locale să prevină candidații electorali

să ajungă la masele populare. Secțiile de votare erau prezidate

de magistrați, toți angajați, controlați și pensionați de oligarhie.

Indiferent de modul în care alegătorii se pronunțau, judecătorii declarau aleși candidații indicați de guvern.

'Bătăușii' erau parte din scenario-ul electoral. Deoarece mulți alegători erau analfabeti, satenii nu aveau acces la scoli. Fiecare partid își alegea un semn electoral identificând partidul. Deoarece erau mai multe partide, se alcătua un fel de broșura cu toate semnele partidelor. Guvernul anunța deschiderea birourilor pentru depunerea semnelor numai cu puțin timp înainte de deschidere, în așa fel încît agenții electorali puteau să înscrie semnul partidului de guvernământ pe prima pagină. În secțiile de votare, bătăușii ascultau în spatele cabinei de vot dacă votantul a întors prima foaie, ceea ce însemna că nu a votat cu guvernul. Imediat ei deschideau cu o sirmă o gaură în tavanul cabinei prin care cădea puțin chinoros pe căciula, palaria sau hainele votantului. Imediat ce iese afară, el era identificat de alți bătăuși și bătut crunt.

Alegerile din România au devenit curînd o farsă care a atras calificarea acestor alegeri ca cele mai măsluite din lume - după cele din Rusia sovietică.

O modificare substanțială a castei oligarhice a contribuit mult la starea de efervescentă națională.

Reforma agrară a determinat dispariția partidului conservator, partidul latifundiarilor, fapt care a lichidat 'coalitia monstruoasă' și a lăsat partidul liberal ca forță dominatoare în castă și oligarhie.

Foștii conservatori s-au așezat în diferite posturi statale, industriale - consilii de administrație și bancare. Liberalii, singurii beneficiari ai bugetului național, sursa majoră de îmbogățire, au inițiat o perioadă de jaf al banului public care a depășit nivelul

jefului fanariot.

Casta oligarhică a modificat substanțial modul de exploatare al venitului bugetar, sursa majoră al îmbogățirii membrilor castei. În timpul domniei lui Carol I, casta nu era atât de mult interesată în afaceri cu investitori străini, ci numai în exploatarea muncii grassroots, lăsându-i regelui afacerile mari cu străini. Regele Ferdinand, un om slab și puțin inteligent, total hipnotizat de Brătianu și Stirbey & Seton-Watson nu era deloc interesat în afaceri. El a fost fericit că cei doi aliați cu Regina Maria au organizat o camarilă care conducea efectiv națiunea.

Camarila a decis ca dispariția marilor domenii și apariția micilor loturi sătești nu vor alimenta suficient bugetul statului pentru a permite mari acumulări de avere. De aceea au hotărât ca din bugetul statului să înceapă un proces de industrializare subventionat de bugetul statal, adică de munca grassroots. O nouă bancă, Creditul Industrial, oferea credite noilor întreprinderi industriale, iar Creditul Agricol oferea credite avantajoase latifundiarilor. În schimb, sătenii, care aveau nevoie de credite ca să-și cumpere semănțe, vite și un minim de echipament agricol, au trebuit să ceară împrumuturi la bănci care cereau mari dobânzi.

Diferența de tratament între membrii castei și grassroots a devenit evidentă. Ea a mărit abisul care separa cele două grupe sociale și a determinat o mare criză economică care a atins sever pe săteni și mica populație orășanească cu venituri mici.

*

Incapacitatea camarilei de a soluționa criza economică, apariția unor noi medii sociale, au determinat apariția unor noi partide politice, ca partidul țărănesc condus de Ion Michalache în Vechiul Regat

si partidul national in Transylvania, condus de un grup de lideri cu mari merite in reunirea cu Vechiul Regat. Cele două partide si-au unit fortele devenind partidul national-tărănesc condus de Iuliu Maniu. Noul partid, a atras o serie de oameni de virsta mijlocie, majoritatea detinind inalte titluri universitare. Curind noul partid a devenit un partid de 'mase' deoarece o mare parte a 'oamenilor de rind' au crezut ca acest partid va remedia problemele nationale. Din pacate, cind acest partid a preluat puterea, majoritatea liderilor au demonstrat o capacitate de coruptie care a depasit cu mult coruptia liberala / E. Weber. op. cit. /

O mare problema a noului stat roman, ROMANIA MARE, a fost generata de marele numar de minoritati incluse in noua populatie. Germani, Maghiari, Armeni, Secui in Transylvania, Rusi si Ucrainieni in Basarabia si Bucovina, au creat aspecte noi. Toti membrii acestor minoritati ocupau posturi cheie in economia tarii, erau mai bine educati decit sarmanii sateni din Romania si aveau legaturi strinse cu comunitati europene, care sprijineau un statut mai bun pentru nationalii lor.

In afara de aceste grupe minoritare, o alta minoritate a invadat Romania in mare numar, Evrei, fugind din Rusia Sovietica si Polonia. Toti acesti evrei aveau posibilitati financiare care le permitea sa-si deschida fie mici afaceri personale sau sa intre in reseaua comerciala si bancara a tarii.

Toate aceste minoritati au obtinut, datorita incapacitatii politice al lui Ionel Bratianu, drepturi superioare cetatenilor romani. Ei aveau dreptul sa se plinga forurilor internationale pentru orice fel de incalcare a drepturilor lor, in timp ce cetatenii romani

nu aveau acest drept,

Minoritatile au descoperit o metoda benefacatoare sa-si asigure protectii exceptionale: constitutirea in partide politice. Fiecare minoritate incheia 'acorduri electorale' cu guvernele si obtinea astfel o libertate de a face propaganda printre minoritatile respective si sa evite si abuzurile electorale ale judecatorilor si batasilor.

*

La inceputul decadei a treia, situatia Romaniei era dezastruasa. Partidele politice dovedisera totala incapacitate de a intelege si rezolva problemele economice ale tarii; oamenii politici se acuzau reciproc de incapacitate, iar aparatul de stat ramas la discretia sefilor sai, fura cit putea din bugetul statal. Atmosfera morala era la unul din cele mai scazute nivele din istoria poporului.

Atunci, Iuliu Maniu a avut neferitica idee sa-l cheme pe Carol II, printul vagabond si decăzut, sa se intoarca in tara si sa instaleze un regim care sa atraga mai multi investitori straini care sa incheie contracte producatoare de comisioane pentru politicieni.

Carol s-a intors si odata cu el coruptia perioadei neo-fanariote,

degradarea morala, prapastia intre popor si casta conducatoare au devenit

mai adinca ea oricind si fara nici o perspectiva la orizont

despre o eventuala iesire din criza totala care bintuia tara.

*

Eugen Weber, istoricul preferat de auto-exilatii comunisto-neo-fanarioti pentru adversitatea sa fata de legionari, descrie astfel situatia Romaniei in acea decada:

'... the growth of a bureaucracy that becomes almost a social class, and the quasi-structural corruption of this class; the vital role

of foreign minority groups, increasingly resented by the natives and its counterpart- the laborious development of a native middle class and intelligentsia (adica Miscarea Legionara, n.a.) and its conflict with those foreign elements that had begun by developing commerce, industry and professions; the upper classes and politicians behaving like potential migrants, salting funds away in foreign banks, brandishing the national banner the more vigorously for their lack of faith in the country's future; the educated classes' dream of escape toward the cultivated and social centers of the West, with a concomitant aping of Western fashion and manners; the fascination of bright young men with foreign policy and foreign affairs, which offer escape from the insoluble difficulties at home, etc.

'In Romania the language of politics differed so obviously from the reality, the pretense of freedom and democracy departed so blatantly from the truth that an immense gap yawned between the constitutional means of securing power and the existing practice which effectively kept nonconformists out of the range.'... Meanwhile, the incompetence and insuccess of ruling groups discredited the ruling order and its tenants far more than mere corruption ever did. The rebels despised the Establishment as much as they hated it. And as the Establishment was weakened by continued failure, even when it tried some of the rebels' recipes, the politically active public, swollen by recruits from the indifferent and apathetic masses, swung against it. The country was ripe for revolution ./ sublinierea este a noastra."

*

SUBSTANTA MISCARII LEGIONARE SI ROLUL EI IN VIATA POLITICA ROMANA.

Sumarul istoriei Romanilor din paginile precedente a stabilit criterii critice pentru evaluarea Miscarii Legionare.

Timp de cinci secole poporul roman a fost supus unui regim cumplit de exploatare economica, si redus la conditia sociala de serbie, controlat de o casta conducatoare, la inceput o minoritate nationala alienata care, mai tarziu, s-a amestecat cu straini trimisi de Turcia, puterea protectoare. In secolul 18, casta conducatoare era total straina si alienata, fiind alcătuită din Greci din fanarul Constantinopolitan.

Acest regim, a disparut in secolul 19, cind noi conditii internationale au determinat noi atitudini in popoarele locuind in Romania.

Turcia a intrat intr-o perioada lenta de descompunere si Rusia, a inceput sa manifeste pretentii asupra unei pozitii dominante in Romania.

Casta conducatoare a suferit un fenomen dublu: o eliminare treptata a primelor elemente fanariote, si o intarire sociala si statala a unor elemente fanariote care au ramas in tara. In același timp, noua casta neo-fanariota, a inceput sa caute noi protectori care sa le asigure dreptul de a conduce abuziv poporul roman. Rusia, devenita una din puterile protectoare, a institutionalizat un regim oligarhic controlat de oligarhie, si un aparat de stat devotat castei oligarhice.

In timp ce aceste masuri au permis castei conducatoare sa exploateze poporul roman fara mila cu aceiasi ferocitate practicata in toate coloniile puterilor europene, poporul roman a initiat una din formele revolutionare satesti, rascoala.

Prima rascoala, condusa de Tudor Vladimirescu, a fost constant diminuată de istoricii oficiali. In fapt, a fost prima miscare ^{socila} anti-oligarhica cu un obiectiv clar, inlaturarea regimului 'ciocoilor' termenul popular pentru identificarea membrilor castei oligarhice.

Noua castă neo-fanariotă și-a consolidat răndurile și a început să considere Rusia ca cel mai bun aliat în instituționalizarea unui regim olizarchic.

În timp ce casta străină și instrăinată încerca să își consolideze puterea, majoritatea populației era frământată de o adversitate neta contra membrilor castei conducătoare.

Tudor Vladimirescu, primul luptător contra abuzurilor castei conducătoare, a ridicat steagul unei revoluții social naționale contra celor clasificați drept 'ciococi'. Casta conducătoare a procedat așa cum va proceda și în secolele următoare: l-a asasinat mîseleste.

În restul sec. 19, casta ciocociască, cu ajutorul Rusiei, a legalizat separarea nației în două grupe sociale distincte și instituționalizarea sistemului oligarhic, prevăzînd prerogative și privilegii pentru ciococi și membrii aparatului de stat și nesfîrșite obligații pentru masa poporului.

O masură genială a castei a transformat România într-un regat controlat de un rege străin care nu vorbea limba țării și nu cunoștea nici una din instituțiile tradiționale românești sau macar istoria reală a poporului. O constituție votată numai de membrii castei ciocociesti și ai aparatului de stat, a dat drepturi excesive acestui rege, drepturile unui real autocrat.

Toate aceste activități au determinat patru mari rascoale populare care au fost înăbușite cu mari varsări de sînge.

Științele politice moderne interesate să evalueze revoluțiile considerate ca fiind anunțate de scrierile unor pre-revoluționari, ignoră în mod uzual rascoalele, manifestări violente dar neprecedate de 'scrieri'. O analiză critică a revoluției franceze ilustrează că marile mase populare care au săvîrșit revoluția, erau total analfabete

si feneile bătrâne care tricotau in Place de la Greve, asteptînc să vada cum cad capetele- tăiate ale aristocratilor, nu auziseră in viața lor de Jean Jacques Rousseau.

Rascoalele din Romania au fost un lant constant de manifestatii anti-oligarchice si ca atare ele trebuie sa fie clasificate corect ca un FENOMEN ANTI-OLIGARCHIC. Aceste rascoale au determinat redistribuirea terenului arabil si votul universal, si nu "intelepciunea" lui Ferdinand sau Brătianu sau Stirbey.

*

Cele doua reforme amintite au creat noi conditii de contestare a sistemului oligarchic.

Atit tineretul crescut in mijlocul grassroots cit si multi sateni, au început sa-si dea seama ca trebuie sa-si adune rindurile ca sa duca a lupta deschisa contra castei ciocoiesti, prerogativelor si privilegiile acestei caste, si instaurarea unui regim democratic real, reprezentativ care sa realizeze marile dezičerate nationale: justitie sociala, restaurarea demnitatii individuale si sociale, desfiintarea prerogativelor si privilegiilor castei ciocoiesti, oportunitati egale in accesul pietei sociale, economice si politice; stabilirea responsabilitatii membrilor aparatului de stat fata de popor si nu fata de casta ciocoiasca, desfiintarea regimului semi-colonial, implicind totala subordonare politica si economica fata de puteri străine, limitarea rolului minoritatilor in substanta clasei mijlocii, restaurarea demnitatii nationale prin declararea clara a romanității poporului roman si creștinării unei legaturi logice si traditionale cu sursele culturii latine si la renuntarea ideii străni ca romanii sunt 'franco-foni' si nu latini.

Toate aceste idei au frământat mulți tineri dar numai Corneliu Codreanu a reușit să le exprime în mod clar. Încă din 1919 el s-a declarat în contra structurii oligarhice. și de atunci a luptat mereu să înțeleagă și să exprime doleanțele grassroots.

O întâmplare care a marcat restul vieții lui Codreanu-consemnata în carteasa și mai târziu relatată într-un grup de intimi a fost o vizită

la președintele Ionel Brătianu când Codreanu a însoțit o grupă de săteni. După insistențe puternice, primul ministru a acceptat să

^{vorbească} cu sătenii. Sătenii speriați de măriștea clădirii și ^{după mulla} așteptare, se 'miiaseră'. Când a venit Ionel Brătianu, unul dintre săteni s-a adresat astfel lui Brătianu, oficial primul ministru al

unei țări 'democratice';

'Maria Voastră, Domnule Prim Ministru, va sărutăm mainile și stăm plecați la picioarele Mariei Voastre... /sic/

Pentru Codreanu, tinar la acea vreme, umilința sătenilor în fața sefului castei oligarhice a fost un stimulent constant pentru lupta anti-oligarhica.

*

Viziunile în lumea vestica l-au ajutat pe Codreanu să înțeleagă structura statală și socială din România-autocrație și oligarhie.

El a înțeles că lupta contra unor astfel de anachronisme-Romania era singura țară din lume cu astfel de structuri- necesită o reorganizare a sistemului de luptă contra oligarhiei.

Răscoalele ^{din trecut} nu au adus nici o schimbare în sistemul social și statal.

Organizarea unui partid politic, cerea bani, grupe de cetățeni capabili să înțeleagă liniile programatice ale unei activități anti-oligarhice.

Însfîșit, grassroots trebuia să intre în primul rînd într-o luptă

avind cadrele necesare, capabile sa activeze puternic pentru majoritatea națională. considerata de casta oligarhică si minorități ca fiind sub-human. Weber/op.cit/ a redat clar modul in care oligarhia considera grassroots ca fiind 'mendacious, lazy, easy-going, exuberant and windy'.

Codreanu a intuit ca orice miscare populară are nevoie de lideri care sa fie capabili sa activeze puternic pentru realizarea obiectivelor nationale, -in acest caz, restructurarea societatii si statului national.

El a considerat miscarea initiata de el ca o scoala ,la inceput pentru cei care aderau la miscare si apoi pentru intreaga natiune. /Weber, op, cit/ Weber continua: 'the only program for Codreanu was the spiritual regeneration.... The legion's task was not to seize the power but to train men.' Discipline and initiative were stressed in the same breath. From top to bottom of the movement, a higher responsibility was invoked. ..Codreanu demanded to legionnaires to practice honesty, hard work ,self discipline and persistence, brevity and self-control.'

'The commandments of the legion were- faith- work ,order, discipline, hierarchy, and above all action.'

Codreanu a organizat miscarea sa conform ideilor esentiale ca o 'scoala de cadre'. Legionarii erau impartiti in mici grupuri de cate 13 membrii. Fiecare grup era condus de cel mai rasarit din grup, Weber mentioneaza ca acest sef 'was not appointed from the center, but forced to establish himself, showing by achievement and activity that he could build his own following'

La început, Codreanu a atras în jurul său studenți și unii membrii ai clasei mijlocii orășenesti, care aveau mici întreprinderi. Mai târziu, așa cum a constatat Weber, Codreanu a atras mari mulțimi de săteni, pe care el nu i-a desconsiderat, așa cum faceau politicienii. În sfîrșit, mari grupuri de muncitori industriali au început să se afilieze mișcării..

În perioada de creștere maximă. Mișcarea Legionară, era o organizație 'umbrelă', cu mai multe ramuri, din care puține puteau revendica o apartenență completă la ideile și disciplina legionară.

Legionarii și toți cei care voiau să devină legionari, erau membrii ai Partidului TOTUL PENTRU ȚARĂ, creat să includă pe toți cei ce simpatizau cu mișcarea sau erau dornici să o sprijine fără să se încadreze total în disciplina legionară.

Această distincție este esențială pentru înțelegerea atitudinii diferiților 'dizidenți' legionari, stimulați fie de ambiții personale fie de atenții ale castelor oligarhice tradiționale sau neo-comuniste.

*

Această observație este necesară de asemenea pentru situația din cadrul mișcării cu începere din 21 Septembrie 1936 și mai târziu în rîndurile exilaților.

La acea dată Codreanu, alarmat de numărul crescînd al celor care voiau să se înscrie în rîndurile legiunii, a dat o circulară prin care a indicat o epurare a noilor legionari, și noi măsuri pentru admiterea de noi legionari. El a indicat că toți cei care vor să devină legionari trebuie să accepte o perioadă de trei luni de reflecție personală și apoi un stagiu de trei ani de educație legionară, la sfîrșitul căruia pot solicita calitatea de legionari.

Analiza critica a substantei Miscării Legionare clasifica aceasta miscare ca o miscare de masa- clasificare relatata de toti analistii străini, majoritatea adversari ai Miscării originale, nativă si autentica, nascuta in conditiile specifice ale supravieturii in lumea contemporana a unei natiuni guvernata de a casta corupta, exploatatatoare, terorista si alienata, fiind sprijinita de structuri statale oligarchice.

Miscarea Legionara a reprezentat punctul culminant al luptei seculare dusa de grassroots sa elimine casta terorista si structurile oligarchice. Aceasta lupta care va intra in istoria critica a natiunii romane ca fenomenul anti-oligarchic, va capata clasificarea de FENOMENUL LEGIONAR, datorită eforturilor facute de legionari de a sintetiza si exprima obiectivele acestei lupte.

Programul Miscării Legionare

Casta oligarchică si acolitii ei, in special presa, au invinuit constant Miscarea Legionara ca nu are 'un program'.

Codreanu a replicat corect ca Miscarea nu are un program, care prezinta opiniei publice doleanțele unri sectiuni specifice a unei natiuni. Miscarea fiind a miscare de mase a indicat obiectivele activitatii sale, rezumate de Codreanu in seris si cuvintari.

El a denuntat 'politicianismul' adica casta oligarchica si metodele ei, 'exploatarea omului de catre om', 'politica externă gresită' a oligarchiei si comunismul.. Miscarea a fost singura grupare care a condamnat comunismul ca fiind o metoda care vrea sa 'deposedeze pe cei care au' in timp Miscarea se 'dedica celor care nu aveau.'
Cintecul legionar SPINTA TIERETE LEGIONARA a sintetizat clar obiectivele Miscării.

VRĂM: D R E P T A T Ț - justiție socială, eliminarea prerogativelor și privilegiilor, democrație egalitară, respectul demnității umane individuale și naționale, responsabilitatea directă a membrilor aparatului de stat față de popor;

P A I N E : oportunități egale pentru toți cei care intră în complexa piața social-politică - economică;

P A C E: lupta pentru desființarea regimului semi-colonial care subordona politica externă a României unor interese diferite de cele naționale: neutralitate absolută, tip elvetian, determinată de locația geografică a României și amenințarea constantă a imperialismului rus.

SEFII MISCĂRII LEGIONARE ȘI LEGIONARI

Activitatea publică și privată a celor doi sefi ai Mișcării Legionare, Corneliu Codreanu și Horia Sima au calificat pe cei doi lideri ca fiind puternice personalități, demonstrând o constantă principială și o continuă luptă pentru a forma și consolida rândurile membrilor mișcării conform obiectivelor populare. Analiza critică a activității lor indică faptul că fiecare lider a activat în condiții politice diferite, condiții care au necesitat ajustări sau respingeri conform circumstanțelor existente.

Personalitățile celor doi lideri sunt ilustrate de lucrările scrise și circularile pe care le-au emis.

Circularile lui Codreanu sunt modele de sfaturi practice, formulate în mod lapidar. O bună parte din aceste circulari indică grija lui Codreanu față de educația celor care voiau să devină legionari, modul selectării lor și disciplina implicată de o organizație care era punctul de atac al castei oligarhice și monarhilor. Hohenzollernieni sau

satrapilor rusofili.

E. Weber descrie astfel personalitatea lui Codreanu: 'He was a man of fine presence... he had a striking personality and evidently charismatic gifts. He had a magic power of attraction.'

Viata lui Codreanu a fost un permanent martiriu. El a fost invinuit permanent a fapte pe care nu le-a facut. Inchipuie de repetate ori, batut si omorât, supus unui regim de infometare si in cele din urma măcelarit, calomniat pina si dupa macel de unul din cei care au ordonat macelarirea lui, Mihai H., unul din cei mai autentici 'amneziaci selectivi' care uita toate faradelegile comise de ei dar condamna actiunile pozitive ale luptatorilor anti-oligarchici, calificindu-le drept 'crime'.

De exemplu, toata viața sa. Codreanu a fost invinuit ca ar pregăti 'lovituri de stat', fapt desmintit de el permanent. Cel care l-a invinuit de o astfel de actiune a fost Carol II, autorul celei mai abjecte si nejustificate lovituri de stat. El a fost invinuit de omoruri - in special de membrii minoritatilor sau de port parolele lor.

Eugen Weber, Nagy Talavera, H. Roberts, Easterman, care si-au scris lucrarile despre Romania dupa macelarirea lui Codreanu au mentionat ca desi Codreanu a fost trimis in judecata pentru crime comise de altii a fost mereu achitat, desi 'toata lumea stia ca el era vinovat'.

Afirmatiile sunt uluitoare caci toti acestia cetateni americani sau englezi, traiesc in tari unde sistemul judiciar stabileste ca nimeni nu este vinovat pina ce nu este condamnat legal. Si toti acesti analisti si-au scris lucrarile ani dupa ce Codreanu a fost reabilitat legal,

In 2 martie 1937, Codreanu a dat un comunicat prin care a declarat:

'Unul dinlele adevăr indiscutabil, este ca orice corp, orice organizatie

omenească, orice grupare politica, sau de orice natură, are oameni cuminti care trec filozofind peste toate aceste bruscări, ingerințe, provocări, injustitii. dar mai are si nebuni care nu stiu de filozofie si care reactioneaza cum ii taie capul.'

'Guverne, autoritati, senate universitare, rectori, partide politice, in opera lor de prăgonire, au contat numai pe oamenii cuminti din prima categorie, adica pe cei care nu vor reactiona.'

Easterman, un ziarist englez, biograf autorizat la lui Lupescu, si exponent al minoritatii evreesti, a calificat pe Codreanu, cu care a avut lungi convorbiri ca: murderer, terrorist, demagogue, uncultured, fascist.'

Un alt grup de invinuiiri a constatat in falsuri. Astfel in 1931, ministrul de interne ION MICHALACHE a desfiintat Miscarea Legionara si l-a trimis in judecata pe Codreanu in baza unui asa zis ordin emis de Codreanu, de fapt un fals. Justitia a respins actul si acuzarea.

In 1933, o alta actiune, tot national taranista, a invinuit pe legionari ca ar fi avut o fabrică de bani falsi la Sibiu. Si acest fals condamnat viguros de ziarul DREPTATEA, oficiosul national taranist s-a dovedit un fals. In fine, in 1938 Codreanu a fost condamnat pentru tradare in baza unui act fals.

Toate aceste falsuri dovedite nu au impiedecat pe un oarecare Dinu Zamfirescu, un declarat membru al unuia din ghost parties - partidul national liberal- sa publice o brosură la Paris in 1980 in care sa mentioneze toate falsurile drept fapte autentice. Mai mult, desi avea la indemina documentele de razboi germane care ilustreaza acordul Hitler-Antonescu pentru lovitura de stat din Ianuarie 1941,

sa afirme ca lovitura de stat a fost 'rebeliune' legionara. In fine, un fapt neasemuit. In timp ce toti calaii sovieto-romani care au macelarit sute de mii de romani, zac in morminte vizitate regulat de diferiti complici, in timp ce osemintele lui Codreanu si a miilor de legionari ucisi de sovieto-comunisti, au fost risipite in toate vinturile.

*

Horia Sima a avut o activitate mult mai lunga decit aceea a lui Corneliu Codreanu. Cea mai mare parte s-a desfasurat in afara granitelor Romaniei.

In scurta perioada petrecuta in Romania, Sima a avut de facut fata unor constante adversitati atat din partea tripletei regale, Lupescu-Carol-Mihai H. dar si din partea partidelor politice/ghost parties/ Si ce este mai senzational, a trebuit sa faca fata adversitatii ministrului nazist Fabrizius, asa cum demostreaza documentele naziste. Dupa ce a reusit sa profite de slabiciunea crescinda a tripletei regale si dupa o foarte scurta participare la guvernarea tripletei, Sima a organizat o raliere a legionarilor ramasi in viata si apoi a inceput rascoala contra tripletei.

Dupa abdicarea regelui, Ion Antonescu, cu aprobarea sefilor oligarchiei, i-a propus lui Sima sa participe in guvernarea sa. Sima a acceptat cu conditia ca guvernul sa reprezinte o noua directie in viata social-politica si economica.

Antonescu, dupa ce s-a consultat cu Maniu si Bratianu, a acceptat cererile lui Sima, dar incetinind pe cit posibil orice reforma, pina ce va aduna dovezi despre 'fara de legi' comise de legionari, care sa-i permita sa elimine miscarea din guvern si viata publica.

Hugh Seton Watson/ *The last European Revolutions*/ a apreciat astfel starea de spirit a legionarilor si simpatizantilor acestei miscari: 'The young fascists/1?/ idealists of the Guard really wanted to make a social revolution... cleaning the corruption..They were not content to go on with the old administration and the old distribution of wealth.The Guard also wanted its revenge on those who at Carol's orders had massacred their leaders in 1938-39'.

Antonescu a format guvernul in asa fel incit toate serviciile cheie asigurind functionarea oligarchiei sa fie nestirbite. Ministerul de Interne, a fost impartit in doua subministere-primul, controlind administratia civila sub conducerea unui general Petrovicescu, iar al doilea controlind politia, siguranta si cenzura, sub conducerea unui fost militar, Al RIOSANU, unul din cele mai necunoscute personalitati politice din Romania, dar unul din cele mai infame.

Riosanu a deschis o cronica speciala in care inregistra toate actiunile izolate care considerau ca a sosit ca sistemul oligarhic sa dispara. La aceasta cronica, Riosanu a inclus actiuni savarsite de o serie de cruzisti sau alti indivizi care dupa ^{cum} a evaluat Seton Watson: 'simply wanted loot!'

Surind Sima a inteles ca Antonescu nu actioneaza de buna credinta si aceasta constatare i-a creat o mare si dureroasa dilema: sa se retragadin guvern sau sa continue. Si el ca si Codreanu au facut aceiasi gresala:Codreanu nu a putut crede pina aproape de sfirsitul vietii sale ca tripleta Lupescu,Carol-Mihai.H sunt indivizi fara nici un scrupul si decisi sa comita cele mai mari crime. Sima nu a inteles decit prea tarziu ca Antonescu avea aceiasi minte de criminal ca si cei trei care l-au precedat.

In disperare de cauza a decis sa reziste loviturii de stat, desi

legionarii aveau sanse minimale.

Cind Antonescu si armata nazista a executat lovitura de stat, legionarii au luptat, s-au ascuns sau au parasit tara.

H. J. Watson a recitat clar situatia dupa lovitura de stat.: 'After the suppression of the Guard, Romania settled down to a respectable military dictatorship. Antonescu's subsequent cabinets all had military character. The old bureaucracy remained, there were no experiments in social reform, and the interests of business men, large landowners and prosperous peasants were well protected. The Romanian ruling class was content with the regime.' / sublinierea este a autorilor

Sima a parasit tara si timp de cincizeci si doi de ani a publicat numeroase carti, brosururi si o revista in care a mentinut cu demnitate obiectivele Miscarii Legionare.

*

Istoria ilustreaza ca toti cei care parasesc tarile lor din motive politice incep sa se razboiasca in exil, pretinzind diferite cauze.

Asa s-a intimplat si cu exilatii legionari. Unii dintre ei, au ramas credinciosi ideilor originale si obiectivelor initiale, altii, au abandonat lupta, iar altii au inceput sa ^{revendice} conducerea legitima a Miscarii Legionare.

Toti cei care au luat aceasta atitudine au ignorat deschis unul din legile de baza ale Miscarii: disciplina. Legile Miscarii stabilesc ca un sef la Miscarii conduce Miscarea pina la moartea lui, sau daca devine incapabil fizic sa conduca, conditiile nu au existat cind unii pretinsi legionari-indiferent de gradele lor sau vechimea in miscare, au contestat conducerea miscarii.

Trebuie remarcat ca aceste dizidente au aparut numai in exil, fiind total ignorate in

in tara.

In ultima vreme au aparut diversi indivizi care lanseaza 'proclamatii' in calitate de 'coordonatori' ai unei actiuni de invigorare a miscarii. Unii din coordonatori revendica calitatea de 'intimi' ai lui Codreanu. Revendicarea este total nejustificata caci aproape toti care au fost prieteni apropiati ai lui Codreanu au fost macelariti de Tripleta regala, de Antonescu si Gheorghiu Dej.

*

Legionarii.

Nagy Talavera, un analist al istoriei romane contemporane, care a comentat aceasta istorie intr-un vadit spirit anti-romanesc, a citat calificarile legionarilor facute de un oarecare A CRETZIANU/un om rusinat sa-si scrie numele conform ortografiei curente Cretianu/ care in cartea THE LOST OPPORTUNITY, a redat aprecierea legionarilor - asa cum erau vazuti de membrii castei oligarchice:

' Iron Guard was made largely of pseudo- intellectual riffraff, unable or unwilling to make a decent living, and who found refuge in a mystic nationalism, the only reality of which was a ferocious anti-Semitism.'

Un profesor la Harvard-USA. care a marturisit ca era specialist:

in istoria Byzantului, nu a Romaniei, inspirat de un membru al castei COSTANDAKY- dup. cum il indica numele cu stramosi in Fanar nu in plaiurile romanesti.- a calificat pe legionari astfel/WOLFF, R, L,

The Balkans in our time/'... The Guard repudiated Mussolini's corporatism. Its leaders were not economists or indeed thinkers on any subjects. They were visceral not intellectuals, They attracted some members of the old nobility, 'superfluous' university graduates, misfits and thugs/sich.a/

In ciuda faptului ca aceasta apreciere a fost scrisa in 1974, autorul

demonstrează că nu era la curent cu cea mai onestă declarație făcută de un analist american în 1966 în Journal of Modern History.no/1/ Hugh Seton Watson, un vechi adversar al mișcării, care timp de 20 ani a dezavuat mișcarea pentru orice acțiune inexistentă. a publicat un articol în revista menționată în care a declarat că Mișcarea legionară nu a fost o mișcare fascistă, ci o mișcare de mase, iar liderii acestei mișcări au fost intelectuali de mare clasă, onesti și idealisti."

*

Totți detractorii Mișcării Legionare au reușit să ascundă masivă participare a tineretului român în rindurile mișcării prin omiterea majorității numelor care au participat și înglobarea legionarilor într-o masivă anonimitate* 'legionarii, criminali, inculti. etc' Am încercat să întocmim o listă cât mai cuprinzătoare a celor care într-un fel altul au fost incluși în activitatea Mișcării dar suntem siguri că am omis foarte multe nume."

Între legionarii de marca au fost, Inginerul Gh Clime, Alexandru Cantacuzino, Mihail Polihroniade, Ion Mota, Vasile Marin, Ion Cantacuzino, Alexandru Ghica, Alexandru Tell, Ion Banea, Nicolăie Totu, Bănică Dobre, Stărie Ciometti, Ernest Bernea, D. Amzar, Puiu Garcineanu, Veverca. Silviu Netta, Gh Ciorogaru, C. Enescu, Gr. Manoi-lescu, Crisu Axente, Al Băgarab, Radu Gyr, Radu Goruneanu, Horia Cosmovici. Al Teodorescu, Emil Cioran, Mircea Eliade, C. Noica, M. Vulcanescu, Nae Ionescu. Preotul Imbrescu, Traian Herseni, Vladimir Dumitrescu, Filon Bauriș, Liviu Russu, Poșteuca, Vladimir Strainu, Bă. Slusanschi, prof. Traian Brăileanu, prof. Gavanescu, Ion Belgea, Ion Antoniu, Pasu, Nelu Manzatu-Manzatu, Radu Măitani, prof. Eugen Chernoaga, PP. Panaitescu, Petre Tocu

Haig si A. Acterian, P. Tutea, Victor Dragomirescu, Gh Furdui, Istrate, Nicoleta Nicolescu, Lucia Trandafir, Dr Ana Marin, Iordache Nicoara, si mii de alti legionari, tineri si batrini macelariti, sau condamnati la zeci de mii de ani de inchisori, si morti in inchisorile comuniste, in munti, sau la Canalul Lunarea Mare, sau in stepele rusesti, fie impuscati in ceafa de ofiterii sau plutonierii lor-asa cum a fost cazul cu avocatul Nicolescu Toca din Segarcea-.

Nici o organizatie politica sau orice alt partid nu a reusit sa aiba o colectie atat de bogata de oameni care sa fie gata sa-si sacrifice viata pentru binele tarii lor.

*

INVINUIRI ADUSE CONTRA MISCARII LEGIONARE

Investigarea invinuirilor aduse contra ML ilustreaza un caz unic in analiza critica a istoriei moderne si contemporane.

Toti analistii citati in acest studiu au luat atitudine contra ML. desi ei au constatat ca structurile oligarchice sociale si statale au impiedecat orice dezvoltare a unui proces democratic si ridicarea nivelului general de viata umana : Toti acesti critici declara in prefetele cartilor lor ca au folosit informatii oferite numai de membrii ale castei oligarchice sau ale comunitatii evreesti. In ciuda acestor informatii, toti analistii evalueaza rolurile negative, fie ale castei oligarchice fie ale minoritatii evreesti, dar nu condamna aceste roluri ci condamna pe legionari. Cele patru luni de participare la guvernarea Antonescu sunt apreciate -fara nici o dovada coroborata- ca reprezentind un cosmar Wagnerian.

Cu exceptia lui Eugen Weber care s-a intilnit cu un reprezentant al unei 'dizidente' legionare, nici un analist nu a intilnit un legionar autentic-...

Daca analistii straini au intr-un fel o justificare, aceea ca Antonescu a declarat razboi Statelor Unite si tarilor vestice - si ca atare la terminarea razboiului, Romania desi pierduse 150.000 vietii in razboiul contra nazismului, a fost considerata 'tara inamica'. Propaganda organizata de sovieto-romanii prezentind ML ca o miscare 'fascista', 'totalitara' si 'antisemita' a amplificat adversitatea analistilor straini. In plus, ei au folosit infama carte publicata de Antonescu, 'Pe Marginea Prapastiei' de Dinu Zamfirescu, in brosură lui publicata la Paris in 1980, destinata sa prezinte caracterul 'Criminal' al ML. isi bazeaza majoritatea informatiilor pe cartea lui Antonescu si actiunile unor pretinsi legionari, a caror actiune a folosit mai mult sovieto-romanilor decit tarii.

Al doilea grup de acuzatori ai ML. il formeaza membrii celor doua grupuri oligarchice.-neofanariota- partidele istorice, /ghost parties/ Ratiu, Campeanu et al: monarchisti, lideri ai vechiului aparat de stat, relicvele fostei oligarchii, care au ajutat regimul Gheorghiu Dej sa distruga orice urma de drepturi umane, demnitate umana si spirit de lupta- oligarchia sovieto-romana ; noua oligarchie neocomunista. si oricat ar parea de necrezut, infima minoritate evreeasca din Romania.

Invinuirile aduse ML includ diverse categorii.

Astfel ML este invinita ca ar fi fost! Fascista ' Nazista ' si ' Totalitara .'

Asa cum am mentionat anterior, Miscarea Legionara, a fost ~~fapt~~ constatat de toti analistii straini, o miscare de masa . Miscarile de masa sunt miscari care se dezvoltă in cadrul grassroots si revendica obiective de ordin national si nu interese specifice unor grupuri de interese speciale, asa cum a fost corporatismul italian,

Fenomenul fascist s-a dezvoltat năzai în țările în care societățile și administrațiile statale erau structurate ca 'Societăți Industriale'. Fascismul a fost o reacție a unei secțiuni ale acestor societăți care erau ținute la marginea vieții social-politice și economice practicate de structurarea socială și statală. Apariția noului model social, al Societății de Serviciu a determinat atât dispariția modelului Societății Industriale cât și a teoriilor marxiste, care considerau numai structurile Societății Industriale și a omului evaluat ca o entitate economică. -precum și a fascismului.

Nazismul a fost o mișcare strict germană cu obiective revansarde și imperialiste. Toate mișcările care au simpatizat cu nazismul au fost animate de spirite de revoltă contra unor nedreptăți locale și nu au acceptat integral nazismul ca doctrină politică.

Invinuirea adusă ML ca ar fi fost inspirată fie de nazism, fie ca a fost finanțată de nazism sunt total nejustificate. Mișcarea Legionară nu a avut nici un contact cu organizațiile naziste, în timp ce majoritatea oamenilor politici români au vizitat Germania și au avut relații cu Nazistii,

De altfel, Documentele de război germane dovedesc că Hitler a admis cererea lui Carol-Mihai în Noiembrie 1938 să elimine din viața politică Mișcarea Legionară iar în Ianuarie 1941, Hitler a dat aprobarea lui Antonescu să elimine cu forță din guvern Mișcarea Legionară, oferindu-i sprijinul trupelor germane aflate în România.

Totalitarianism. Acest model social-politic apare în țările în care viața politică se afla într-un proces de descompunere și un partid politic asuma puterea prin forță, și conduce țara și societatea în mod autocratic, anulând toate drepturile individuale și interzicând dreptul de asociere.

conform acestei clasificări, toate sistemele politice autoritare, fascism, nazism, comunism, sunt regimuri totalitare.

Miscarea Legionară: a fost singura miscare politică democratică care a luptat plătind un pret prea mare pentru înlăturarea structurilor oligarhice și corupte și introducerea unui sistem politic permitând maselor populare să-și conducă țara conform tradițiilor, intereselor și situației geografice.

Toti cei care învinuiesc Miscarea de fascism, nazism sau totalitarism omisă faptul că toate aceste mișcări, caracteristice Societăților Industriale, nu aveau un mediu social corespunzător, care să îngăduie dezvoltarea acestor mișcări.

Miscarea Legionară a fost o mișcare populară de mase izvorită și dezvoltată într-o țară agricolă, condusă de o oligarhie coruptă, elitistă, singeroasă și beneficiară unor prerogative și privilegii nejustificate în epoca contemporană.

REBELIUNEA LEGIONARĂ

Toti adversarii ML susțin că legionarii ar fi organizat o 'rebeliune' contra unui regim ('legal' - Antonescu).

Această învinuire indică sau o totală ignoranță sau o meschină falsificare a adevărului istoric.

Documentele de război germane indică că Antonescu a organizat o lovitură de stat contra Mișcării Legionare având aprobarea lui Hitler în acest sens. Weber, admite corect că unii legionari au opus o rezistență la această lovitură.

Cu toate acestea, totii neo-comunistii, sovieto-comunistii și relicvele partidelor istorice/ghost parties susțin contrariul.

În broșura menționată scrisă de Dinu Zamfirescu, precum și toate publicațiile așa zisei Academii Române din America, totii membrii

acestei academii precum si publicatia 'Universul' continua nu numai difuzarea acestui neadevar, dar fac mare publicitate reeditării infamei carti antonesciene 'Pe Martinea Prăpastiei!'

Mai mult, in 1991, toate oficialitățile neo-comuniste si toate relicvele oligarhiilor s-au adunat intr-un meeting solemn la Bucuresti in care au condamnat 'rebeliunea legionara.'

Este ciudat nu numai ca asa zisii 'democrati' comemoreaza lovitura de stat al unui om calificat de secretarul de stat american Cordell Hull 'marioneta lui Hitler' și nu comemoreaza nici una din victimele singeroasei domnii la lui Carol II sau masacrelor comise in timpul regimului Gheorghiu Dej.

NATIONALISM SI CRESTINISM

Una din invinuirile majore aduse cātra ML sunt acelea de nationalism si crestinism.

Nici una din invinuiți nu considera realitatea istorica.

Nationalismul a aparut in Europa vestica ca un factor de coalescenta statala. cind regimurile monarchice traditionale care ofereau acest factor, au inceput sa se descompuna.

In timp ce tari ca Franta, Anglia, Spania, Olanda, Danemarca, Portugalia, realizaserā unitate etnica, alte tari ca Italia si Germania erau inca colectii de mici organizatii statale, monarchice sau comerciale. In aceste tari au aparut puternice forte centrifuge care au reusit sa integreze toate statele marunte, multe dintre ele ramasite ale unor triburi disparute, in statele italian si german. Acest nationalism poate fi clasificat ca integrativ.

Disparitia imperiilor europene, Austro-Ungar si Turc, a determinat constituirea unor noi natțiuni care au manifestat un nationalism calificat defensiv.

Unele popoare însă au manifestat o altă formă de nationalism, de adevăratul periculos, nationalismul agresiv. Toate popoarele care înconjoară poporul român și care au apărut în regiune ca invadatori în timpul navalirilor barbare manifesta dorința să invadeze teritoriul român ca să se reunească cu unele tirburi naționale care s-au așezat pe teritoriul român. Rușii vor să ocupe România, care este poarta către Mediterana cit și spre Europa vestică, visul de totdeauna al tuturor invadatorilor.

În fine, există o altă clasă de nationalism, nationalismul de supraviețuire, practicat energetic de două popoare, român și israelian.

Ambele popoare luptă energic să-și păstreze unitatea etnică adică setul de valori și identitatea etnică amenințată de vecini. Istoria ilustrează faptul că toți vecinii. Romanilor, Ruși, sârbi, maghiari, Bulgari, Polonezi au invadat la diferite epoci teritoriul român în timp ce poporul român nu a invadat nicicând un teritoriu vecin, în afară războiului contra Sovietelor.

Miahi H, un ilustru necunoscător al istoriei romanilor, a calificat acest gen de nationalism drept 'nationalism desantat' - repetind ideile mentorului său politic, Barbu Stroeș.

În fapt, nationalismul român este impus de o lege de drept natural, dreptul de a supraviețui. Poporul român a trebuit să lupte secole să-și păstreze identitatea etnică contra tuturor invadatorilor străini cit și încercărilor de desnacionalizare practicate de casta oligarhică.

E. Weber a calificat nationalismul român în mod corect drept un fenomen de 'self assertion'.

Aceiași calificare poate fi aplicată și creștinismului. Nu trebuie uitat că toți vecinii Romanilor erau păgâni când au invadat

teritoriile pe care le ocupă astăzi..in timp ce românii au acceptat credința creștină în primul secol al erei noastre. Mișcarea Legionară a apărut într-un moment istoric în cursul căruia Sovietele și-au manifestat linia lor anticreștină, atitudine care a stimulat pe Codreanu și prietenii săi să accentueze creștinismul ca o valoare anterioară tuturor invaziilor . În același timp, practica creștină ridică moralul legionarilor și a celor care simpatizau cu ei, și predica ... : buna cuviință, egalitatea socială și cinstea sufletească.

De aceea, adversarii ML. învinuiesc legionarii că practica o credință care îi îndemna să fie mai buni și înțelecători.

VIOLENȚELE LEGIONARE

O învinuire, larg difuzată și susținută constă în învinuirea că legionarii au practicat violența ca metodă de luptă și au glorificat moartea. În cursul activității legionare au fost patru cazuri în care legionarii au răspuns cu violență la violență. Primul a fost uciderea prefectului de poliție din Iași de către Codreanu, care a fost judecat și achitat de un juriu care a constatat că Codreanu a acționat în legitimă apărare.

Al doilea caz, a fost asasinarea lui Duca. Așa cum am menționat cei care l-au asasinat pe Duca au declarat că ei au fost determinați în acțiunea lor de faptul național, că Duca a acceptat-rea ... supună destinul națiunii apropiării unor cercuri străine și unul personal, abuzurile suferite în timpul propagandei electorale. Lupescu-Carol a cerut organelor de anchetă a asasinatului, să trimită în judecata conducerea Mișcării Legionare sub inculparea că ar fi ordonat asasinatul.

Tribunalul Militar compus numai din generali nu a găsit nici o dovadă în acest sens, a condamnat pe asasini și a achitat conducerea Mișcării. Un grup de legionari, Care au făcut parte din grupa lui Stelescu, un legionar cumpărat de generalul Rădescu, om de casa al lui Lupescu, indignați de miselia omului l-au asasinat. În acest grup au fost opt legionari care și-au asumat răspunderea asasinatului și doi legionari care au fost considerați complici. Cei opt au fost condamnați la muncă silnică pe viață iar cei doi complici la cîte zece ani închisoare.

Modul în care s-a comis asasinatul a umplut pagini de ziare scrise de simbriasi cu o vadită imaginație bolnavă.

În sfîrșit, un grup de legionari au asasinat pe Armand Calinescu, un călău abject pedepsit de soartă și de istorie ca un criminal înrăit.

Asasinii, confron mentalității legionare, s-au predat autorităților și după aceea au fost ucisi. fără judecata, și expusi într-o piață publică timp de mai multe zile în același timp. trei persoane care nu au participat la asasinat, și alte cîteva sute de persoane au fost ucise, fără judecata, și corpurile celor ucisi au fost expuse în piețe publice sau spînzurate de stîlpi de telegraf.

Trei dintre aceste asasinate au fost, vadit, asasinate politice, justificate istoric și social dar pasibile de judecata și pedeapsă: uciderea prefectului Mănciu, a lui Duca și Calinescu. Codreanu a fost achitat, asasinii lui Duca condamnați la muncă silnică pe viață, iar asasinii lui Calinescu marelariți fără judecata.

Asasinarea lui Codreanu și a celorlalți a modificat ideea de retribuire socială pentru faptele comise, căci asasinarea unor detinuți ^{legilor} este un fapt pedepsibil conform tuturor țărilor civilizate.

Asasinarea lui Stelescu , a fost rezultatul unei reactii umane a unui grup de legionari care facusera parte din gruparea lui Stelescu. Asasinii au fost pedepsiti la munca silnica, dar faptul ca au fost ucisi fara judecata a modificat procesul responsabilitatii aplicarii legilor. Asasinii asasinilor lui Stelescu au fost mai vinovati decit cei care l-au asasinat pe Stelescu.

*

Asasinatele de la Jilava in care au fost ucisi o infima sectiune a grupului de ucigasi, platiti, recrutati si antrenati de tripleta regala au fost ilegale, dar, provocata de atitudinea comisiei de ancheta condusa de Eugen Banescu , un mare mosier si membru marcant al racket-ului Lupescian. Este uimitor faptul ca majoritatea analistilor si membrilor oligarchiilor condamna actul calificind pe cei ucisi ca fiind 'demnitari' un fel de clasificare sociala si statala care ar fi exonerat pe ucigasi de raspundere. Dinu Zamfirescu/op cit/ califica pe cei ucisi ca 'demnitari', asa cum H Roberts/op.cit/ califica pe cei ucisi 'political prisoners', asa cum face si Wolff, R.L./op.cit./ si Hugh Seton -Watson/The East European Revolution/si toate publicatiile dizidentilor comunisti, neo-comunistilor si comunistilor reformisti. de ex/Istoria Romanilor'de Vlad Georgescu, si Quinlan P,D 'Clash over Romania' lucrari patronate si publicate de APA-/American Romanian Academy of Arts and Sciences/ care este de fapt, asociatia relicvelor castei oligarchice neo-fanariote care si-au asigurat o viata buna sub Gheroghiu Dej in schimbul unei activitati publice de rusinoasa elogiarea lui Dej si regimului sau terorist. In ultima vreme aceasta grupare si-a definit clar atitudinea, sprijinind actiunea de reintoarcere in Romaniaa lui Mihai H si restaurarea

regimului terorist antebelic si privilegiilor si prerogativelor castei neo-fanariote.

Asasinarea lui Iorga si Madgearu nu isi au nici o justificare politica.

Cei care au comis asasinat^{ele}, desi au fost membrii ~~de~~ partidului

Totul Pentru Tara sau chiar Miscarii Legionare, nu au respectat prima

lege a unui act individual de revolta - expierea. Ei s-au ascuns.

sau au parasit tara, lasind in urma lor numeroase intrebari asupra

motivelor reale care i-au impins la Comiterea acestor asasinate.

Asa cum am mentionat, daca Iorga ar fi trait pina la venirea sovieto-

romanilor la guvern, el ar fi fost poate primul in lunga linie de

intelectuali care s-ar fi alaturat acestui grup.

In Revista de Istorie. nr 4 din 1978, Florea Nedelcu a stabilit

adevarul asupra politicii lui Iorga, indicind ca unele personalitati

politice cu o pozitie antihitlerista declarata: Nicolae Iorga, Petre

Andrei, Mihail Ralea, Mitita Constantinescu guvernatorul Bancii

Nationale, prieten devotat al tripletei regale si care a transmis

peste granita toti banii jefuiti de triplata Armand Calinescu .s.a/

unele intretinind relatii mai mult sau mai putin declarate cu P.C.R.

sau pr^onuntindu-se deschis pentru o alianta cu democratiile

occidentale si Uniunea Sovietica/

*

Primitivismul ML

Una din invinuirile aduse ML care ilustreaza fie totala reaua credinta a acuzatorilor romani sau straini, sau absoluta ingorare a realitatii istoriei poporului roman.

Cind in 1918, dupa secole de serbie, membrii grassroots au capatat oficial drepturi civile si promisiuni de respect a drepturilor si demnitatii nationale si individuale, de la primele alegeri toti

cei care se duceau sa voteze constatau, ca in fapt tot sistemul politic proclamat 'parlamentar' era o farsa , o vadita continuare a 'formei fara fond' asa cum fusese caracterizat anterior regimul democratic cenzar pe catre intelectualitatea romana sau de C.A.Rosetti fruntas liberal in 1882: 'Regimul cenzar/ care a functionat pina in 1919,n.a./ este regimul privilegiului..legea electorala este coruptia impusa si legalizata prin Constitutie'.

Votul popular,dupa reforma votului Universal era controlat de batausi , jandarmi,politie si aparatul de stat.

Lezionarii au atacat acest simulacru de democratie si au apelat la reintoarcerea setului de valori roman, democratie egalitara, respectul demnitatii individuale si oportunitatii egale prin desfiintarea privilegiilor si prerogativelor castei conducatoare.Ei au cerut ca asa zisa democratie de tip 'francez' sa fie inlocuita cu democratia traditionala ,de tip roman, practicata in Romania pina la instalarea protectoratului turc.

POLITICA EXTERNA

Invinuirea ca lezionarii ar fi urmarit o incadrare a Romaniei in politica nazista este o manipulare vadita a faptelor istorice. Dupa primul razboi mondial, Romania a fost clasificata ca o colonie franceza, practicind o politica interna si externa controlata de guvernele franceze. Ca urmare, pentru ca la sfirsitul razboiului Rusia sovietica reprezenta un pericol major pentru bancherii francezi, Romania a fost incadrata intr-un'cordon sanitar,'impreuna cu Polonia care sa controleze inaintarea sovieto-comunismului spre vestul european.

Instalarea regimului nazist in Germania, revansard si imperialist, a determinat modificarea prioritatilor politicii externe

franceze, Germania hitlerista devenind inamicul potential nr 1. Intregul corp diplomatic francez a fost reorientat sa atraga aliati in estul european, ca sa ameninte Germania din doua parti.

Unul din acesti aliati potentiali a fost Rusia sovietica. Eforturi continue au fost intreprinse sa cîstige o alianta franco-rusa contra Germaniei. un aspect atragator pentru Soviete.

In aceleas timp o alta actiune urmarea sa demobilizeze 'cordonul sanitar' ridicat contra unui potential sovietic contra Europei vestice.

Atit Polonia cit si Romania ,tari care au avut de suferit din cauza imperialismului rus, au ridicat argumente puternice contra noi orientari franceze. Daca polonezii nu a produs un purtator de cuvint al

intereselor franceze din ~~rîndurile~~ ^{grup} ~~poporului~~ ^{compact} ~~poporului~~, Romania a produs un

grup compact de sprijintori ai intereselor franceze, condus de Titulescu, un agent al Statului Major francez, era cu Savel Radulescu, Visoianu, Niculescu Buzesti, Al Cretianu, /ultimii doi fiind ginerii lui Barbu Stirbey/ si de alti membrii ai corpului diplomatic roman si ai castei conducatoare. Nici unul din acesti partizani ai unei intelegeri cu Rusia Sovietica nu cunoastea istoria Rusiei, imperialismul traditional rus si relatiile romano-ruse.

Corneliu Coăcreanu, nascut in Nordul tarii, cunosător profund al imperialismului rus, alarmat de aceasta schimbare de prioritati, a cerut public ca Romania sa aiba o politica externa care sa reprezinte interesele nationale romanesti, nu cele franceze.

Observind ca partidele politice si triplata regala nu inteleg pericolul unei alinate cu Rusia imperiala. el a declarat intr-un discurs public ca daca va fi chemat la guvern. el va incheia o alianta cu Germania, care in acea perioada era singura tara care denunta

comunismul și sovietismul.

Trebuie menționat că în această declarație, Codreanu nu a declarat că își va însuși obiectivele naziste imperialiste și nici linia politică nazistă rasistă, abuzivă și coruptă. El nu a trimis nici un ~~delegat~~^{deputat} să negocieze orice fel de pact. Mișcarea Legionară a fost singura organizație politică din România care nu a avut nici un contact cu liderii nazisti.

Desfășurarea evenimentelor au dat dreptate viziunii lui Codreanu. Dacă toate partidele politice ar fi considerat realitatea istorică, toată țara ar fi negociat cu Germania un fel de armistitiu politic care nu ar fi implicat politica antinațională a lui Antonescu care a angajat națiunea întreaga într-un război cu Rusia și a dus consecințele dezastorase suferite din 1941 pînă în vremea contemporană și mulți ani care vin.

ANTISEMITISM

Una din cele mai nejustificate învinuiri aduse Mișcării Legionare a fost aceea de antisemitism, o condiție tradițională a romanilor. Dacă această învinuire ar fi putut fi considerată ^{justă} pînă la începerea războiului mondial în 1941, cînd în România, populația evrească reprezenta aproape zece la suta din populația țării, astăzi în România nu mai trăiesc decît 18.000 evrei, cifra făcînd această minoritate, una din cele mai reduse din România. Reducerea nu se datorește holocaustului sau altor feluri de distrugere. Începînd în 1950, timp de douăzeci de ani, modificarea mediului social și economic al României, efectuată de comunisti a determinat părăsirea masivă a României de către evrei. Atunci, oricine se poate întreba, de ce în vremea contemporană, România și românii sunt învinuiți de antisemitism, Cei care

difuzeaza aceasta invinuire sunt sovieto-comunistii, neo-comunistii, dizidentii comunisti, ghost parties si surprinzator, mica comunitate evreeasca din Romania. a carei conducere difuzeaza stiri imaginare despre antisemitismul roman si in special, antisemitismul legionar. Motivul care a determinat aceasta campanie este pe de o parte inspirat de conducerea sovietica a politicii romanesti, care in acest fel urmareste sa innabuseasca fenomenul legionar si sa ascunda influenta sovietica si in al doilea rind, ca sa intunece adevarata situatie a evreilor in Romania.

*

Documentele reale istorice indica ca pina la venirea fanariotilor, tarile romanesti nu atrageau pe evrei. Fanariotii au adus cu ei un mic /numar de evrei sefarzi care locuiau in Salonic sau Constantinopol.

Cind tarile romanesti, au inceput sa fie incluse in comertul cu

cereale in secolul 19, evrei din Polonia si Rusia au inceput sa intre masiv in Romania, actiune care a continuat pina in 1941.

Numarul exact al evreilor in Romania in secolul 20 este prezentat incorect. de oarece se sustine ca ar fi fost in Romania circa 700.000

Evrei. La sfirsitul volumului EASTERN EUROPE BETWEEN THE WARS scris

de Hugh Seton-Watson sunt redade cifrele populatiilor etnice din Romania ^{dupa datele recensamintului din 1930} /~~La~~ titlul EVREI sunt indicati ca Evrei 725.818 persoane.

dar in capitolul 'religii' sunt aratati ca fiind de religie evreeasca 1.500.000. Explicatia este simpla : diferenta intre cele doua cifre a reprezentat numarul evreilor din Transylvania care s-au declarat maghiari dar erau de fapt ,evrei. Cifra adevarata ilustreaza procentajul populatiei evreesti ca reprezentind zece la suta din populatia romana.

E.Weber, a denumit aceasta crestere a numarului evreilor in timp

pe un secol 'migration' cind de fapt a fost o invazie.

Evreii care au intrat in Romania au avut de la inceput o situatie avantajoasa: ei aveau bani ca sa plateasca spert autoritatilor pentru a obtine permis de rezidenta si brevete de a face comert, conditii care au permis evreilor sa se imbogateasca rapid si sa aiba un cuvint puternic in viata politica si economica.

Weber explica astfel succesele lor: "... the liberalism that spurred and inspired the movement to political independence also sanctioned the movement to despoil and exploit the peasant, by letting those who could 'faire and passer' make most of their opportunities and of the people's ignorant helplessness."

Curind, evreii au preluat functiunile caracteristice unei clase mij-legatura necesara intre producatori si consumatori, finante si comert, devenind o forta social-politica. Profitind de faptul ca ei erau sprijiniti de puteri straine, ei si-au trimis copii incoli si universitati, unde acestia au putut sa-si dezvolte capacitatile lor native. Noi absolventi ai universitatilor au putut intra in toate sectoarele noii societati romanesti, care se urbaniza treptat.

Atitudinea noii intelectualitati evreesti a fost una care a contrazis linia politica practicata in lumea vestica si Ungaria, unde evreii au luptat pentru democratie si progres social si manifestind constant dorinta de a se integra in majoritatea etnica.

Atit Weber cit si Nagy Talavera, ambii nascuti in sinul minoritatii evreesti, au remarcat in lucrarile lor ca minoritatea evreeasca din Romania s-au dovedit/ unassimilable and unassimilated/ Weber/ iar Nagy Talavera a caracterizat astfel atitudinea evreilor: that these Jews being of a primitive religious-nationalist type, refused

association or solidarity with the new Romanian state... Because of the unwillingness of Romanian Jews to become Romanians ... Their culture was German /Jews in Bucovina/: the culture and language of the Transylvanian Jews was Hungarian and that of Bessarabian Jews was Yiddish or Jewish-anything but Romanian. And the Regat Jews, though not as disloyal as the newcomers, they too, looked rather to Paris, and (until 1933) to Berlin for their inspiration and culture than to the 'unspoiled Romanian peasant'.

Eugen Weber, un istoric cu credite serioase in ceea ce priveste colectarea de informatii, si redarea lor, este inconsecvent in comentariile sale. El considera succesele obtinute de evrei in Romania datorita faptului ca Romanii erau 'lazy and ignorant'. Mai mult el citeaza unii calatori straini in Romania - numai cei care convin unei aprecieri negative a romanilor - in sprijinul evaluarii sale. Luând aceasta atitudine, Weber a ignorat adevarul istoric: in timp evreii din Romania au avut acces liber in sistemul educativ din Romania, satenii care au trait int-ro stare de serbie pina in 1918, nu au avut nici banii necesari sa-si trimita copii la scoli care erau in orase -si nici motivarea necesara ceruta in incadrarea unui sistem care cerea ani de munca pentru a obtine o pregatire necesara unei activitati in lumea contemporana. In plus, toti cei ^{ce} au putut totusi sa treaca peste aceste piedeci nu gaseau oportunitati intr-o piata complet saturata de elemente minoritare, greci, armeni, germani, evrei, etc.

In ceea ce priveste anvinuirea ca romanii ar fi fost clenesi si ignoranti, Weber nu a considerat conditiile sateanului roman pina in 1918. El lușra pe mosia ciocoilor si nu pamintul sau propriu.

Nici un serb nu lucreaza cu strasnicie mosia stapinului.

Weber a mentinut aceiasi atitudine inconsecventa si fata de legionari.

El a mentionat de citeva ori, ca legionarii au insemnat toti romanii sa invete si sa munceasca. Cu toate acestea el afirma ca legionarii erau de fapt partizanii unui 'cargo cult' - o atitudine a unor popoare primitive din Oceanul Pacific, care asteapta solutionarea problemelor prin sosirea unei corabii pline cu straini si ajutor strain. Weber a luat aceiasi atitudine si fata de religiozitatea legionarilor, afirmand ca era similara cu atitudinea unor popoare primitive din Africa. Pentru aceasta atitudine si pentru concluziile sale inconsecvente. Georgescu, autorul Istoriei Romanilor, patronata de ARA in America, recomanda pe Weber ca sursa principala de informare a istoriei romanilor.

*

Este un fapt istoric ca comunitatea evreilor din Romania s-a plina permanent de antisemitismul din Romania. Toate sursele de informare straine au acceptat aceste acuzatii si niciodata nu au analizat si atitudinile celor invinuti. Un exemplu clar consta in invinuirile aduse poporului roman pentru pierderile suferite de evrei in timpul razboiului. Ani de zile, pina la sosirea in Romania ^{in 1991} a lui Eli Wiesel, laureat la premiului Nobel, Seful comunitatii evreesti din Romania a sustinut ca in timpul razboiului au pierit in Romania 400.000, iar ucigasii au fost legionarii. S-a spus mereu ca masacrele de la Iasi din Iulie 1941 au fost comise de legionari, perioada in care legionarii erau in inchisori. Weber sustine ca in timpul asa zisei guvernari legionare au fost macelariti practic sute de evrei, fara sa indice nici o sursa de informatie.

Nagy Balazs a mers mai departe. El a scris invocind infama carte publicata de Antonescu;

In Constanta a new structure, the Column of Infamy, was erected to which people, mostly Jews were tied for days, castrated amid howls of mobs, and ultimately frozen to death.. Jewish stores were broken open all over the country; Jews were drowned in icebound rivers in Braila, Bacau and other places as a kind of 'Christmas celebration' /page 322.op.cit/ Totusi la pagina 312 același autor scrie: Although there was no sign of sweeping anti-Semitic legislation, everybody expected 'Romanization' commissions were established...

Atitudinea net cusmanoasă a poporului-roman și naționalismului român pot fi ușor găsite într-o sursă de informații, cartea lui A.E. EASTERMAN, - King Carol, Hitler and Lupescu. publicată la Londra în 1942 și indicată în bibliografiile cartilor ostile legionarilor, Roberts, Weber, Nagy -Talavera, Istoria Romanilor, Clash over Romania. Ultimele două lucrări menționează și studiul extensiv al lucrărilor scoase de oligarchia sovieto-română în scopul de a deprecia Mișcarea legionară.

Easterman, biograf oficial la lui Carol și Lupescu, a fost primit de Codreanu cu care a avut două lungi convorbiri. La sfârșitul acestor convorbiri, Codreanu, i-a înmănat cartea sa cu dedicația :

To Alexander .L. Easterman with deeply affection because of his correctness as a journalist' -signed Corneliu Z.Codreanu.

Această dedicație a indicat genul general al discuțiilor dintre Codreanu și Easterman, oneste și deschise. În schimb acest Easterman, a descris întrevederile cu Codreanu cu o imaginație asemăna de un om bolnav. El a prezentat pe Codreanu ca un fel de nebun, trăind într-un sediu a căror pereți erau de fapt panoplii de tot soiul de arme ucigătoare.

Au fost zeci de mii de vizitatori romani si straini care l-au vizitat pe Codreanu si nici unul nu a vazut mediul descris de mentalitatea bolnava a acestui ziarist. Pentru Easterman, evreu cum a marturisit

in cartea sa, Codreanu era un terorist si un ucigas. Easterman a apreciat ca masacrele comise de Lupescu-Carol ar fi fost 'constitutionale'.

El insa a condamnat pentru istorie, aprecierile comunitatii evreesti din acea vreme despre Romani.

'In addition to political corruption, nepotism and national decay, Carol the Second inherited..... he was handed down a heirloom which has placed his country among the first degenerate and decadent nations which have besmirched the fair name of civilization and human by consistent and deliberate hounding of a minority in the unholy cause of arrogant nationalism..and the false doctrines of 'national purity'..... Long time before Hitler....Romania had played a prime and ignoble part in the ceaseless tragedy of Jewish persecution in Europe.' In all the black records of European Jew-baiting, the record of Romania is one of the blackest: she was not merely the precursor of Nazi anti-semitism, the forerunner of Hitler major savageries/autorul Easterman ar fi trebuit sa stie ca in timp ce in Germania nazista Hitler ordonase faimoasa Kristallnacht, inceputul oficial al persecutiilor contra evreilor, Corneliu Codreanu a fost macelarit cu aprobarea lui Hitler de tripleta regala, n.a./she was its teacher and the first modern exponent of race hatred run mad. Tsarist Russia, Hungary, Poland and later Germany learned from Romania the rudiment of the refined ornery of anti-semitism as a dogma and gained experience of its more practical expression through physical violence and slaughter. 'In so far as Romanian anti-semitism claimed to be based '

on the 'principle' that the Jews are 'străini' / foreigners in the country of Romanians. The principle was false as the motives of its enunciators were base. The history of the Jews in Romania goes back to the age of Roman times when the primitive Dacians roamed her forests.

Toate aceste aprecieri ale poporului roman au fost inspirate de sefi comunitatii evreesti, care au alimentat tot soiul de calomnii si confuzii.

Deși Codreanu a confirmat in cele doua intrevederi cu Easterman ca ML nu este nici rasista si nici nu ataca pe evrei pe motive religioase, Easterman a diformat adevarul. Codreanu a declarat lui Easterman ca legionarii sunt contra evreilor pentru ca refuza sa intre in 'legalitate', adica sa se integreze in poporul roman si sa practice setul de valori traditionale romanesti, intre altele, lupta contra oligarchiei. Ion Banea, unul dintre cei mai importanti ideologi ai Miscarii Legionare a scris un capitol in lucrarea sa 'RANDURI PENTRU GENERATIA NOASTRA' despre 'Patria romana si minoritatile: ' Noua conceptie nationala romaneasca, nu exclude ci priveste bine, colaborarea in spiritul ei a minoritarilor Crestini, pentru cladirea Romaniei de maine. Vor suferi in rind cu generatia noastra si se vor bucura de onoarea biruintei si a victoriei, iarasi la rind cu noi. ' Sa nu vada nimeni in noi iste asupritori ai altor neamuri, sau nista mancatori de jidani din ura religioasa. Criteriul in virtutea caruia un stat poate lua masuri restrictive contra unei minoritati nu poate fi nici aversiunea de rasa, nici ura religioasa. Principiul calauzitor trebuie sa fie pericolul pe care o minoritate il poate prezenta pentru viata si libera dezvoltare a natiunii dominante. '

Niciodată nu au fost pogromuri în România .cum au fost în Rusia, nici
invinuiri de 'omoruri rasiale' ca în Ungaria. Niciodată anti-semitismul
nu a căpatat forme excesiv violente. Fenomenul anti-semit s-a dezvoltat
predominant în Moldova de Nord, punctul de intrare al invaziei evrești.
Dovada cea mai autentică a unui anti-semitism limitat de ordin economic
l-a ilustrat răscoala din 1907. Începută în nordul Moldovei ca un pro-
test contra arendasilor evrești, în cursul căruia nici un evreu nu
a fost ucis, răscoala s-a extins în tot restul Vechiului regat unde
a atins forme extrem de violente, victimele fiind vechii țigani,
greci, armeni și romani înstrăinați și ciocoti, dar nu evrei. În tot
restul țării, nici un evreu nu a fost ucis sau vătămat.
Weber, admitând că antisemitismul român nu a fost însoțit de instituirea
de ghetto-uri, sau alte semne exterioare de persecuție. El consideră
real, că antisemitismul român, a fost economic și social.
De fapt, nici un analist în afara lui Nagy-Talavera nu ^{are} voit să observe
un fapt real: confuzia făcută de toți criticii legionarilor între
cuziști și legionari. În timpul scurtei guvernări Goga- Cuza în 1938,
cuziștii au făcut o serie de infracțiuni, fapt care a dus la un boicot
financiar executat de comunitatea evrească și nenumarate proteste ale
guvernelor străine. Cu toate acestea, șefii comunității evrești nu
au menționat niciodată aceste infracțiuni, unele dintre ele destul de
grave, ci se pling mereu de 'faradelegile' legionare.
Același sefi au atacat mereu legionarii pentru masacrele de la Iasi
din 1941, și de masacrarea a 400.000 evrei și români în timpul războiului.
Vizita în țară a lui Eli Wiesel a lamurit atât numărul celor
ucisi și a celor vinovați de moartea a 130.000 evrei din Transilvania
ucisi de autoritățile maghiare care stăpâneau atunci regiunea unde
locuiau cei ucisi, și ucigașii evreilor din Iasi omorâți din ordinul
lui Antonescu

Citeva fapte , analizate critic, califica asa zisul antisemitism al legionarilor.

In toate textele legionare care mentioneaza evreii, acestia sunt invinuti pentru faptul ca sprijina oligarchia si niciodata ca practica alta religie sau ca sunt de alta rasa. Textele legionare nu mentioneaza aspectele economice sau cvasi rasiate ale textelor. Cuzista, singurii evrei ucisi in Romania au fost cei ucisi in timpul loviturii de stat antonesciene. Propaganda anti-legionara leaga mereu numele legionarilor cu uciderea acestor oameni. Dar nici aparatul de stat antonescian, nici sovieto-comunistii , nu au trimis in judecata pe nici unul din tigani din comuna Dudesti Cioplea care au comis sasinatetele, pentru ca era mai practic sa se foloseasca calomnia decit adevarul.

Intrevederile avute de Codreanu cu Easterman relatate de acesta , precum si intrevederile lui Codreanu cu rabinul Safran si publicate de acestea, ilustreaza conceptia legionara asupra evreilor: cei care se integreaza in natuneza romana, sunt primiti bucurosi asa cum au fost membrii altor invadatorii care s-au integrat in natiunea romana, dupa cum indica numele de familie a atitor romini, ca Turcu, Grecu, Srabu, Armenzu, Neamtu, Bulgaru , Rusu, Ungureanu, Coman, Aceste familii integrate in viata romineasca ilustreaza mentalitatea neofanariotilor, membrii marcanti in oligarchie care inca poarta nume ca Danielopol. Arghiropol, Gargoropol, Moruzi, , Pherekidy, Costandaky, Poulopol, Nirto, Dichiardopol, Furnarak, Mavrovardat.etc/

Sovieto-comunistii au comis asasinate grave cum a fost atentatul de la

Senat al lui Max Goldstein, sau inceputul de rascoala de la Tatr-Bunar, reprimat de Tataரசu , sau asasinarea unui avocat evreu la Arad, comis de

Nicolae Andor, care la proces s-a declarat 'legionar' / Dupa 1944.
Nicolae Andor eliberat din inchisoare. singurul 'legionar' eliberat,
s-a manifestat ca un vechi membru al soveto-comunismului.

Documentele vremii indica clar, ca Miscarea Legionara nu a dus
o propaganda ostila evreilor pe teme rasiale, religioase sau chiar
economice, ci numai o propaganda politica. Ei au invinuit evreii, -mai
bine zid- virfurile comunitatii evreesti, care sprijinea casta oligar-
chica, mafia regala si pprimarea miscarii anti-oligarchice. Aceasta
adversitate politica, specifica problemelor politice rominesti, nu
este inteleasa de evreii din alte tari care au luptat mereu pentru
democratie si progres. Dar manipularea adevarului pentru a invinui
pe legionari de toate 'masacrele' / fantoma / din Romania fac pe multi
evrei din strainatate sa ia atitudini ostile Romaniei.

Un exemplu il formeaza recent un film facut in Statele Unite. In
film. un romin este invinuit ca ar fi fsot comandantul uni death
camp nazist SS. Dar asa cum indica actiunea filmului si varsta lui la
acea data el ar fi avut 20 ani. Deci un romin in varsta de 20
ajuns cel putin colonel SS ---- -cu un grad militar echivalent
de lt colonel sau colonel al unui lagar controlat de cel mai rasist
grup nazist.

Nici un comunist dizident- generatia dejista traind in USA. nu a protes-
tat contra acestei manipulari a adevarului. si nu a accentuat ca
in Romania nu au fost death camps pentru evrei, care asa cum au
subliniat Hilberg-The destruction of European Jews . in timpul
razboiului evrei din Romania au fost obligati sa curete zapada pe
strazi , activitate pe care ei o evitau platind sperturi. Weber, Seton-
Watson a apreciat corect ca evreii in Romania nu au dus-o greu

in timpul razboiului ,in contrast cu ca au avut de suferit evreii din Ungaria, Polonia, Slovacia, Croatia.

Rabinul Rosen, seful comitatii evreesti din Romania, a denuntat mereu in fata lumii civilizate ca legionarii au ucis zeci de mii , ba chiar sute de mii de evrei, fara sa mentioneze ca in timpul in care d-sa a localizat aceste omoruri, legionarii erau sau in inchisori, sau trimisi in Rusia sa lupte in prima linie.

Sunt in Romania mii de mormite de evrei, nascuti, crescuti si decedati in Romania. Rabinul Rosen are o datorie de lider religios sa lupte pentru adevar si sa exprime acest adevar. El trebuie sa aduca dovezi ca in Romania au fost death camps, conduse de Romini, ca evrei au fost ucisi pentru credinta lor sau din cauza rasei lor si sa declare public numele unor astfel de criminali.

O comisie internationala convocata de rabinul Rosen, alcatuita din adversari ai Romaniei ca si oameni fara prejudicii ar trebui convocata la Bucuresti .Comisia trebuie sa analizeze fapte si documente nu zvonuri si pareri.

*

Studiul asupra Miscarii Legionare nu poate omite una din cele mai puternice invinuiiri aduse Miscarii, dar nare nu este afirmata public ci condamnata discret; COMERTUL LEGIONAR.

Corneliu Codreanu a luat initiativa de a ajuta formarea unei clase mijlocii rominesti prin formarea unei organizatii care sa promoveze

cadre pentru middle men- clasa sociala care mijloceste relatii... dintre producatori si consumatori - Scheletul clasei mijlocii. Acest gen de activitate a creat o panica profunda in toate minoritatile din Romani care formau acest grup.

Activitatea unor legionari ca Petre Tocu, seful acestei organizatii

si a celor doi care l-au ajutat direct si altor mii de legionari lucrind efectiv pentru formarea unei clase mijlocii romanesti, -fenomen caracteristic oricarei societati contemporane-trebuie inregistrat in cartea de aur a luptei romanesti pentru instaurarea unui sistem democratic in Romania.

Plingerile minoritatii germane din Transylvania adresate conducerii naziste si Comertul Legionar impiedeca preluarea intreprinderilor evreesti. au grabit decizia lui Hitler de a ajuta pe Antonescu sa elimine legionarii din guvernul sau.

*

*

*

Prezentul studiu, un rezumat la unei lucrari compacte a unui istoric american-in manuscris- nu urmareste sa reactualizeze fenomenul legionar sau sa apere actiunile Miscarii Legionare.

Propaganda inversunata la tuturor organizatiilor oligarchice contra fenomenului legionar ilustreaza interesul crescind al tineretului de a-si cunoaste trecutul istoric, care a fost permanent masluit de istoricii oficiali, neo-fanarioti sau antonescieni sau sovieto-romani.

Acest studiu nu este adresat celor care demonstreaza ca sunt inca puternic contaminati de virusul marxist. Ei continua sa atace fenomenul legionar pentru ca asa cum a constatat Hugh Seton-Watson/ in citatul mentionat/ fenomenul le ameninta prerogativele si privilegiile procurate de sistemul oligarchic.

Toti dusmanii marturisiti ai fenomenului legionar, demonstreaza o ura vadita in contra a tot ceea ce este bastinas, si un spirit reactionar care le-a condus intreaga lor activitate.

*

Orice student al climatului românesc la ora actuală, trebuie să considere critic perioada de evoluție a Mișcării Legionare. Legionarii au atacat sistemul oligarhic existent în perioada anilor decădei a treia. Atunci casta neo-fanariotă controla națiunea ca reprezentanta a sistemului politic francez. Domeniul cunoașterii unui politician român începea la Paris și se termina acolo. Membrii castei, ai aparatului de stat și intelligentsia se considerau aparținând unei lumi deosebite de cea a majorității naționale, pe care o disprețuiau într-atât încât nu-i interesa componenta etnică a grassroots. Ei practicau oficial, un sistem democratic, de fapt un sistem care de fapt era o mască a exploatarei brutale a grassroots.

Oligarhia sovieto-română, a avut și are o atitudine diferită de aceea a oligarhiei neo-fanariote, pentru că a urmărit permanent să destrame substanța etnicității românești. Ani de zile, casta sovieto-română a încercat să desnaționalizeze poporul român, demonstrându-i fie că este un popor slav sau slavizat, sau un aderent exclusiv la marea civilizație ruse, sau că nu are nici o substanță reală etnică, fiind o amănătură pe tot felul de popoare. Toate aceste activități au fost mascate de pretentii că aceste acțiuni sunt sprijinite de o ideologie infailibilă și de practica unui regim de 'democrație populară', care de fapt, acoperea un sistem de exploatare imperialist rus.

Decontaminarea de virusul marxist și imperialismul sovietic va ajuta efectiv poporul român să înțeleagă tragedia sa actuală și să formuleze noi obiective pentru lupta sa contra sistemului oligarhic sovieto-roman, și eforturile necesare pentru a se integra în procesul normal de democratizare, modernizare, justiție socială și renormalizare a vieții sociale și politice.

*

Marxismul, o ideologie politica, a fost formulat in mijlocul sec 19. Cind muncitorii inclusi in industria manufacturiera, erau exploatati de proprietarii intreprinderilor industriale, fie indivizi dotati cu un spirit energetic, creator sau membrii unor familii, erau tinuti la marginea spectrului social existent in Europa vestica, unde evolutia Societatii Industriale atinsese un moment de culme. Ideologia Manifestului comunist si unele scrieri ale lui Marx a ajutat formarea unui sentiment social favorabil muncitormii industriale. Evolutia razboiului mondial a determinat o modificare profunda a modelului social. Intrate in razboi cu cadre de conducere provenind din aristocratiea veche si stratul superior al clasei mijlocii, dar toate aceste cadre au fost decimate si noi cadre, necesare conducerii razboiului au determinat ridicarea multor membrii ai clasei muncitoare in rindurile clasei mijlocii. La sfirsitul razboiului, cind mobilitatea sociala orizontala si verticala era viguroasa. un mic grup de intelectuali rusi care se intitulau 'marxisti' - ceva inadecvat intr-o tara predominant agrara - au profitata de haosul produs de razboi si au preluat puterea. Succesul ulterior la acestei miscari nu a fost determinat de pretentia ca actiunea lor a fost sprijinita de teoria marxista, era nejustificata. Marxismul la acea perioada era demodat. Marxismul teoretizat de Marx, declara peremptoriu, ca societatea umana este un sistem mecanic, care evolueaza conform unor legi mecanice tot atat de riguroase ca cele dinaind legile fizice. Evolutia umana s-a desfasurat, conform marxismului in cinci stadii, iar ultimul stadiu fiind final fara alte stadii. Teoria marxista nu acorda individului nici un rol in procesul

evolutiei umane, -total diferit de procesul evolutiei lumii naturale-
proces initiat, practicat si controlat de om.

Evenimentele complexe sociale, politice, economice aparute in secolul
20 intr-un ritm si creativitate necunoscuta in istorie, au ilustrat

caracterul antistiintific la marxismului. Karl Marx nu a fost un
student in istorie si nu a avut 'pulsul' evenimentului istoric.

De aceea, el a sistematizat evolutia umana intr-un mod artificial, fara
sa tina seama ca obiectivele acestui proces, consta in perfectionarea

identitatii umane, participarea individului in procesul de decizie
politica-sociala si economica. si realizarea unor relatii ecologice

care sa permita omului un rol avantajos, si integrarea tuturor fiin-
telor umane intr-o comunitate umana, egalitara, etica, si dedicata

cunoasterii .

In secolul 20, evenimente dupa evenimente au determinat egalizarea
politica si sociala a sexelor, sfarimarea tuturor barierelor care

limitau accesul omului comun in procesul politic, economic si social,
decolonizarea, extinderea proceselor de democratizare, modernizare,

industrializare, aparitia noului model social al Societatii de Servi-
cii, aparitia noilor industrii a finantelor si includerea natiunilor

in afara vestului european in procesul industrial, financiar,

sanatate, raliere in lupta contra dezastrelor naturale. Ridicarea ni-
velului de viata al omului de rind a atins valori neintilnite in

lume.

Cu exceptia Sovietelor. In imperiul sovietic, omul de rind traieste inca
asa cuntraia restul lumii la inceputul secolului. Toate initiativele

creatoare au fost innabusite si omul de rind traieste in conditii

umane jignitoare.

Marxismul nu a realizat obiectivele poporului rus, de a avea cea mai buna viata din lume si un rol dominant in viata omenirii. Ca atare, toate prevederile 'stiintei' marxiste s-au dovedit fantezii. In fapt, in analizele critice viitoare, marxismul va fi clasificat, pe drept ca o dogma reactionata, anti-progresista.

*

Sovietismul a fost fatada contemporana a imperialismului rus. Sovieticii au promis popoarelor in imperiul sovietic ca practicind sovietismul, ele vor ajunge sa domine lumea. Sloganul marxist 'Proletari din toate tarile uniti-va' /evident sub conducere ruseasca/ nu a dat rezultatele asteptate.

In eforturile lor de a sovietiza .adica rusifica tari straine, Sovieticii au reusit sa extinda o forma ,alternativa a marxismului in China un imperiu, condus tot de o oligarchie. Mai tarziu, dupa cel de al doilea razboi mondial cind Stalin a crezut ca va stapini lumea, el si-a trimis activistii, soldatii si arme in diverse tari ca Etiopia, Mozambic, Angola, Cuba, Nicaragua, Afghanistan, Lybia. El a inceput o actiune viguroasa de sovietizare a tarilor din Europa care dupa cum a afirmat recent un columnist la lui NEW YORK TIMES, /editia din April 10th, 1993/ ca tarile vestice 'were delivered hogtied to Soviets'.

Pretudienii unde s-au extins Sovietele au incercat sa aplice marxismul. In fapt, ei au reusit numai sa instaleze regimuri oligarchie, model sovietic si cind au fost obligati sa paraseasca acele tari, au lasat in urma lor numai ruine, razboi civil si economii distruse si infrastructuri sociale sfarimate.

Un fapt clar: sovietele nu au reusit sa determine nici un popor sa accepte civilizatia rusa sau sa foloseasca ca vehicol international

limba rusa.

*

Analiza critica a marxismului, comunismului si sovietismului ilustreaza urmatoarele caracteristici:

a/ Marxism, comunism -sovietism/ m-c-s/ au introdus sistemul planificarii activitatii economice, sociale, politice si familiare; anulind astfel dreptul individualului de a-si intocmi viata cum o considera mai buna pentru el;

b/ a introdus un soviniism social, care a creiat diferentieri sociale neintilnite nici in cele mai salbatice, primitive societati. Cei care erau descalficati sociali au un statut similar cu acel al pariahs indieni.

c/genocid- toti cei considerati dusmani potentiaili ai reformelor marxiste au fost macelariti in masa. Un film canadian expus de curind a reprodus amintirile unor oameni din Kuban care au supravietuit colectivizarii frotate in 1930 si care au caracterizat deportarile si si asasinatetele drept 'genocid'.

Nazistii au comis un genocid in cursul caruia au cuis milioane de oameni, o mare parte fiind evrei tignai, si alte nationalitati.

Sovieticii au masacrat masacrat zeci de milioane cetateni ai imperiului.

d/ teroarea folostia ca metoda de guvernament.

e/ desfiintare ~~proprietatii~~ proprietatii private, stimulent normal al creativitatii individuale si inlocuirea acestei institutii prin transformarea individului in salariat- conditie care nu solicita nici un fel de creativitate.

f./dezagregarea economiei nationale si mondiale. La ora actuala, Rusia o tara cu mari resurse naturale nu poate gasi un sistem care

sa permitat distribuirea justa a produsului national intre membrii comunitatii nationale.

g/folosirea maslurii adevarului, ca metoda odicioasa. Constitutia satlinista a fost cea mai liberala din lume si in numele ei au fost asasinati milioane de oameni.

Democratiile populare din tarile invadate de sovietici erau de fapt structuri sovietizante asigurind integrarea acestor tari in imperiul sovietic. Nenumarate alte exemple pot fi mentionate.

h/ cegradarea morala a omului. Delatiunea a fost si este folosita de toate structurile comuniste pentru a detecta pe toti care s-ar opune sovietice.

*

*

*

CONCLUZII

1/ Miscarea Legionara nu a fost omiscare nazista, fascista, bolsevica. A fost o miscare autochtona, un stagi in lupta seculara a grassroots care a criticat, contestat si blamat casta oligarchica pentru coruptia, alienarea, cruzimea si deformarea realitatii spectrului politic, social si economic al Romaniei,

2/ Spre diferenta de rascoalele taranesti, care au caracterizat fenomenul anti-oligarchic, legionarii, care au invatat ca forta nu poate realiza obiectivul fundamental, indepartarea castei oligarchice, au fost 'rebeli' dar contrariu rascultatilor sateni, au fost 'rebeli cumsecade.' Ei au respins constant invinuirea ca ar dori sa foloseasca acte violente care sa -i ajute sa preia puterea in stat.

3/ Unii indivizi au comis acte violente afirmind ca faptele lor ar fi justificate de o apartenenta extrem de relaxata cu ML. Actiunile lor au fost izolate si nu au caracterizat activitatea generata legiona-

ra.

4/Teroarea, violenta si abuzul , care au determinat pierderea a aproximativ a doua milioane de romini, in decurs de doua secole au fost initiate, comise si justificate de tripleta regala, Lupescu-Carol - Mihai H, Antonescu , Gheorghiu Dej ,Ceausescu, si toti membrii castei oligarchice si majoritatea membrilor aparatului de stat.

5/Teroarea a 'lichidat'/expresia favorita sovieto-rominilor pentru asasinarea in masa in Magazinul Istoric/ fizic majoritatea legionarilor, dar nu a reusit sa stirpeasca obiectivul fenomenului legionar: disparitia sistemului oligarchic. Marxistii, comunistii si sovieticii nu au invatat ca oamenii pot pieri, dar ideile care i-au animat nu dispar daca conditiile care au determinat ideile continua sa existe.

6/ Conditiiile temporale ,nu generale- care au determinat aparitia si dezvoltarea ML , atit pe plan national si international au disparut. Lumea anilor decadei a zecea a secolului este complet diferita de aceea a decadei a treia.

7/ Generatiile care au sprijinit sovieto-comunismul in Romania si care traiesc inca in spaima 'legionarismului ' au atins limita biologica a vietii lor. Intr-un timp relativ scurt .vor disparea si noile generatii vor trebui sa-si gaseasca drumul lor in lumea contemporana.

Tinerii vor trebui sa caute originile lor istorice, .politice , sociale si morale.Trebuie sa intreprinda ao adevarata actiune de ecarisaj, si sa elimine toate aspectele si formele care mentin Romajia la marginea lumii civilizate.Mai ales trebuie sa nu le mai fie rusine ca sunt ROMINI- Romajia este singura tara in care nationalismul este blamat.

8/ In 1930, ML a luptat numai contra castei oligarchice nationale si

contra pericolului comunist. La ora actuala, Romania este o colonie ruseasca, depinzind total de ordinele Moscovei

9/Actiunea de blamare a legionarismului este determinata de dorinta de a devia orice cercetare a violentiei si abuzului castelor oligarhice neo-fanariota, antonesciana si sovieto romana.

10/Tineretul roman trebuie sa lupte sa-si firme aceiasi independenta de spirit .in special nationalismul, asa cum fac rusii nationalistii a caror activitate este recunoscuta oficial.

11/ Miscarea Legionara nu are nevoie sa fie aparata. Blamarea legionarismului si interzicerea lui prin lege ilustreaza viabilitatea viguroasa a nationalismului roman, inamicul nr 1 imperialismului rus.

Tineretul roman trebuie sa studieze temeinic istoria relatiilor ruse in lucrarile istoricilor straini pentru a intelege obiectivele imperialismului rus, si a descoperi metode de a combate acest imperialism.

12/ Critica sovieto-rominismului nu trebuie sa aiba accente personale sau sa foloseasca invective. Argumentul istoric, documentat reprezinta cea mai buna arma.

13/In acest studiu, regimul sovieto-roman a fost clasificat permanent ca o agentura sovietica.

Numarul din Februarie 8th. 1993 al ziarului american NEW YORK TIMES demonstreaza justetea acestei clasificari.

Intr-o pagina intreaga dedicata 'SOVIET ARCHIVES PROVIDES MISSING PIECES OF HISTORY PUZZLES ,un capitol intitulat POLITICS OF TERROR, LENIN SECRET DOCUMENTS merita sa fie inclus in istoria oficiala a poporului roman.

In December 1990, long after the communist party had shed its leading role and several months before the abortive putsch, the director of the Institute of Marxism Leninism, Gerogi Smirnov, sent a note to the deputy head of Soviet communist party, Vladimir Ivashko, urging him against/sublinierea noastra/ publishing about 3,000 documents attributed to Lenin, part of 7,000 that had never been published.'

'Various documents reveal secret methods of state organization of the Soviet republics about concentration camps.... In several documents there is talk of taking advantage of inter-ethnic conflicts by state organs/ in the trans Caucasus, on the attempts to sovietize Lithuania, Hungary, Czech, ROMANIA/ nota noastra/ In some documents politics of terror and repression are condoned, for example, secretly prepare terror, necessary and quickly by military means... Cine cunoaste istoria rusa, este familiar cu structura traditionala a serviciilor diplomatice ruse si mai tarziu a organelor subversive sovietice care au realizat actiunea de integrare a tarilor din Europa estica si centrala in imperiul rus.

C.W. Forester

traducator si adaptor

Adrian Talmaciu

Imi cer scuze pentru unele greseli care mi-au scapat la corectura. Nu sunt un bun typist. A.T.

B I B L I O G R A P H I E

- ABBA EDAN : My People- The Story of the Jews- Behrman House Inc. & Random House
1968
- ALDEN, J.R.: The American Revolution(1775-1783)
1954
- ARENDT, H : The Origins of Totalitarianism ; Meridian Books, N.York-
1958
- " / On Revolution - Viking, New York
1965
- ASCOLI, M & : Fascism, for whom ? - F.W. Norton
1958
- FEILER, A.
- ASHTON, E.B.(Basch, E.): The Fascist, His state and his mind-
W. Morrow, New York
1937
- BACALBASA, C. : Bucurestiul de alta data - 5 vol. Bucuresti
Ed. Universul
n.d.
- BARBU, Gh. : Memorial Antonescu , le 111-e l'homme de l'Axe
Editions de la Couronne, Paris
1950
- BARRINGTON MOORE, J.: Social Origins of Dictatorship and Democracy,
Lord and Peasant in the Making of the
Modern World - Beacon Press, Boston
1966
- BOHLEN, Ch. : Witness to History- Norton, New York
1973
- BORSODY, S. : The Triumph of Tyranny: the tragedy of Central Europe
N. York
1960
- BRINTON, C.: The Shaping of the Modern Mind. - Mentor
1953
- " : The Anatomy of Revolution - Vintage
1965
- BRINTON,
- CRISTOPHER WOLFF: A History of Civilization- 2vol. Prentice
1960
- BRANDT, B. ed: Social Justice - Spectrum
1962
- DRYCE, J.: Modern Democracies- 2 vol.
1921
- BYRNES, J.F.: Speaking Frankly - N.York
1947
- CARRINGTON, S.M.: Recuerdos de la Guardia di Hierro Madrid
1969
- CERCHEZ, E. / Din trecut - Bucuresti
n.d.
- CHURCHILL, W.S. : The Second World War-6 vol. Bantam
1962
- CIORICEANU, D. : La Roumanie économique et ses rapports avec
l'étranger - Paris
1928
- CLARK, CH. : Greater Romania
1922
- CLEMENS, D.S. : Yalta- Oxford/ New York
1970

CODREANU, C.Z.	: Pentru Legionari- Madrid	1953
"	: Circulari- Madrid	1951
"	: Insemnari- Madrid	1963
COMNENE, N.P.	: Preludi del Grande Drama- Leonardo- Roma	1947
DIMONT, M.	: Jesus, God and History- Signet	1962
DUGAN, J & STEWART, G.	: Profești	1962
EASTERMANN, L.A.	: King Carol, Hitler and Lupeacu- London	1942
FATU, M & SPALATELU, I.	: Garda de Fier; Organizatie terorista de tip fascist Bucuresti- Editura Politica	1972
FILITTI, I.	: Proprietatea solului, in Principatele Unite pina in 1864- Bucuresti	n.d.
FISCHER-GALATI, ST.	: Romania- Praeger- N.York	1957
FREIDIN, S.	: The Forgotten People- Scribner	1955
FRIDRICH, C.	: Totalitarianism	
FRIDRICH, C. & BREZINSKI, Z.	: Totalitarianism, Dictatorship and Autocracy, Praeger	1965
GEORGESCU, C.C.	: Rezultatele reformelor agrare din 1907, Bucuresti	1913
GHEU, H.	: Observatiuni, Pareri si Concluziuni in Chestiunea Taraneasca, Bucuresti	1913 1968
GRAYZEL, S;	: A History of the Jews- Mentor - N.York	1970
GREGOR, A.J.	: The Ideology of Fascism- Free Press- N.York	1968
GREEN, N.ed.	: Fascism, an anthology	1917
GORDON, W.	: Romania, yesterday and today	1940
GUNTHER, J.	: Inside Europe- Harper, N.York	1939
HANC, J.	: Tornado across Europe, Greystone Press- N.York	1961
HILBERG, R.	: The Destruction of European Jews, Quadrangle, Chicago	1965
HOBHOUSE, L.T.	: The Elements of Social Justice , London	1960
HUTTON, G.	: Survey after Munich - Little Brown, Boston,	n.d.
-----	: Istoria Romaniei, vol. III si IV , Bucuresti	1960
JAKSCH, W.	: Europa's road to Potsdam - Praeger, N.York	

KENNARD, L.	: A Romanian Diary- Dodd, Mead & Co. N.York	1918
KEYSERLING, H.von	: Analyse spectrale de l'Europe- Stock, Paris	1931
"	: La revolution mondiale et la responsabilité de l'esprit. - Stock, Paris	1931
KURENBURG, J.von.	: Carol II und Madam Lupescu - Bonn	1952
LASKY, H.J.	: The American Democracy- N.York	1948
LAZARE, B.	: L'antisemitisme- Paris	1907
LEFEVRE, G.	: La Revolution Française- Paris	1951
LEONE-MOATS, A.	: Lupescu- N.York	1957
LIPSET, S.M.	: Political Man - Doubleday, Anchor	1963
LIPSET, S.M. & DENDIX, R.	: Social Mobility in Industrial Society University of California Press	1967
MANNING, O.	: The Great Fortune- Doubleday	1961
"	: The Spoilt City - Doubleday	1962
"	: Friends and Foes- Doubleday	1963
-----	: Memorial Legionar - Madrid	1960
MITRANY, D.	: Rumania, Her History and Politics London	1915
"	: The Land and the Peasant in Rumania: the War and Agrarian Reform(1917-1921)- London	1930
NOTA, I.	: Cranii de lemn- Madrid	1957
NAGY-TALAVERA, N.	: The Green Shirts and the Others- Stanford University Stanford University	1971
NOLTE, E.	: Three Faces of Fascism - New York	1966
ORTEGA Y GASSET, J.	: The Revolt of the Masses- Norton, N.York	1957
PANU, GH.	: Studiu asupra stărei țăranilor în veacurile treisprezece/ vol.1, partea I- Bucuresti	1910
PAPLICA, N.	: Studiu istoric despre învoielile agricole, partea I- Bucuresti	1916
PARKES, J.	: A History of the Jewish People- London	1962
"	: Antisemitism- Quadrangle, Chicago	1964
PATRASCANU, L.	: Sub trei dictaturi- Bucuresti	1946
"	: Problemele de Baza ale României- Bucuresti	1946

- PLUMENE, E. & LASIERRA, R. : Los fascismos franceses - Sequin, Paris, Romania 1963
London
- : Politics and Political Parties in Romania, 1936
London
- PROST, H. : Destin de la Roumanie - Berger Levrault, Paris 1954
- PULZER, P.J.G. : The Rise of Political Antisemitism in Germany and Austria - Willey & Sons 1964
- REITLINGER, G. : The Final Solution - Barnes & Co - N.York 1961
- RISTELHUEBER, R. & : A History of the Balkan People, Twayne, N.York 1971
- SPECTOR, SH.D.
ed. and Tr.
- ROBERTS, H. : ROMANIA, political problems of an Agrarian State - 1951
New Haven
- ROCCO, A. : Scritti e discorsi politici 1933
- : Romania, Area Handbook 1972
- ROTH, C. : A Short History of the Jewish People, London 1953
- ROUCEK, J.S. : Contemporary Romania and Her Problems 1932
Stanford University Press
- RUSSEL, B. : Histoire de la philosophie occidentale en relation avec les événements de l'Antiquité jusqu'à nos jours - Paris 1952
- " : Histoire des idées au XIX-e siècle - Liberté et organisation - Paris 1938
- SACHAR, I.A. : A History of the Jews - Knopf, N.York 1964
- SAMUELSON, J. : Rumania, past and present - London 1892
- SARTRE, J.P. : L'antisemitisme - Paris 1948
- SBURLATI, C. : Codreanu, il Capitano - Roma 1970
- SCHUTAN, F. : The Nazi Dictatorship - Knopf, N.York 1939
- SCHWEITZER, F. : A History of the Jews - Mac Millan 1971
- SEICARU, P. : Istoria Partidului National, Taranist si National Tananesc - 2 vol; Madrid 1962
- " : N. Iorga - Madrid 1959
- " : Unirea Nationala - Madrid 1959
- " : O. Goga - Madrid 1956
- " : A. Cuza 1956

SETON WATSON, H.	: Eastern Europe Between the Wars-1918-1941 Cambridge	1946
SETON WATSON, R; W.	: A History of the Roumanians, Cambridge	1934
SINA, H.	: Destinée du nationalisme - Paris	1951
"	: Circulari- Madrid	1963
"	: Cazul Iorga-Madgearu- Madrid	1961
"	: Histoire du Mouvement Legionnaire- Dacia	1972
"	: Tara si Exilul -colectie	
ST JOHN, R.	: Foreign Correspondent, Doubleday, N.York	1957
SUGAR, P. ed.	: Native Fascism in the Successor States- Santa Barbara	1971
SUMNER WELLS	: The Time for Decision, -Harper, N.York	1944
TANASESCU, C. & GRIPORESCU, ST.	: Tocmelile agricole sub diferite legiuri, inainte si dupa Regulamentul Organic, - Bucuresti	1906
TOLAND, J.	: The Rising Sun- N.York	1971
VALENTIN, H.	: Antisemitism	1936
WALDECK, R.G.	: Athene Palace - New York	1942
WALKER, D.	: Lunch with a Stranger- N.York	1957
WEBER, E & ROGGER, H.	: The European Right: A Historical Profile- Berkeley	1965
WEBER, M.	: Theory of Economic and Social Organization- N.York	1947
"	: Basic Concepts of Sociology- N.York	1961
WEISS, J.	: The Fascist Tradition -Harper, N.York	1967
"	: Nazis and Fascists in Europe/ 1918-1945/, Quadrangle	1969
WERTH, A.	: Russia at War - N.York	1964
WHITE, L.	: The Long Balkan Night	1944
WOLFF, R.L.	: The Balkans in our Time- Norton- N.York	1967
WOOLF, J. ed.	: European Fascism- Random	1968
XENOPOL, A.D.	: Istoria Romanilor- 4 vol. Madrid	1953
ZELETIN, ST.	: Burghesia romana-rogina si rolul ei istoric Cultura Nationala - Bucuresti	1925

BIBLIOGRAPHY /II/ a

- AMZAR D.-Lupta Mintuitorului
- BANEA ION-Opere complete
- BARRACLOUGH G. - Introduction to Contemporary History
- BERNEA E. -Cartea Capitanilor
- - Stil legionar
- BELL D. -The Coming of the Post-Industrial Society
- - The End of ideology
- BRADESCU F. - Desfiintarea istorica a Natiunii romine
- -La Garde de Fer et le Terrorisme
- CARTLAND B. - The scandalous life of king Carol
- CANTACUZINO AL. -Opere Complete
- COVRIG NONEA - MIScarea Legionara si Minoritatile
- CARR E.H. - What is history ?
- COLLINGWOOD R.G. - The Idea of history
- CHIRNOAGA Platon, generral- Istoria politica si militara a rasboiului
Romaniei contra Rusiei Sovietice
- DUMITRESCU G. -Demascarea
- ELSBERRY T. - Marie of Romania-The intimate life of a twentieth
century queen
- ENESCU M.F. - Pozitia politica a Garzii de Fier
- FERKISS V. - The Future of Technological Civilization
- GARCINEANU V. - Din Lumea Legionara
- GEORGESCU V. -Istoria Romanilor
- GUNTHER J. - Behind the Curtain
- HERSENI T. -Miscarea Legionara si Muncitorimea
- - Miscarea Legionara si Taranimea
- HOBBSHAWM E.J. - Primitive Rebels
- GROUSSET - Bilan de l'histoire

BIBLIOGRAPHY /II/b

IOANID I.	-Inchisoarea noastra cea de toate zilele
IOANITOIU C.	-Morminte fara cruce
-----	- Rezistenta armata impotriva comunismului
IONESCU NAE	- Roza Vinturilor
JOURNAL. OF MODERN HISTORY vol 1-1966	
LAWRENCE J.	- A HISTORY OF RUSSIA. the best among several similar works/
LOGIO G.C.	- Rumania. its history.politics and economy
MARIN ANA,dr	- Poveste de dincolo
MALEFAKIS E.	- Agrarian reform and peasant revolution in Spain
MESTHENE E.G.	* The Technological Change
MARCULESCU M	- Armistitiul si Consecintele. lui
-----	-MONARCHIA DE HOHENZOLLERN
MOSCA G	-STORIA DELLE DOTTRINE POLITICHE
MOTA ION	-Cranii de lemn
MULLER H.J	- The uses of the past.
NEDELCU FLOREA	- Unele probleme ale luptei pentru putere
dintre dictatura regala si Grada de fier/
/Revista de istorie nr 4 Aprilie 1978/
ORWELL G	-The animal farm
	- 1984
PAINE TH	- The rights of man
-----	- Politics and political parties in Romania
PARKINSON G.N.	-The evolution of political thought
POPPER K.H	- Conjectures and refutations
POLIHRONIADE M	-Tineretul si politica externa
QUINLAN P.D.	- Clash over Romania- British and American
policies towards Romania :1918-1947

BIBLIOGRAPHY /II/c

RADULESCU MOTRU

ROSCA N

ROWSE A.L.

SEICARU P

SERVAN SCHREIBER J.J.

SAVU GH /colsecuritate/

ROSETTI R

SETON -WATSON H

SPENGLER O

TOCQUEVILLE A

WEBER E.

WEBER M

ZAMFIRESCU D

CROZIER, M

BRANDT, -R.B.

-Psihologia ciocoiului

-Taranismul, un suflet si o politica

-Cronica unor violente politice

-Sarata

- The use of history

-Karl Marx despre romini

- The American challenge

-Rebeliunea legionara in versiunea Generalului Hansen -Magazin Istoric Februarie 1975

-Pentru ce s-au rasculat taranii

-Pamintul satenii si stapinii in Moldova

-The East European revolution

-The decline of the West

-L'homme et la technique

-Democracy in America

-Varieties of fascism

-Le savant et la politique

-Puncte de reper

-Le mal americain

-Social justice

-Colectie de scrisori, note si comentarii a diferiti matori ai evenimente, or din Romania.

Bibliography/11/d

- ARON R. - Dix-huit leçons sur la société industrielle

LEFEBVRE H - La révolution urbaine
PERROUX F - Aliénation and société industrielle
ROBERTS H.L. - RUSSIA AND AMERICA- Dangers and prospects

Note

In his book about Romania, Roberts commented the transformation of Romania from an agricultural nation in one industrialized, according to Soviet model was logical and beneficial

In the book quoted above, published only six years later he wrote that: 'the satellite area, which the Soviet Union has taken over and remodeled in its own image....It may turn out in the long run that the disillusionment and shock created by the brutal Sovietization of Eastern Europe will have done the Communist cause irreparable damage....,virtually no American would regard the present state of affairs in East Central Europe as anything but malignant/n. a/

- NESBIT R.A. - Social change and history.

Bibliography /Notes /1

A./ Date impresionante asupra decaderii morale a membrilor familiei regale si castei oligarchice neo-fanariote pot fi gasite in lucrarile lui Bacalbasa C. Pamfil Seicaru, Constantin Argetoianu / Monarchia de Hohenzollern/ H Prost, C.C.Logio.

Date asupra destrabarilor intimplate sub monarchii sovieto-romini sunt gravate in memoriile contemporanilor.

B./ Lucrarea lui Paul Quinlan, aparuta sub patronajul asa auto-intitulate academii romano-america redă amănunte semnificative asupra activitatii lui Iuliu Maniu, care a organizat o agentie de informatii in timpul razboiului care transmitea date militare serviciilor de informatii vestice care la rindul lor le retransmiteau serviciilor sovietice, fapt care a dus la pierderi masive de vietii de soldati romini. Maniu a primit chiar si bani -o suma de 40,000 dolari pe care sa o foloseasca pentru repatrierea unor spioni . NU sunt date asupra modului cum Maniu a folosit banii .

De asemenea Quinlan/Clash over Romania/ mentioneaza ca Maniu a acceptat ca in tratativele de la Cairo pentru capitularea neconditionata a Romaniei, reprezentantii romni sa confirme ca Romania nu se opune cedarii Basarabiei si Bucovinei Rusiei Sovietice.

Quinlan, un adversar deschis al ML, a inregistrat ca triplata regala a jefuit tara in mod nerusinat. El mentioneaza cum Carol a declarat public ca a construit un sant la frontiere care plin cu petrol va fi incendiat la o eventuala inaintare a trupelor rusesti. Cind reporterii straini s-au dus la frontiere nu au gasit nici o linie de fortificatii ci numai citeva rinduri de sirma ghimpata.

Quinlan a evaluat pe legionari ca fascisti fara insa sa mentioneze criteriile care l-au determinat sa faca aceasta clasificare.

Bibliography/Note/2

3/ ISTORIA ROMANILOR scrisa de un grup condus de V Georgescu. Volumul necesita a analiza critica, amanuntata. Autorii au fost si sunt clasificati ca dizidenti comunisti, in fapt, un grup numeros a 'frip-turisti' membrii ai oligarchiei neo-fanariote care s-au raliat cauzei sovieto-romine. Beneficiind de ajutorul lui Gheorghiu Dej, ei au avut slujbe bune, salarii mari si a multime de privilegii. Dupa moartea Lui Dej, Ceausescu a folosit oameni pe care ii cunostea. Tot grupul de dizidenti s-a impartit, unii ramaind in tara si altii s-au autoexilat. In lumea vestica au profitat de acest statut, si au obtinut sprijin sa intre in mercurile universitare. Dupa uciderea lui Ceausescu, dizidentii exilati si-au divizat din nou obiectivele si atitudinile. Unii sprijina deschis administratia comunista reformista, iar altii s-au alaturat coalitiei monarcho-masonica-fosile ale castei neo-fanariote. Toti membrii acestui grup, sunt caracterizati printr-un oportunism feroce, spirit de clan, dispret al procesului democratic, impregnati profund de 'stiintele marxiste, si manifestind o ura bolnavicioasa contra fenomenului legionar. Volumul poate fi considerat ca un Manifest Destiny al acestui grup. Autorii elogiaza permanent 'eroii' castei oligarhice care sunt clasificati ca autorii tuturor actelor ca independenta, reunirea teritoriile romanesti ca ignora total Regulamentele Organice, munca fortata, rascoalele satesti, si terorrea tripletei regale, a lui Antonescu si cea practicata de liderii sovieto-romini. Omul de rind cel care a luptat timp de doua secole sa fie admis in procesul politic, este calificat ca 'pleava'. Autorii descriu votul universal din 1918 ca un act care a deschis portile pleavei/ In ceea ce priveste reunirea provinciilor, autorii atribuie actiunea sefilor camarilei regale si lui Ferdinand si adunarilor populare

regionale si sutelor de mii de oameni de rind care au murit sau au fost raniti in razboi.

Comentind asasinarea lui Duca, autorii evalueaza ca asasinatul a insemnat sfirsitul perioadei de 'civilitate' in Romania. Cu alte cuvinte toate masacrele practicate de casta neo-fanariota, a caror descendenti se proclama autorii- munca fortata, lipsa de educatie, exploatarea crunta a omului de rind. actiunea de teroare exercitata de Duca care a ordonat dizolvarea ML, si asasinatele si abuzurile care au fost comise in acea perioada au fost acte de civilitate.

Analizind perioada lui Carol II, autorii considera ca regele a practicat o politica de omenie si armonie sociala. Autorii demonstreaza un cinism unic cind afirma ca in timpul domniei lui Carol au fost lupte singeroase intre legionari si armata, 'in care au murit sute de legionari'. Cu alte cuvinte, lupte in care victimele au fost numai legionari pot fi clasificate clar ca 'masacre' comise de autoritati teroriste.

4/ Cartile lui Ionitiu, Dumitrescu si Ioanid intra in bibliografia istoriei perioadei sovieto-romina.

Cartile lui Ionitiu reflecta o mentalitate caracteristica a celor marginali social care s-au stracuit sa fie acceptati in straturile superioare ale oligarchiei neo-fanariote. Autorul se auto-glorifica si prezinta un aspect al anchetatorilor sai, necunoscut celorlalti anchetati, binevoitori si prietenosi.

Cartea lui Dumitrescu este de departe cea mai buna din toate cartile consemnind memoriile celor inchisi sub sovieto-romini. Dar ca si volumele lui Ioanid, din volum reiese clar diferenta de tratament aplicat legionarilor supusi la teroarea reeducarii si celorlalti detinuti, care au suferit, frig, foamete, mizerii si rar batai.

Bibliography/Note 4/4

Dotat cu o meorie exceptionala, Ioandi membru marcant al oligarchiei neo-fanariote-tatal sau sef al organizatiei Goga -Juza din Mehedinti a fost subsecretar de sta la Interne in timpul guvernarii Goga-Juza, un unchi a fost ministru de justitie si sef al organizatiei nationale din Mehedinti si un alt unchiu, colonel agiotant regal.- si-a intilnit preiteni in pelerinajul sau in diferite inchisori. El a fost unul din eroii unei evadari extraordinare.

El a intilnit si legionari , fapt care i-a permis sa aprecieze astfel legionarii:

' ... de la el am aflat o multime de lucruri care mi-erau complet necunoscute despre ML si care m-au ajutat in anii care au urmat,sa-i inteleg mai bine si sa-i admir pentru tinuta lor in diferitele ocazii. Cu toate ca nu impartaseam toate punctele lor de vedere, din toate gruparile sau categoriile de detinuti pe care le-am cunoscut, de-alungul anilor de puscarie, al ei am intilnit procentul cel mai ridicat de tinuta demna, comportate onorabila si caracter integru. NU erau deloc contaminati de agitatie generala si priveau linistiti la toata zarva din jurul lor... Nu era ostentatie in aceasta atitudine, nu era orgoliu. Erau spectatori retrasi si distantati inutilei agitatiei din jur. Oricit de paradoxala ar fi afirmatia, priveau cum modestie si intelegere, si asta supara, jignea, unilea.... el mi-a povestit de educatia legionarului. in care credinta, cinstea, munca, onoarea si caracterul, in general ocupau primul rol .Mi-a vorbit de spiritul de sacrificiu care i-a animat in lupta contra acelor pe care ii considerau dusmani ai intereselor tarii.'

Bibliography 11/Note/ 5

5/ Cartea generalului Platon Chirnoaga este instrumentala pentru intelegerea Romaniei in perioada razboiului contra Sovietelor. Autorul, un militar onest, incearca in citeva rinduri sa convinga cititorul ca Antonescu a fost un bun lider militar. Dar el nu se poate opri sa mentioneze de citeva ori. un adevar elementar: Antonescu a trimis sute de mii de oameni in razboi, cu un armament invechit, care a transformat ostasii romani in simpla 'carne de tun'. Chirnoaga, de asemenea incearca sa prezinte pe Antonescu ca luptand cu sefii nazisti sa slaveze trupele romane cand peirderea razboiului devenise clara. Dar in acelaasi timp, reiese clar ca Antonescu nu a avut direct acces la Hitler sa discute situatia razboiului ci numai la unele grade inferioare, care nu aveau nici o autoritate,

6/ V. Georgescu, autorul istoriei marxiste publicata in lumea vestica, recomanda fervent cititorului sa citeasca lucrarile lui Weber.

Asa cum am mentionat, Weber a fost un bun analist care nu a putut ocoli faptele. Comentariile sale insa au fost acelea ale unui politician. El conchide ca legionarii au esuat, nu pentru ca au fost 'amagiti si toriplati' de Antone ci pentru erau 'muleheaded'. Intr-un articol publicat in Journal of Modern History, in care comenta rezultatele alegerilor in 1937 in Oltenia, unde ML a obtinut multe voturi, Weber a evaluat marle numar de voturi s-a datorat faptului ca in Oltenia erau multi 'sifilitici'. De fapt, in 1907 Oltenia a fost teatrul celor mai violente forme de rascoala. Mostenitorii celor masacrati in rascoala si supravietuitorii au votat cu luptatorii anti-oligarchici.

H Roberts, un alt analist, considerat ca un istoric, scrie ca invazia sovietica in Romania va realiza o societate industrială, un 'fenomen logic'.

Bibliography /~~2~~/ Note/ 6

Observatia indica limpede modul de analiza al Romaniei in acea vreme- marxist.

Orice cititor al analistilor vestive sunt avertizati ca nici un analist vestic investigind climatul politic nu au contactat nici un luptator contra oligarchiei sau sovietismului ci numai membrii ai oligarchiilor neo-fanariote sau sovieto-romine.

